

HIP HOP - ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ 1-0
42 σκέψεις για το φασισμό και τη βία

Του Νικήτα Κλιντ, σελ. 4

Κάριν Σλότερ & Τζιλιαν Φλιν

σελ. 24

Stephen King

σελ. 26

ΕθνοΛΙΚΕισμός!

Στο Facebook υπάρχουν φυλές. Πάρε είκοσι.

Των Στέφανου Τοισσόπουλου, Βάγιας Μαντζάρογλου, Δημήτρη Αθανασιάδη, σελ. 18

TENGA

NEW ADULT CONCEPT

BE POSITIVE, BE SMART, BE FREE
TO MAXIMIZE YOUR SEXUAL LIFE!

EGGciting moments...

...είναι του χεριού σου.

ΜΑΘΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΓΙΑ ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΑΠΟΛΑΥΣΗΣ, ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΣΕ ΕΠΙΛΕΓΜΕΝΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
ή μncs στο www.tenga.gr

emergy
products

Λαυράκος Λαυρίου 93 - Γλυκά Νερά, Τ: 210-6654550-3, info@emergyproducts.gr

HIP HOP - ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ 1-0

Η γιατί χρειάστηκε να δολοφονηθεί ένας Έλληνας που κάνει αφροαμερικάνικη μουσική για να αλλάξει η χώρα;

Βήμα-βήμα τη φορά, το πάμε μπροστά. Αυτό που δεν έγινε μετά το τέλος του 2ου Παγκοσμίου Πολέμου λόγω του κωλοεμφυλίου, συμβαίνει τώρα κι εύχομαι να συνεχίσει.

Η θυσία του τρελο-Killah να μην πάει χαμένη για όλα τα θύματα του φασισμού/ναζισμού στην Ελλάδα και παγκοσμίως, το σύστημα που μάθαμε να βρίζουμε είμαστε εμείς και όλοι έχουμε μερίδιο ευθύνης για ό,τι συμβαίνει. Οπότε λοιπόν τέλος τα ψέματα, ο λαϊκισμός, το φόρτωμα στους άλλους όλων των κακών της μοίρας μας, το μετεμφυλιακό κόμπλεξ, ο κομματικός φανατισμός, ο ελεγχόμενος συνδικαλισμός, οι αυθεντίες και οι σωτήρες (λέμε τώρα).

Το να ψάχνεις σε talkshows τις αιτίες του φαινομένου της Χ.Α. με καλεσμένους πολιτικούς εκπροσώπους των κομμάτων (και όχι ανθρώπους όπως ο Στέλιος Ράμφος, για παράδειγμα) δείχνει την υποκρισία των mainstream media, τα

οποία τόσο καιρό «δεν ήξεραν» κι αυτά. Παρόλα αυτά συγχωρεμένα να 'ναι.

Μια πιθανή αιτία του εκφασισμού ενός ολόκληρου λαού είναι το γεγονός ότι επί 30+ χρόνια εκπαιδεύτηκε συστηματικά να ανταλλάσσει δουλειές και προνόμια με αντιπολιτεύσεις και κυβερνήσεις, με κόμματα και δημάρχους. Μόλις ήρθε η κρίση και τελείωσαν τα λεφτά, μόλις ήρθε η κριση και τελείωσαν τα λεφτά, μόλις το Μνημόνιο σκότωσε το ρουσφέτι, τσουκ! ήρθε η Χ.Α. να μαζέψει τους ξέμπηκους πελάτες.

Σε αντίθεση με μας οι Κύπριοι έδειξαν ψυχραιμία και (πραγματική) αξιοπρέπεια με το που έσκασε η κρίση στη χώρα τους. Όταν το BBC τράβαγε πλάνα έξω από μια τράπεζα όπου ο κόσμος είχε σχηματίσει ουρά, τότε κάποιος είπαν στο συνεργείο (ευγενικότατα) να πάνε και σε άλλες τράπεζες όπου δεν έχει ουρά ώστε να δείξουν την αλήθεια: Κανένας πανικός! Μάλιστα, αμέσως μετά το «σή-

Του
ΝΙΚΙΤΑ ΚΛΙΝΤ

κωμα» των ρωσικών κεφαλαίων, πολλοί Κύπριοι συνέχισαν να μην ψηλά το κεφάλι να καταθέτουν τους μισθούς τους απτόητοι.

Δεν χωρίστηκαν σε μνημονιακούς και αντιμνημονιακούς, παρά συμφώνησαν να ξεπεράσουν τα προβλήματα με δουλειά και συνεργασία.

Το να φορτώνει η μια παράταξη στην άλλη το πρόβλημα είναι το λιγότερο πλιθίο. Η καλλιέργεια του εμφυλιακού κλίματος (ο λαός δεν ξεχνά τι σημαίνει δεξιά) ήταν η κινητήριος δύναμη της προπαγάνδας του Ανδρέα ακόμα και μετά το θάνατό του. Έλεος.

Επίσης πλιθίο είναι να κάνεις δικτατορίες με τανκς τη στιγμή που υπάρχει η τηλεόραση (Ουμπέρτο Έκο), παρόλα αυτά μας έχεις και για πολύ έξυπνους;

Ο φανατικός αντιευρωπαϊσμός είναι κάργα εθνικιστικός. Αλλά και ο φανατικός αντιαμερικανισμός επίσης (να τα λέμε αυτά). Το να θέλουμε να κλειστούμε στο καβούκι μας ωσάν οι καλύτεροι απ' όλους είναι πρώτης τάξης λίσασμα για κάθε λογής φασίστα.

Δεν είμαστε υπό γερμανική κατοχή. Μόνοι μας τα σκατώνουμε συνεχώς και βρίσκουν κι οι άλλοι.

Η θεωρία των 2 άκρων είναι ασύμμετρη, καθώς καμία αριστερή κοινοβουλευτική (και μη) δύναμη στην Ελλάδα δεν κρύβει βαριά όπλα κι εκρηκτικά ούτε εκπαιδεύει μισθοφόρους. Επίσης όποιος ψηφίζει ΠΑΣΟΚ-ΝΔ-ΔΗΜΑΡ (τα αντιμνημονιακά) δεν είναι χουντικός.

Αν τα άκρα είναι 2 τότε στο ένα είναι τα θύματα (Γρηγορόπουλος, εργαζόμενοι στη Marfin, Φύσσας και άλλοι λιγότερο γνωστοί, αλλοδαποί και μη) και στο άλλο η χουλιγκανική νοοτροπία, τα πεσίματα πολλών σε έναν και βέβαια και με διαφορά τα τάγματα εφόδου της ΧΑ.

Το ΚΚΕ, αν και άκρως συντηρητικό κόμμα, ξέρει τι σημαίνει πραξικόπημα γι' αυτό και στάθηκε ανάμεσα στη βουλή και το μαύρο μπλοκ, τα χουλιγκάνια και κάποιους φιλικούς προς τη ΧΑ μαυροφορεμένους τύπους, όταν πριν από 2 χρόνια έπεφταν οι πέτρες βροχή.

Παρόλα αυτά η χρησιμοποίηση του συνδικαλισμού για κομματικά οφέλη οδηγεί στη «Χ.Α. των λαϊκών γειτονιών» και στους τραμπούκους που χτύπησαν τον Χατζιδάκη και τον Καμίνη. Οι ίδιοι που λίγες μέρες μετά την κηδεία του Παύλου είχαν το θράσος να κηδέψουν σε φέρετρο τις στολές τους σε δημόσια θέα.

Ναι, ο Στάλιν ήταν τα ίδια σκατά με τον Χίτλερ. Ένας απόλυτος δικτάτορας. Το ότι προτιμούσε να σκοτώνει Ρώσους (και εβραϊκής καταγωγής Ρώσους) παρά αλλοεθνείς δεν τον κάνει λιγότερο μαζικό δολοφόνο από τον Χίτλερ, που σκότωσε πανεθνικώς. Μέχρι κι ο Χρουσόφ καταδίκασε τον Στάλιν, ας το κάνει και ο Κουτσούμπας.

Ο αυριανισμός είναι εθνικοσοσιαλισμός. Ψάξε, βρες και διάβασε το σχετικό βιβλίο. Ο λαϊκισμός και η ψευδοαριστερή ρητορική του σε συνδυασμό με τον εθνικισμό αποτελούν την κοσμοθεωρία των Ναζί.

Ναζί είναι συντομογραφία του Nationalsozialismus, που σημαίνει εθνικοσοσι-

αλισμός στα γερμανικά.

«Το επαναλαμβανόμενο ψέμα γίνεται αλήθεια». Γιόζεφ Γκέμπελς, υπεύθυνος προπαγάνδας του Χίτλερ.

Οι Ναζί δικάστηκαν για οργανωμένο έγκλημα. Βάπτισαν τη συμμορία τους αυτοκρατορία. Βιομηχανοποίησαν το θάνατο.

Τα γιαούρτια και οι καρέκλες είναι φασιστική βία, σε όποια Σώτη και σε όποιον Νταλάρα κι αν απευθύνονται. Δικαίωμά τους να γράφουν ό,τι θέλουν, να πληρώνονται γι' αυτό όσο (αυτοί που τους πληρώνουν) θέλουν και να πιστεύουν ό,τι θέλουν.

Η βία διατρέχει όλη τη νεοελληνική κοινωνία. Όποιος έχει «δίκιο» και πλακώνει τον άλλον στο ξύλο θεωρείται μάγκας. Ο Παύλος ήρθε (κι έφυγε) για να μας ξυπνήσει από τον εφιάλτη. Μένει να ανοίξουμε τα μάτια μας.

Άλλο το απολιτικό και άλλο το ακομματικό. Ξεκολλάτε. Ξεκολλάτε. Ξεκολλάτε. Ξεκολλάτε. Ξεκολλάτε. Ξεκολλάτε. Ξεκολλάτε. Ξεκολλάτε. Ξεκολλάτε. Ξεκολλάτε. Ξεκολλάτε. Ξεκολλάτε.

Και η μιζέρια είναι κι αυτή ένα lifestyle. Την επομένη της δολοφονίας του Παύλου ένας φίλος πόσταρε στο Facebook: «Για σας που κρίζετε τα social media, αν δεν ήταν το Facebook τώρα θα πιστεύατε ότι τον Παύλο τον σκότωσαν φίλαθλοι της Paris Saint-Germain».

Οι Terror-X-Crew ή ΑΕ δεν είναι χρυσαυγίτες. Το αφροαμερικάνικο (το κανονικό δλδ) hiphop πέρασε στα 80s από ένα στάδιο αφροκεντρισμού. Μέσα σε λίγο καιρό το ξεπέρασε και φτάσαμε σήμερα οι ΗΠΑ (μια χώρα με βαθιά ρατσιστικά κόμπλεξ) να καμαρώνουν τον πρώτο μαύρο πρόεδρό τους. Κάτι ανάλογο κάνουν και οι Αρτέμης - Ευθύμης με το ελληνοκεντρικό τους rap. Πήρανε κι ένα βραβείο. Μέχρι εκεί.

Δεν θα χαρίσουμε και τα αρχαία ελληνικά στους ούγκανους κομάντος της ΧΑ. Ο Ευθύμης παρευρέθηκε στην κοινή συνέντευξη τύπου hiphop στην ΕΣΗΕΑ, προς τιμήν του. Κάποιοι πέσαν να τον φάνε. Αυτός εκεί.

Το μήνυμα της κοινής συνέντευξης τύπου hiphop στην ΕΣΗΕΑ ήταν η ίδια η συνέντευξη, η μάζωξη από μόνη της. Η συνύπαρξη του διαφορετικού απέναντι στη μισαλλοδοξία. Ήταν όντως ένα όνειρο του Παύλου και πολλών άλλων παιδιών που αγάπησαν ένα πολυδιασπασμένο μουσικό είδος να το δουν ενωμένο.

Η μουσική είναι μια παγκόσμια γλώσσα και το hiphop μια διάλεκτος. Κανένας δεν αποκλείεται. Από το underground μέχρι τα clubs. Επίσης όλες οι διάλεκτοι είναι καλοδεχούμενες, από το σκυλάδικο μέχρι τον Χατζιδάκι κι από το metal μέχρι το μπαγλαμαδάκι. Όλοι, από τον Γιάννη Χαρούλη και τον Θανάση Παπακωνσταντίνου (παρ' ό,τι ακούστηκε στην ΕΣΗΕΑ) μέχρι την Ελευθερία Αρβανιτάκη (παρ' ό,τι έχω δηλώσει στο παρελθόν) και τον Σωκράτη Μάλαμα.

Στο hiphop στην Ελλάδα συνυπάρχουν Έλληνες και άλλοι. Αφροέλληνες, όπως π.χ. ο MC Yinka και ο αδερφός του MCDash, και πολυεθνικά γκρουπ, όπως οι ΟΕ και πολλά άλλα.

Ο Isno ή Λιάκος Παπανικολός, ένας Έλληνας ράπερ που συμμετείχε στη συνέντευξη τύπου στην ΕΣΗΕΑ, επανέλαβε μια φράση του αναρχικού Ερρίκο Μαλατέστα: «Αν το να κερδίσουμε αυτό τον πόλεμο σημαίνει ότι θα γεμίσουν οι πλατείες με κρεμασμένους, τότε καλύτερο είναι να τον χάσουμε».

Η παράνοια, ο λαϊκισμός, η παπαγαλία και το εμφυλιακό τραύμα στην Ελλάδα περιγράφεται κάπως έτσι: Υπάρχουν κάποιοι που (με έναν αυτόματο μηχανισμό) αντιδρούν σε κάτι θετικό

(όπως για παράδειγμα το ξήλωμα των χρυσαυγίων από την αστυνομία) που τις τελευταίες μέρες επιχειρεί η κυβέρνηση ± μόνο και μόνο επειδή είναι δεξιός ο πρωθυπουργός κι ο υπουργός. Αυτοί συνήθως απαξιούν, κοροϊδεύουν και επιτίθενται σε όσους μιλούν για ψυχραιμία, εφαρμογή του νόμου και ενόπτη απέναντι στο παρακράτος και το φασισμό. Ντροπή τους.

Ο αντιρατσιστικός νόμος πρέπει να ψηφιστεί, τα εγκλήματα μίσους (επιθέσεις σε gay, σε αλλόθρησκους και σε διαφορετικής ιδεολογίας άτομα) αφορούν όλους μας και πρέπει να μπου επιτέλους στη δημόσια συζήτηση. Επίσης η προτροπή ενός προς άλλους για τη διάπραξη τέτοιων εγκλημάτων να μπει κι αυτή στο τραπέζι. Είναι ντροπή της αριστεράς και όλων μας να σμποτάρουμε τέτοιες κινήσεις. Κατά τ' άλλα υπέρ των μεταναστών και της διαφορετικότητας...

Το «παράδειγμα του Σπάρτακου» είναι ατυχές, καθώς προβάλλεται ως αντεπιχείρημα στη θεωρία των 2 άκρων και του αντιρατσιστικού νόμου. Κανένας «ρωμαϊκός νόμος» (απολυταρχικό καθεστώς) δεν προστάτευσε ποτέ κανέναν «Σπάρτακο» (εναντίωση στο απολυταρχικό καθεστώς). Οι «Σπάρτακοι» όλων των εποχών ρισκάρουν πάντοτε το κεφάλι τους και δεν ζήτηνε ελαφρυντικά. Εξού και οι φυλακισμένοι/βασανισμένοι της χούντας, και των δεξιών καθεστώτων προ αυτής, οι οποίοι ενώ δεν είχαν κανένα νομικό «δίκτυ ασφαλείας» δεν δίστασαν να υποστηρίξουν τις ιδέες τους με κόστος την ίδια τους τη ζωή.

Ο εκδημοκρατισμός της αστυνομίας είναι προτεραιότητα για όλους μας. Συμπαθούμε - δε συμπαθούμε το επάγγελμα. Αν δεν ήταν η γυναίκα της ΔΙΑΣ που συνέλαβε το δράστη ακόμα θα ψαχνόμασταν στα «σύννεφα».

Οι μαθητές και οι φοιτητές, όταν συσπειρώνονται για κάτι, πρέπει επιτέλους να μπορούν να κάνουν μόνοι τους και όχι να καθοδηγούνται από την ΟΛΜΕ ή από τις κομματικές παρατάξεις.

Ας διαχωριστεί επιτέλους η Εκκλησία από το Κράτος. Κάτι που έφερε

ΑΝ ΤΟ ΝΑ ΚΕΡΔΙΣΟΥΜΕ ΑΥΤΟ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΟΤΙ ΘΑ ΓΕΜΙΣΟΥΝ ΟΙ ΠΛΑΤΕΙΕΣ ΜΕ ΚΡΕΜΑΣΜΕΝΟΥΣ, ΤΟΤΕ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΤΟΝ ΧΑΣΟΥΜΕ

ο Διαφωτισμός και που στην υπόλοιπη Ευρώπη είναι αυτόνοπτο, βοηθώντας και τα κράτη και τις εκκλησίες να κάνουν τη δουλειά τους καλύτερα. Κάτι που η ψευδοεπαναστατική ΟΛΜΕ δεν φώναζε ποτέ.

Το «φασίστες κουφάλες έρχονται κρεμάλες» είναι οξύμωρο. Έπρεπε να στο πει ο Γιάννης Αγγελάκας για να το καταλάβεις;

Το «να καεί το μπουρδέλο η βουλή» εκτός από φιλοχουντικό και φασιστικό είναι και ένας αποτελεσματικός τρόπος να τη γλιτώσουν όσοι πολιτικοί «τα φάγανε» και πρόλαβαν να αποτραβηχτούν.

Οι δήμαρχοι ανά την Ελλάδα που «τα φάγανε» προέρχονταν από όλο το φάσμα των κομμάτων. Δεν ήταν μόνο ΠΑΣΟΚ-ΝΔ. Είχε κι αριστερούς τέτοιους. Πολλοί που βρήκαν καταφύγιο στο αντιμνημονιακό μέτωπο.

Η αποφυγή της συνεργασίας μεταξύ των πολιτικών κομμάτων είναι καταστροφική. Ιδιαίτερα απέναντι στη Χ.Α. και το οργανωμένο της έγκλημα. Η δίκη των δολοφόνων της Χ.Α. πρέπει να γίνει όπως έπρεπε να γίνει (και έγινε) η δίκη των βασανιστών και των υπαίτιων της χούντας.

Η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα στον κόσμο που δίκασε, καταδίκασε και φυλάκισε τους υπαίτιους της χούντας της. Το σύνθημα είναι εκτέλεση ή διαφυγή σε χώρα-προστάτη.

Η δίκη της Χ.Α. και των συνεργατών της στην αστυνομία πρέπει να γίνει.

Ο Παύλος Φύσσας δεν θα ξαναπαράρει, δεν θα ξαναοργανώσει κανένα φεστιβάλ και δεν θα ξαναπάει στη μάνα του για να τη δει και να του φτιάξει κάτι να φάει. **A**

Πελάτης:
Παρακαλώ, ένα τέταρτο καφέ με φουντούκι και ένα τέταρτο με βανίλια-καραμέλα. Υπάλληλος: Χωριστά ή να τα ανακατέψω; (Καφεκοπείο, Σύνταγμα, Δευτέρα πρωί)

«Και τι θα 'ρθεις να κάνεις στην Αθήνα, ρε; Ποιος θα σε πλένει; Ποιος θα σε μαγειρεύει; Εμένα ξέχνα με πάντως». (Μεσήλικας με βαριά προφορά αρεσίβιου, μιλάει φωνάζοντας στο κινητό του έξω από τον κινηματογράφο Νιρβάνα. Λεωφόρος Αλεξάνδρας, Σάββατο πρωί)

«Πάμε να κάτσουμε σπίτι σου. Θα φάμε, θα κοιμηθούμε, θα κάνουμε και καμιά πρόβα». (Κορίτσι περπατώντας βιαστικά. Αθηνάς, Σάββατο μεσημέρι)

«Αν δεν βάλουν όλους τους οπαδούς μέσα, δεν γίνεται τίποτα». (Αναρχόφατσα, σε café στα Εξάρχεια. Δευτέρα μεσημέρι)

Σχοι- νιάς, διεξαγωγή τριάθλου, Κυριακή πρωί. Εθελόντρια για την κίνηση οχημάτων, καθώς βλέπει μεσήλικα οδηγό γυαλισμένης Μερσεντές να παραβιάζει τους κώνους που έχουν τοποθετηθεί για την ασφάλεια των πεζών: -Κύριε, συγγνώμη, αλλά δεν μπορείτε να περάσετε από το δρόμο γιατί διεξάγεται αγώνας. Μπορείτε να παρκάρετε πιο κάτω που δεν ενοχλείτε κανέναν. Πολύ εκνευρισμένοι οδηγοί: Τι μας λες, κοπέλα μου; Θα μου πεις πού θα παρκάρω την περυσία μου;»

«Ο τελευταίος είναι σάπια κότα!» (Πιτσιρικάκια παραβγαίνουν στο τρέξιμο. Σχόλια στο Δημοτικό Σχολείο Πικιώνη, Λυκαβηττός, Τετάρτη μεσημέρι)

INSTA greece ΑΥΤΟΝ ΤΟ ΜΗΝΑ ΤΟ ΘΕΜΑ ΕΙΝΑΙ... #instagreece_parea

Parea; Ωραία!

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΤΟΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟ ΜΕ ΘΕΜΑ... #instagreece_parea

Το μεγαλύτερο ψηφιακό φωτογραφικό άλμπουμ της δικής μας Ελλάδας από την Campa Industries και την ATHENS VOICE. Κάθε μήνα το θέμα αλλάζει. Αυτό το μήνα κορυφές είναι ο NESCAFÉ® FRAPPÉ. Ο 1ος νικητής κερδίζει τη φωτογραφία του δημοσιευμένη και μία δωροεπιταγή από τα Public Ε300, ο 2ος μία καφετιέρα NESCAFÉ® Dolce Gusto® Genio & 3ος μία καφετιέρα NESCAFÉ® Dolce Gusto® Piccolo.

Μας στο www.athensvoice.gr/InstaGreece και μύθε το όλα!

ΝΙΚΗΤΗΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ #instagreece_stillsummer

Ο πρώτος νικητής, του οποίου η φωτογραφία δημοσιεύεται, επιλέχθηκε αποκλειστικά από την κριτική επιτροπή. Τόσος Βρεττός (φωτογράφος), Δημήτρης Μοστρογιαννίδης (αρχισυντάκτης Α.Υ.), Κωνσταντίνος Ρήγος (κορογράφος/ σκηνοθέτης). Ο δεύτερος και ο τρίτος νικητής είναι επίσης επιλογές της κριτικής επιτροπής, οι οποίες προέκυψαν από τις 30 φωτογραφίες με το περισσότερο like καθ' όλη τη διάρκεια του μήνα. Πλέον σβροίζουν και τους φίλους του Instagram, εκτός από αυτούς της εφαρμογής InstaGreece στο Facebook.

← **1ος νικητής *cahistan* (ιρωτά)**
ένα **διπλό εισιτήριο για προορισμό εσωτερικού με επιστροφή** από την **OLYMPIC**.

2ος νικητής *ama_lee* και 3ος νικητής *kovtasicebar2* από μία θάλα για tablet *2kωροβελ*.

INFO-DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

HOME LAND

εκίνησε στον Alpha. πν το χάσετε, θα χάσετε.

ΔΟΥΚΑΣ ΧΑΤΖΗΔΟΥΚΑΣ

Είναι σεμνός, αν και δεν σχεδιάζει «σεμνά» παπούτσια. υζητιούνται, όμως, έξω κι αυτό τα λέει όλα.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΛΙΝΤ

θεωρητικός των ράπερ. Διαβάστε παρακάτω το εξαιρετικό κομμάτι του για το φασισμό και τη βία.

ΤΑ ΚΑΛΑ ΝΕΑ

Καθαρίζουν τα αγάλματα στο κέντρο της Αθήνας. Ευχόμαστε γρήγορα και τον Γυάλινο Δρομέα.

Η ΑΤΑΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

«- τι και να λέτε, πάντως, είναι τραγικό για 30 € ωροεκατομμύρια ευρώ να φάει ο κης τα δύο καλύτερά του χρόνια στη φυλακή». (από το Fc του Evan Gian)

ΤΟ TWEET ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

- υμάσαι που σου είχα δανείσει...200;
-- χι, δεν θυμάμαι.
-100;
- πα, όχι...
-50;
(@xratsa-xrouts)

Ο ΚΑΙΡΟΣ

όλις κατεβάσαμε τα παπλώματα, δώσ' του πάλι με την πικεδένια. Τρέλανέ μας κι εσύ.

ΝΑΤΑΛΙΑ ΓΕΡΜΑΝΟΥ

Δηλώνει ερωτευμένη. ♪ ραία, η τηλεοπτική σεζόν μπορεί να ξεκινήσει.

Η ΑΡΧΟΝΤΙΑ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

ίκος %ατζηνικολάου απαιτεί από τους καλεσμένους του πολιτικού να μιλάνε στον ενικό για να ταιριάζουν με τον τίτλο της εκπομπής του « τονε- ίκο».

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΕΣ ΜΑΝΤΗΛΕΣ

Είναι οι νέες Ugg.

ΣΑΤΙΡΙΚΕΣ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΕΣ ΕΚΠΟΜΠΕΣ

υπάμια, αλλά το δελτίο ειδήσεων σας ξεπερνάει.

ΣΩΤΗΡΙΟΝ ΕΠΟΣ

Αρχισυνδικαλιστής υπάλληλος του νοσοκομείου « ωτηρία» ζήτησε μίζα 50.000 ευρώ για να μην κάνει το προσωπικό απεργία. (ο νοσοκομείο μετονομ σπικε σε « αμία Σωτηρία)

ΕΡΩΤΗΣΗ ΠΡΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Είμαι συνταξιούχος 42 ετών. α κοπέι η σύνταξή μου;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΡΟΥΦΑΚΟΥ

Ηθοποιός

νας καλός λόγος για να γίνουμε γείτονες (αφού μας πεις πρώτα πού μένεις); Ζω στο Κουκάκι και ο λόφος του Φιλοπάππου, ακριβώς από πάνω, είναι ένας πολύ σοβαρός λόγος.

3 πράγματα για σένα: έχεις δουλέ• ει σερ• ιτόρα, φλατ ή τακούνια και ποιο είναι το αθηνα κό junk food στο οποίο δεν μπορείς να αντισταθείς;

Ένα: Βεβαίως, και στην Αθήνα και σε νησί, πέρασα πολύ ωραία αλλά δεν μου έλειψε. Δύο: Αγαπάω τα τακούνια αλλά με μέτρο γιατί έχουν παρενέργειες στη μέση (και τα πόδια). Τρία: Αγαπημένο μου τζανκ παραμένει από τις φοιτητικές μέρες (νύχτες) το κρουασάν σοκολάτας από το Ciao. Ανάμεικτο.

Το καλύτερο και το χειρότερο σχόλιο που έχει δια• άσει/ακούσει για μια ερμηνεία σου;

Το καλύτερο δεν το λέω γιατί ντρέπομαι. Το χειρότερο ήταν να μη με αναφέρουν καθόλου.

Το αγαπημένο σου αθηνα κό θέατρο...
Το Ηρώδειο, ρε παιδί.

Το πιο περίεργο αθηνα κό μέρος όπου θα ήθελες να ανε• άσεις μια παράσταση
Στην πλατεία Ομόνοιας. Εκεί που βράζει ο τόπος.

Η δική σου «μόνο στην Αθήνα» ιστορία...

Η κάθε νύχτα στην Αθήνα. Αυτό το πολύ αργά της, που βγαίνεις στις 2 το πρωί τις καθημερινές και υπάρχει ελπίδα έξω, υπάρχει κάτι που σε περιμένει. Κάθε φορά με συγκινεί και συμβαίνει μόνο εδώ.

οιο είναι το αγαπημένο σου μπαρ στην Αθήνα και πού μέθυσες για πρώτη φορά;

Το Μπάτμαν, όταν δεν βουλιάζει από τον πολύ κόσμο. Στη Νέα Σμύρνη, όπου μεγάλωσα υπήρχε ένα ιστορικό μαγαζί που το λέγαν Ιωνία. Ένα χειμώνα, γύρω στα 14, πρέπει να ήπια μιάμιση μπίρα και να μέθυσα.

Το καλύτερο αθηνα κό wi-fi username που έχεις χρησιμοποιήσει;

Ενός γείτονα που το είχε ανοικτό, use_do_not_abuse. Το έκανα abuse επί τρία χρόνια.

ού θα μπορούσαμε να συναντήσουμε στην Αθήνα την Τ ίνα Ντέι• ις;

Θα μπορούσε να είναι παντού. Είναι αυτή που την κοιτάνε όλοι και κανείς δεν την ξέρει.

Τι αισθάνθηκες όταν είδες τα μέλη της Χ.Α. με χειροπέδες;

Ένα μούδιασμα. Ήταν μια ωραία μέρα, όμως.

... συσκηνοθετεί και πρωταγωνιστεί στην «Αλθηνή, αυτότητα της ζίνα Ντέιβις» στο Θέατρο του Νέου Κόσμου

NEW YORK COLLEGE FILM STUDIES

Βασικές αρχές σκηνοθεσίας
Εφαρμοσμένη σκηνοθεσία
Αρχές & πρακτικές συγγραφής σεναρίου
Εργαστήριο διασκευής σεναρίου
Εργαστήριο πρωτότυπου σεναρίου
Διεύθυνση φωτογραφίας
Ήχος & Sound design
Μοντάζ
Συστήματα AVID & Final Cut Pro
After Effects
Ιστορία & αισθητική κινηματογράφου
Κινηματογράφος & Ψυχανάλυση
Υποκριτική: μέθοδοι & πρακτικές
Παραγωγή - post production
Low budget - High spirit
Ντοκιμαντέρ

Υπεύθυνος σπουδών:
Δημ. Παναγιωτάτος
panagiotatos@nyc.gr

www.nyc.gr

4 λόγοι για να επιλέξεις ...τους καλύτερους!

Σπουδές επιπέδου Bachelor:

Ba (Hons) Film Studies

Πτυχίο Bachelor από το Αγγλικό πανεπιστήμιο

University of Greenwich, με 3ετή φοίτηση στην Ελλάδα.

Πρωτοποριακό σύστημα σπουδών, ανοικτό σε κάθε ηλικία, που προσαρμόζεται στις ανάγκες κάθε σπουδαστή (από τον αρχάριο έως τον επαγγελματία).

Υπάρχει δυνατότητα μερικής φοίτησης με επιλογή μαθημάτων.

Διδάσκουν οι κορυφαίοι επαγγελματίες του χώρου:

Παντελής Βούλγαρης, Δημήτρης Παναγιωτάτος, Ευθύμης Χατζής, Νίκος Γραμματικός, Βίκυ Χασάνδρα, Κατερίνα Μαραγκουδάκη, Εύα Στεφανή, Βούλα Γεωργακάκου, Δήμητρα Χατούπη, Σοφία Κυριακού, Ηλέκτρα Βενάκη, κ.ά.

Ο μεγαλύτερος αριθμός σπουδαστικών ταινιών:

30 πτυχιακές ταινίες για το Bachelor 2012 - 2013!

NEW YORK COLLEGE
EUROPEAN & AMERICAN EDUCATION

UNIVERSITY
of
GREENWICH

Αμαλίας 38, Σύνταγμα 105 58
Τηλ.: 210 32 25 961, Fax: 210 32 33 337
e-mail: nycath@nyc.gr

• ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΔΕΙΑΣ 108275/ ΙΑ/ 23-08-2013 (ΦΕΚ 2061)

• ΤΟ NYC ΕΙΝΑΙ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΜΕΝΟ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟ ΑΠΟ ΤΟ ΒΡΕΤΑΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗΣ (BAC)

ΩΣ ΊΔΡΥΜΑ ΠΟΥ ΠΑΡΕΧΕΙ ΑΝΩΤΑΤΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

• ΤΑ ΠΤΥΧΙΑ ΧΟΡΗΓΟΥΝΤΑΙ ΑΠΕΥΘΕΙΑΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ

Απαγορεύεται να σ' αγαπώ!

Περπατώντας στην οδό Ερεσού στα Εξάρχεια, ανάμεσα σε κατάμαυρα συνθήματα για την κρίση ξεχωρίζει η κατακόκκινη αντικαπινοιστική καρδιά του Αντύπα από το ομώνυμο άλμπουμ του 1986: «Απαγορεύεται να σ' αγαπώ». Κάπκα...

ΛΕΝΑ ΧΟΥΡΜΟΥΖΗ

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ Θ. ΠΑΥΡΙΑΝΟΣ γράφει για την Α.Υ. ένα τραγούδι

Ένα τραγούδι με αφορμή το «λουκέτο» στις αμερικάνικες κρατικές υπηρεσίες

Poor thing America!

My dear nephew Παύρη είμαι η aunt απ' το Σικάγο and I write you η μαύρη 'cause δεν έχω ούτε να φάγω.

Εδώ έγινε shutdown βάλανε παντού λουκέτα and I'm searching all the town για ένα κομματάκι φέτα

Αλλά και στο New York City δεν πληρώνουν υπαλλήλους κι όλοι κάθονται στο σπίτι fucking εαυτούς κι αλλήλους

Ένας friend απ' την Αστόρια μου έχει στείλει ένα mail και μου λέει πως κλέβει σπόρια απ' τον Chip κι από τον Dale

To White House dirty η Michelle Obama busy βάζει ένα φακιόλι trendy κι every day σφουγγαρίζει

Στο L.A. η Madonna τρώει μόνο sandwiches και θα βγάλει το χειμώνα με ψωμάκι και ελιτσες

Λένε πως στο San Francisco μόνο οι gay είναι alive κάθε βράδυ μες στις disco τραγουδούν «I will survive»

Η America είναι drama και θα φύγω όταν μπορέσω so I send you αυτό το γράμμα για να σε παρακαλέσω

Απ' την τράπεζα Piraeus πέρνα όποτε μπορέσεις γιατί εκεί before του χρέους είχα κάτι καταθέσεις

Στείλε immediately the money και θα 'ρθω σε μια βδομάδα γιατί τελικά το honey το 'χει μόνο η Ελλάδα!

ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ

Στα φαρμακεία

Έφθασε το νέο Crescina

Για μαλλιά με αραίωση

Το Crescina, καλλυντικό σκεύασμα τοπικής χρήσης που βοηθάει στην φυσιολογική ανάπτυξη των μαλλιών, ικανοποίησε ήδη τις προσδοκίες πολλών ανδρών και γυναικών που το χρησιμοποίησαν. Σύμφωνα με μία έρευνα αυτοαξιολόγησης, 6.216 άνδρες και γυναίκες σε σύνολο 7.300 χρηστών του Crescina, δηλαδή το 85,2%, δήλωσε ότι παρουσίασε εμφανή ανάπτυξη τριχών. Η ανακάλυψη των Ελβετών ερευνητών συνδυάζει στη νέα σύνθεση του Crescina HFSC – δύο αμινοξέα – βασικά συστατικά των πρωτεϊνών, όπως η κερατίνη – και μία γλυκοπρωτεΐνη, που αποτελεί ειδικό συστατικό διεγερσης του μεταβολισμού των κυττάρων. Υπεύθυνος Κυκλοφορίας για Ελλάδα & Κύπρο: Ν.Πετσαϊβάς α.ε., τηλ. 210 6202 301

ΤΟ ΕΞΟΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει ο **Sotos Agnagos**. Γεννήθηκε στην Αθήνα. Ασχολείται με την εικονογράφηση, τη γραφιστική και τα κόμικ. Δουλειά του έχει δημοσιευτεί σε διάφορα περιοδικά, βιβλία, fanzines και webzines (Βαβέλ, ATHENS VOICE, Index, Beast, Strukt, Internazionale, Thames & hudson κ.ά.). Κατά καιρούς έχει εργαστεί στη διαφήμιση, καθώς και στην καλλιτεχνική επιμέλεια και παραγωγή έντυπου υλικού. Τα τελευταία χρόνια εργάζεται ως γραφίστας στην ATHENS VOICE. Ειδικότητά του είναι η εικονογράφηση, όπου χρησιμοποιεί διάφορες ανάμεικτες τεχνικές. Έχει πάρει μέρος σε εκθέσεις και φεστιβάλ στην Ελλάδα και στο εξωτερικό (Κίνα) και έχει εικονογραφήσει όλες τις ιστορίες του Κωστήκη Ανάν στη Βαβέλ και στο μον. (το οποίο και σχεδίασε), καθώς και τα 4 μέχρι στιγμής βιβλία του.

Ο κύριος Καραπαναγιώτης

Δεν τον χαιρέτησα ποτέ, δεν του μίλησα ποτέ. Ήταν ο κύριος Καραπαναγιώτης. Έτσι τον αποκαλούσαν όλοι (ακόμα και όταν ο ίδιος δεν ήταν παρών) στο κτίριο της Χρήστου Λαδά 3. Ήμουν μικρή τότε και δούλευα στον «Ταχυδρόμο», αλλά τον θυμάμαι καλά. Ήταν ένας ευθυτενής κύριος με γυαλιά, ωραία πουκάμισα και έναν ευρωπαϊκό αέρα που μύριζε vetiver. Κομπός και κοσμοπολίτης. Ερχόταν πρώτος απ' όλους στο κτίριο, διάβαζε όλο τον ξένο Τύπο, έκοβε αποκόμματα και τα τοποθετούσε με πολύ επιμέλεια στα δημοσιογραφικά γραφεία. Νομίζω ότι ο Λ.Κ. ήταν ο πρώτος δημοσιογράφος που κατάφερε να «εξελληνίσει» με απaráμιλλο τρόπο το κομψό στιλ της βρετανικής δημοσιογραφίας.

Υπήρξε αληθινά ευτυχισμένος; Δεν είμαι σίγουρη. Γιατί πιστεύω ότι ήταν άνθρωπος που περίσσευε μέσα στην ίδια του την εποχή. Λίγο πιο πρωτοπόρος, λίγο πιο μοντέρνος, λίγο πιο εξωστρεφής, λίγο πιο κοσμοπολίτης. Λίγο πιο... από την εποχή και από τη δημοσιογραφία και από τη ζωή γενικότερα.

- ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

Υ.Γ. Σήμερα, με αφορμή τα 7 χρόνια από το θάνατό του, διοργανώνεται εκδήλωση με θέμα «Ο Λέων Καραπαναγιώτης και η πρόκληση της είδησης». Θα μιλήσουν γι' αυτόν στενοί συνεργάτες και φίλοι του, όπως ο Παντελής Καψής, ο Αλέξης Παπαχελάς, ο Νίκος Αλιβιζάτος, ο Κώστας Μητρόπουλος, η Μικέλα Χαρτουλάρη, ο Χρήστος Μεμής και ο Στάθης Ευσταθιάδης. Πέμπτη 10/10, στις 19.00, Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, Αίθουσα Νίκος Σκαλκώτας. Είσοδος ελεύθερη με δελτία προτεραιότητας. Η διανομή των δελτίων αρχίζει στις 17.30

Ο Λέων Καραπαναγιώτης στην αρχή της καριέρας του ως δημοσιογράφος στο Λονδίνο. Η ανέκδοτη φωτογραφία είναι από το προσωπικό αρχείο της οικογένειάς του και την παραχώρησε στην Α.Υ. η κόρη του Τατιάνα.

Ο Λέων Καραπαναγιώτης και η πρόκληση της είδησης». Θα μιλήσουν γι' αυτόν στενοί συνεργάτες και φίλοι του, όπως ο Παντελής Καψής, ο Αλέξης Παπαχελάς, ο Νίκος Αλιβιζάτος, ο Κώστας Μητρόπουλος, η Μικέλα Χαρτουλάρη, ο Χρήστος Μεμής και ο Στάθης Ευσταθιάδης. Πέμπτη 10/10, στις 19.00, Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, Αίθουσα Νίκος Σκαλκώτας. Είσοδος ελεύθερη με δελτία προτεραιότητας. Η διανομή των δελτίων αρχίζει στις 17.30

ΟΥ ΦΟΝΕΥΣΕΙΣ...

Μην κοιτάτε τη σειρά με την οποία παρέλαβε ο Μωυσής τις Δέκα Εντολές και ποια ήταν αρχικά 8η κι έγινε μετά 6η και τέτοια – η πρώτη-πρώτη εντολή στην προϊστορία και στους Νεάντερταλ ακόμα ήταν «ου φονεύσεις». Ου, δηλαδή με τίποτα. Με την καμιά.

Γιατί από την ώρα που αρχίσανε οι άνθρωποι να ζούνε σε ομάδες, κοπάδια ή νομάδες, κατάλαβαν ακόμα και οι πίθηκοι ότι αν κοπανάς με μια πέτρα τον δίπλα σου μέχρι να συγχωρεθεί, είσαι λάθος. Τόσο λάθος που η ομάδα σε πετάει απέξω, σε αφήνει να ξεραθείς στη στέπα επειδή είσαι επικίνδυνος, επειδή δεν μπορεί πια ούτε η ομάδα ούτε κανένας άλλος να βασιστεί επάνω σου. Έτσι ο κανόνας «ου φονεύσεις» έγινε απαράβατος σε όλες τις κοινωνίες και πέρασε στη μυθολογία τους και οι θεοί (σε όλες τις μυθολογίες) τον συμπεριέλαβαν στις εντολές-εξ-ουρανόων. Δεν σκοτώνουμε όχι επειδή απαγορεύεται αλλά επειδή δεν έχουμε δικαίωμα να αφαιρέσουμε ζωή ανθρώπου – μου φαίνεται τόσο αυτονόητο και τόσο παρανοϊκό το να μην είναι αυτονόητο, που με πιάνει πονοκέφαλος. Είναι απίστευτο το ότι οι άνθρωποι σκοτώνουν ανθρώπους ακόμα και στον πόλεμο, πόσο μάλλον στην ειρήνη. Ειρήνη είπα και θυμήθηκα ότι εδώ, που έχουμε βαθιά ειρήνη, σκοτώνονται άνθρωποι, όχι όπως «Σικάγο γίναμε» αλλά για ασήμαντον αφορμή. Ούτε καν εν βρασμώ, επειδή κάνουνε σεξ με λάθος άνθρωπο. Ίσως επειδή βρίσκονται σε λάθος μέρος στη λάθος στιγμή; Επειδή ένας άλλος άνθρωπος έχει πολλά νεύρα και κρατάει μαχαίρι, πιστόλι ή κλομπ; Επειδή αυτός με το μαχαίρι/πιστόλι/κλομπ πιστεύει τα λάθος πράγματα και είναι απόλυτα σίγουρος ότι είναι σωστά, τόσο σίγουρος ώστε να σε σφάζει για να σε πείσει; Και σε ποιο σημείο απανθρωπισμού έχεις φτάσει για να σκοτώνεις κάποιον που πιστεύει διαφορετικά πράγματα από σένα, σε καιρό ειρήνης; Καλή ώρα;

Ξεχωρίζουμε από καιρό κομμάτια της Αθήνας που είναι «ασφαλή», «σχετικά ασφαλή», «επισφαλή» ή και «κόλαση». Μόνο που η κόλαση δεν είσαι ποτέ σίγουρος κατά πόσο έμεινε εκεί που την άφησες ή αν ξεχείλισε και παραέξω...

Πάμε στο ψωμί που έχει πάντα ψωμί, εκτός από ψίχουλα: σταμάτησα στον Ωρωπό μια μέρα και αγόρασα κουλουράκια από αρχαίο φούρνο (έτος ίδρύσεως 1929!) – με πήγαινε ο παππούς μου εκεί τη δεκαετία του '70 για τυρόπιτα, είναι αξεπέραστος φούρνος. Λέγεται «**Άρτος**» και αν πετιέστε προς τα εκεί αγοράστε κουλουράκια με καρύδι. Ή οτιδήποτε, οι τιμές είναι επαρκιακά χαμηλές και η ποιότητα τέλεια. Ένα βράδυ πήγαμε στη «**Μυροβόλο**» όπου επίσης οι τιμές είναι χαμηλές (έχει πρώτα πιάτα υπέροχα με €2-3) και η ποιότητα τέλεια, η μουσική ελληνική (ποιότητα με χίλια) από Κραουνάκη και πίσω/πέρα, η ατμόσφαιρα ατμοσφαιρική και όλα όπως τα θέλεις από ένα ωραίο μπαρ-εστιατόριο αργά τη νύχτα ίσως και νωρίς το πρωί, η Αθήνα χαλαρή στην πλατεία μπροστά σου, ξεροψημένη ακόμα, κοκκινωπή όπως θα ήτανε και στην αρχαιότητα... τότε που η βία προς το συνάνθρωπό σου τιμωρούνταν με εξορία, φυλάκιση, θάνατο – το σκεφτόσουν πολύ να σπκώσεις χέρι στο συμπολίτη, πόσο μάλλον να τον σκοτώσεις.

Κοιτάζτε, η στήλη είχε πάντα σκοπό να σας λείι για κομμάτια της πόλης που ανακαλύπτουμε, γνωστά ή άγνωστα, για μικρές ιστορίες της Αθήνας, για πρόσωπα και πράγματα: πώς είναι άραγε να είσαι ζωντανός στη συγκεκριμένη πόλη. Να κυκλοφορείς με ΜΜΜ, με τα πόδια, με ταξί και αυτοκίνητα, να βλέπεις και να ακούς πράγματα σαν να σκόπευες να γράψεις σενάρια ή μυθιστορήματα για κόσμο που συναντάς τυχαία σε δρόμους, σε μαγαζιά, σε γωνίες και πλατείες. Το ίδιο κάνει και τώρα, απλώς σαν κομμάτι της πόλης δεν μπορεί να προσποιστεί ότι δεν βλέπει την πραγματικότητα. Κοιτάζει τις διαδηλώσεις ή συμμετέχει, μαζεύει υπογραφές ή δεν μαζεύει, πάντως ακούει και βλέπει ακόμα κι όταν δεν έχει καμιά όρεξη ούτε να ακούσει ούτε να δει.

Και... η ζωή συνεχίζεται (μαζί με τα αγαπημένα κλισέ). Ο κόσμος πηγαίνει στα μπαρ, πίνει λιγότερα ποτά, μετράει τα 10λεπτα για να συμπληρώσει την μπίρα, πάει εκεί που είναι η μπίρα-τσέτουλο, δεν πίνει καθόλου μπίρα ή την αγοράζει από το περίπτερο της πλατείας και αράζει σ' ένα παγκάκι ίσα ν' ακούει λαθραία μουσική από δίπλα. Ο κόσμος συζητάει για φόνους πια, για δολοφονίες, για βία, εκτός από νοθεία. Κατεβαίνει στις διαδηλώσεις ή τις κοιτάζει από μακριά, υπογράφει ή όχι, προωθεί ή δεν προωθεί τα μέιλ διαμαρτυρίας... αλλά ακούει και βλέπει ακόμα κι όταν δεν έχει καμιά όρεξη ούτε να ακούσει ούτε να δει. Έτσι είναι η ζωή στην πόλη, και έτσι είναι το να είσαι ζωντανός στην πόλη, μόνο που δεν το δέχεσαι πια με ένα ξερό «δόξα σοι ο Θεός» επειδή ο θεός είπε «ου φονεύσεις», όποιος κι αν ήτανε, και δεν τηρείται η εντολή Του, αυτουνού ή του άλλου Θεού, δεν έχει σημασία... και τουλάχιστον αυτή η εντολή είναι απαραίτητο, πρέπει-πρέπει να τηρείται. Για να είμαστε ημι-πολιτισμένη κοινωνία, έστω. Ακόμα κι όταν όλες οι άλλες εντολές έχουν ξεπεραστεί προ πολλού... καλή ώρα. **A**

«**Άρτος**»,
Ιγνατιάδης,
Σκάλα Ωρωπού,
Γ. Δροσίνη 33,
22950 31778
«**Μυροβόλος**»,
Γιατράκου 12,
Μεταξουργείο,
210 5228806

ΧΟΡΟΣ ΣΤΗ ΣΤΕΓΗ

19 – 21 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2013

RECALCULATE

ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΚΑΒΑΛΛΙΕΡΑΤΟΥ
—
ΚΛΟΚΨΩΡΚΣ

Η Μαριάννα Καβαλλιεράτου, συνεργάτις του Robert Wilson, χορεύει στη Στέγη και αποδεικνύει ότι όλα αλλάζουν.

ΣΤΕΓΗ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ & ΤΕΧΝΩΝ
ΛΩΤΤΗΣ ΕΝΑΞΗΣ

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΑΠΟ 10€

ΣΥΓΓΡΟΥ 107 ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ! 210 900 5 800 • SGT.GR

SGT.GR/DANCE

Δεν είναι αγώνας, είναι διασκέδαση!

Πάνω από 5.000 λάτρεις του τρεξίματος απόλαυσαν την πιο cool running εμπειρία στα ομορφότερα σημεία της Αθήνας, από το κέντρο της πόλης και το ΟΑΚΑ μέχρι το Φάληρο, το Καβούρι, το Πάρκο Α.Τρίτση και το Άλσος Αιγάλεω!

Περισσότερες πληροφορίες στο: www.adidasrunningteam.gr και στο [Facebook.com/adidasRunning](https://www.facebook.com/adidasRunning)

Μπες κι εσύ στην πιο cool running παρέα της πόλης και μη χάσεις το τελευταίο open run για το 2013!

Τετάρτη 16/10
Περιοχή Ζαπείου
(Αγαλμα Δισκοβόλου,
έναντι Καλλιμάρμαρου)
18:30

Αν σου αρέσει το τρέξιμο στις πιο διασκεδαστικές διαδρομές, χωρίς να έχεις στο μυαλό σου τον ανταγωνισμό ή το χρονόμετρο αλλά προτιμάς να απολαμβάνεις τη διαδρομή μαζί με φίλους, τρέξε με την adidas στα πιο fun running events της πόλης!

Τα adidas Open Run είναι ανοιχτά προς όλους, ανεξάρτητα από το φύλο, το αγωνιστικό επίπεδο ή την ηλικία σου, με:

- Δωρεάν συμμετοχή, χωρίς πολύπλοκες διαδικασίες εγγραφής
- Tips και καθοδήγηση από τους εξειδικευμένους προπονητές της adidas
- After party, με δυνατή μουσική και εκπλήξεις
- Energy refill με νερό, φρέσκα φρούτα και energy drinks
- Συμμετοχή σε διαγωνισμό για running εξοπλισμό αξίας €500

TA TWEETS ΤΟΥ FORREST GUMP

Από τον ΝΙΚΟ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

(Μέλος του συλλόγου για τη μεγέθυνση των γραμμάτων στις συνταγές των φαρμάκων που αφορούν τις διαταραχές της όρασης)

Το δίδαγμα πάντως από την προοπτική να αναλάβει η Εύα Καϊλή το Κέντρο Έρευνών για Θέματα Ισότητας δεν είναι ότι «τελικά κανένας πιστός κομματικός στρατιώτης δεν χάνεται».

● Το πραγματικό δίδαγμα είναι ότι το πολιτικό προσωπικό της χώρας, όταν χρειάστηκε να κάνει περικοπές, προτίμησε να κλείσει νοσοκομεία και να καταργήσει το μάθημα της πληροφορικής παρά να αφήσει τη χώρα χωρίς έρευνες για την ισότητα των δύο φύλων!

● Γι' αυτό και το Κέντρο Έρευνας για την Ισότητα των δύο φύλων παρέμεινε. Και η χρησιμότητά του φαίνεται αυτές τις μέρες...

● Και, παρεμπιπτόντως, να ένα σοβαρό επιχείρημα υπέρ της διατήρησης της «Διαύγειας»: η δημιουργία κινήτρων.

● Διότι χωρίς τη «Διαύγεια» πώς θα μάθει ο νέος που αγωνιά για το μέλλον ότι, αντί για πληροφορική, το μόνο που του χρειάζεται πραγματικά είναι να γραφτεί σε ένα κόμμα; Και στη συνέχεια να περιμένει τη σειρά του να τοποθετηθεί κάπου;

Προς κ. Ζαρούλια: Όχι. Όταν κάποιος λέει ότι θέλει να έχει «σφαιρική άποψη» δεν εννοεί «χρειάζομαι-μια-σφαίρα-προσπάθησε-να-την-κρύψεις-μέσα-στο-σώβρακο»...

Μα φυσικά... Είσαι εκδοροσφαγέας και πείθεις τους χρυσαυγίτες ότι αν μάθουν να σφάζουν αρνιά, θα ξέρουν να σφάζουν και τους εκθρούς τους!

● Και φυσικά όλο αυτό να γίνει κοντά στο Πάσχα, για να μην καρφώνεστε...

● Ίσως μάλιστα –γιατί όχι– τους εξηγείς κιόλας ότι το βέλασμα που ακούν είναι αντάρτικα στην «αρνίσια» διάλεκτο, για να τους εμπνεύσεις περισσότερο!

● Αυτό, λοιπόν, στο μυαλό ενός χρυσαυγίτη αποκαλείται «πολεμική εκπαίδευση»...

● Στο μυαλό όλων των

Μιχάλης Αρβανίτης + Καραμπίνα Winchester = Love 4 Ever

Μια συγκινητική ιστορία αγάπης, που αποδεικνύει για άλλη μια φορά ότι ο έρωτας και το πάθος δεν σταματούν μπροστά σε τίποτα και καμία διαφορά δεν μπορεί να τα εμποδίσει όταν είναι αληθινά. Όμως είναι ελάχιστοι εκείνοι που έχουν το σθένος να ομολογήσουν δημόσια το πάθος τους, όπως έκανε ο γενναίος βουλευτής της Χρυσής Αυγής, που αφήφισε την κοινωνική κατακραυγή και το συντηρητισμό της κοινωνίας. Μιας κοινωνίας που, αλίμονο, δεν είναι ακόμα ώριμη να δεχτεί ότι ένας άνδρας μπορεί να νιώθει ερωτική έλξη για την καλογοητισμένη κάρνη μιας καραμπίνας. Κι όμως ο Μιχάλης Αρβανίτης με σθένος ομολόγησε (στο «Nouvelle Observateur») ότι μόλις γνώρισε τη συλλεκτική του Winchester της έδωσε αμέσως τη θέση της γυναίκας του στη συζυγική κλίνη. Και με πολλή αγάπη και αλληλοκατανόηση κατάφερε να ξεπεράσει τις διαφορές που τους χώριζαν. Και τη βοήθησε να ξεπεράσει το πρόβλημα της πρόωρης εκπευσσοκρότησης... Και ίσως αν η γυναίκα του δεν άρχιζε να γλυκοκοιτάζει (για αντίποινα) ένα καλάνικοφ που τη φλέρταρε, οι δυο τους να κοιμόντουσαν ακόμα μαζί και να μη συναντιόνταν μόνο για μερικά κλεφτά χάδια...

κανονικών ανθρώπων, πάλι, αποκαλείται «βρήκα-μαλάκες-να-μου-σφάζουν-τα-αρνιά-τζάμπα-τώρα-που-υπάρχει-ζήτηση».

Ρουπακιώτης: ΗΠΑ, Κομισιόν και αμερικανοεβραϊκές οργανώσεις πίσω από τις διώξεις της Χρυσής Αυγής! Τι θέλει να πει;

● Εκδοχή 1n: Ήρθε η ώρα για μια συμμαχία με τους Ανεξάρτητους Έλληνες!

● Εκδοχή 2n: Οι εβραϊοσιωνιστές και οι διεθνείς τοκογλύφοι μάς

ζητούν να πιάνουμε τους μαχαιροβγάλτες. Κι εμείς το κάνουμε! Τόσο υποτελής είναι η κυβέρνηση. Οπότε... (βλ. εκδοχή 1n)

Άσχετο, αλλά για να θεωρήσει δευτερεύουσας σημασίας τις φωτογραφίες του με τη ναζιστική στολή, ο Χρήστος Παππάς, ενώ επί 19 ώρες εξαφάνιζε στοιχεία, πόσο πράμα είχε να εξαφανίσει πριν;

Σημιαδικό! Την ίδια μέρα που ανακοινώθηκε

Η (πραγματική) απορία της εβδομάδας

Όταν ο Ηλίας Κασιδιάρης από τη μία ισχυρίζεται ότι «τα όπλα που βρέθηκαν στα σπίτια των χρυσαυγιτών είναι παιδικά» και ταυτόχρονα προειδοποιεί ότι «θα βγουν με τα όπλα στο βουνό», εννοεί ότι θα βγουν με νεροπίστολα ή ότι τα πραγματικά όπλα δεν βρέθηκαν;

ΑΠΑΝΘΡΩΠΗ ΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ
Ρετουσαριστής φωτογραφιών που θα συμπεριληφθούν στα δελτία τύπου των καναλιών για τις νέες εκπομπές.

Θα έπρεπε να υπάρχει μια λέξη για...

«Χουχουλοδοξία»: Η προσπάθεια να κάνεις ένα στιλό να γράψει, ζεσταίνοντας με χουχούλιασμα τη μύτη του.

η ποιή της Βίκης Σταμάτη γκρεμίστηκε κι ο μύθος του Jimmy Choo, που όπως αποκαλύφθηκε από τη συνεταίρο του δεν έχει σχεδιάσει ποτέ του ούτε ένα παπούτσι.

● Επιμύθιο: Όταν κάποιος (π.χ. η Βίκυ Σταμάτη...) δεν μπορεί να έχει κάτι που θέλει πολύ, όλο το σύμπαν συνωμοτεί για να τον παρηγορήσει!

Μπορεί να ονομαστεί

και «Αντανακλαστικό Φαινόμενο του Γρύλλου». Δηλαδή: Η συχνότητα με την οποία οι παλαιοκομματικοί δεινόσαυροι βγαίνουν και απαγγέλλουν με πειστικότητα ποιήματος σε σχολική γιορτή «Να καταδικάσουμε όλοι τη Χρυσή Αυγή», τόσο λιγότεροι ψηφοφόροι της Χρυσής Αυγής την εγκαταλείπουν.

● Με άλλα λόγια: Όσες καταδίκες του ναζισμού και να κάνεις και με όση παρηγοσία και αν τις κάνεις, αν μετά συνεχίσεις να τακτοποιείς τους δικούς σου στα Κέντρα Έρευνών για την Ισότητα των Φύλων, το τελικό σκορ, sorry, αλλά γυρίζει εις βάρος σου. **A**

Η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Κυριάκος Μπιστοτάκης

«Η Διαύγεια ήταν το μόνο σωστό πράγμα που έκανε ο κ. Παπανδρέου».

Μετάφραση Ναι, καταργώ ένα μέτρο της κυβέρνησης Παπανδρέου, άρα μπορώ εύκολα να σας παρασύρω με το μέρος μου και να μη σας πειράξει πολύ που την καταργώ, αφού δεν τον συμπαθείτε ιδιαίτερα. Άλλωστε τι νόημα έχει να φτύνεις αίμα για να γίνεις υπουργός, αν μετά πρέπει να δίνεις λογαριασμό για το πόσα ξοδεύεις και πού; Δηλαδή, δεν αρκεί ο λόγος της προσκοπικής τιμής;

Ο λαϊκισμός ως σνομπισμός

Στα βρετανικά πανεπιστήμια, τον 18ο αιώνα, οι φοιτητές με τίτλο ευγενείας μπορούσαν να απλώνουν τις αρίδες τους πάνω στο τραπέζι, να σκαλίζουν τη μύτη τους, να ρεϋνται, να κλάνουν ή ό,τι άλλο σκαρφιζόταν η αδάμαστη απδιαστική τους ιδιοσυγκρασία. Δεν είχαν να αποδείξουν τίποτε και σε κανέναν. Δίπλα σε αυτούς τους κωλόφαρδους, που αποτελούσαν τότε τη συντριπτική πλειονότητα της σπουδάζουσας νεολαίας, υπήρχαν και ορισμένοι λιγότερο τυχεροί που έπρεπε να καταπνίγουν αδιαλείπτως τους θορύβους από τις οπές τους, να κάθονται στο τραπέζι με ευπρέπεια, να ξεχωρίζουν το μαχαίρι για το ψάρι από το μαχαίρι για το κρέας και να έχουν εύκαιρο από στήθους ανά πάσα στιγμή κι ένα σονέτο του Σαίξπηρ. Βασιλικότεροι του βασιλέως οι τελευταίοι, δυσκοίλιοι και ατσάλκωτοι, εξαγόραζαν μ' ένα σεβαστό χρηματικό ποσό και με τη σιδερωμένη συμπεριφορά τους το μοναδικό εκ γενετής μειονέκτημά τους: δεν είχαν τίτλο ευγενείας. Ήταν sine nobilitate. Ήταν οι σνομπ.

Μην πάμε τόσο μακριά. Αρκεί να φέρουμε στη μνήμη μας τις δύο εμβληματικές μορφές σνομπ στη σύγχρονη ελληνική ιστορία. Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, το χωριατόπαιδο από τις Σέρρες, δεν κουραζόταν να φωτογραφίζεται στο γκολφ της Γλυφάδας μ' ένα μπαστούνι στο χέρι και στόχο την επίζηλη τρύπα. Δίπλα του, συνήθως, ο Γεώργιος Ράλλης, οριζιναλ αριστοκράτης, κοιτούσε στωικά το πολιτικό του είδωλο να παριστάνει τον αστό από κούνια. Στους αντιποδες ο Ανδρέας Παπανδρέου, ο πορφυρογέννητος, χόρευε ζεϊμπέκικο μπροστά στη Ρίτα Σακελλαρίου, απεχθανόταν τους κουλτουριάρηδες και μάλλον είχε κάνει τάμα να μην πατήσει ποτέ στο Ηρώδειο. Ολοφάνερα αμφότεροι –θα μας έλεγαν και οι φίλοι μας οι Εγγλέζοι– αισθάνονταν αδήριτη την ανάγκη να μπουν στα παπούτσια του άλλου. Η δημόσια εικόνα τους συνδεόταν άρρηκτα μ' ένα ζωτικό ψεύδος. Από τον Παπανδρέου η πολιτική μας ζωή κληρονόμησε και την ντόπια εκδοχή περονικού ποπουλισμού – το λαϊκισμό ως σνομπισμό. Ο λαϊκιστής γνωρίζει ότι δεν είναι λαϊκός. Υποδύεται τον λαϊκό, με όλα τα απεχθή συμπαρομαρτούντα: αβγά το Πάσχα, καλαματιανοί, τσιφτετέλια, ταπ-ταπ στην πλάτη. Κόλαση. Ως εδώ το εγχείρημα του σνομπ λαϊκιστή θα μπορούσε να είναι έως και συγκινητικό. Το πρόβλημα ξεκινάει από τη στιγμή που ο σνομπ λαϊκιστής αντικαθιστά και την πολιτική του ατζέντα με τις φοβίες, τις εμμονές, τις εμπάθειες και τις προλήψεις ενός ολόκληρου λαού. Ο σνομπ λαϊκιστής δεν απευθύνεται ποτέ στον πραγματικό λαό – αυτό το παρδαλό, εύπλαστο κι εν πολλοίς απρόβλεπτο συμπλήρωμα γενναίων, δειλών, αδιάφορων, ευφυών και ηλιθίων. Απευθύνεται σ' ένα φανταστικό λαό – πάντοτε σοφό και πάντοτε λεοντόκαρδο.

Πειράζει; Εξαρτάται. Την εποχή του Ανδρέα Παπανδρέου πιστεύαμε ότι δεν πειράζει περισσότερο από τη βεβαιότητα πως ο Ήλιος θα διογκωθεί σε δύο δισεκατομμύρια χρόνια και θα μετατρέψει τη Γη σε φούρνο μικροκυμάτων. Από τον πιο ανύποπτο πρασινοφρουρό έως τον πιο υποψιασμένο οικονομολόγο, όλοι θεωρούσαν πως δεν έχουν ακόμη γεννηθεί ούτε οι παπούδες εκείνων που θα κληθούν να πληρώσουν το λογαριασμό. Το Κραχ του 2008 έφερε τη Δευτέρα Παρουσία πεντέξι γενιές κοντύτερα. Όπως θα αποφαινόταν πικρόχολα και ο Δημήτρης Πουλικάκος: «Ανεπίτρεπτη πλέον στις μέρες μας τόση αθωότης». ●

**I AM
ABSOLUTELY
SURE
I PROBABLY
WANT
A JOB IN FINANCE.
OR MAYBE MARKETING.
OR GENERAL MANAGEMENT.
OR SHIPPING?
LET'S SAY HR.**

**Add focus to your career.
Take the ALBA Diagnostic.**

www.alba.edu.gr/AddFocus

NEXT INFO SESSION

"International Job Search unusual"

October 16, 2013, 6-8 Xenias Street, Mavili Square

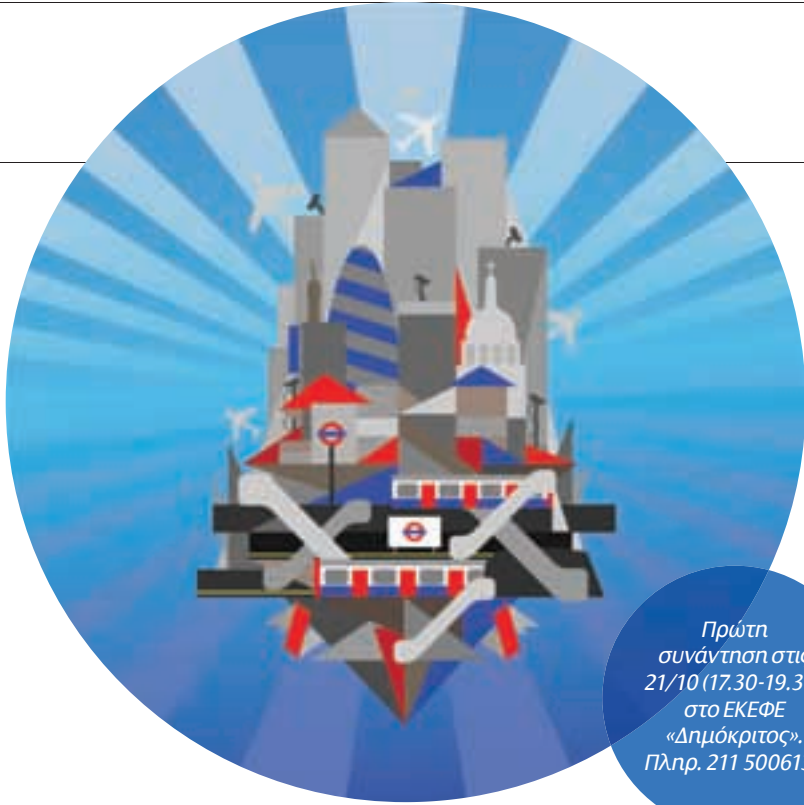
For more information and to register visit

www.alba.edu.gr/InfoSessions

Downtown Campus: 6-8 Xenias Street, Mavili Square,
Tel: +30 210 89 64 531, Fax: +30 210 89 64 737
e-mail: enquire@alba.edu.gr • www.alba.edu.gr

ALBA Graduate Business School at The American College of Greece operates as an independent Center of Post Lyceum Education, admits students of any race, color and national or ethnic origin, and does not discriminate in any of its programs.

Πρώτη
συνάντηση στις
21/10 (17.30-19.30)
στο ΕΚΕΦΕ
«Δημόκριτος».
Πληρ. 211 5006134

Μαζί στην εκκίνηση!

N έοι επιστήμονες με καινοτόμες ιδέες; Το πιο πιθανό είναι να φύγουν στο εξωτερικό. Εκτός και αν βρουν την κατάλληλη υποστήριξη ώστε να υλοποιήσουν τις ιδέες τους στην Ελλάδα. Με αυτό το σκοπό, την ενθάρρυνση της επιχειρηματικής δραστηριότητας των νέων επιστημόνων, ο ΣΕΒ υλοποιεί τη δυναμική πρωτοβουλία «Μαζί στην Εκκίνηση!», σε συνεργασία με κορυφαία πανεπιστημιακά ιδρύματα και με τη συμμετοχή δικτύου επιχειρήσεων - μελών του. Κάθε καινοτόμα ιδέα που θα ξεχωρίσει θα έχει ολοκληρωμένες υπηρεσίες υποστήριξης, που περιλαμβάνουν χώρο πρώτης εγκατάστασης, επιμόρφωση, συμβουλευτική υποστήριξη, δικτύωση και καθοδήγηση (mentoring) από καταξιωμένα υψηλόβαθμα στελέχη επιχειρήσεων.

ΚΜΣΤ
ΚΡΑΤΙΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΤΕΧΝΗΣ

Thessaloniki
biennale: 4
of Contemporary Art

18/09/2013
31/01/2014

ΜΠΙΕΝΑΛΕ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

www.greekstatemuseum.com // www.thessalonikiennale.gr

facebook:ThessalonikiBiennale // t: 2310 589141 & 143

biennale: 4
ΜΟΥΣΕΙΟ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Επιστροφή στα θρανία, με επιστροφή χρημάτων

Make it matter.

Επιπλέον γίνε ένας
από τους 10 τυχερούς
που θα κερδίσουν
δωροκάρτες ΙΚΕΑ,
αξίας 500€

HP Deskjet Ink Advantage
5525 e-All-in-One

Για την αναλυτική λίστα με τα προϊόντα, τη διαδικασία επιστροφής, τους όρους συμμετοχής στην κλήρωση και περισσότερες πληροφορίες επισκεφθείτε τη σελίδα: hp.com/gr/cashback

ημήτρης' υχογιός είναι δημοσιογράφος και επί χρόνια πανεπιστημιακός καθηγητής. στήλη του «Διό ρος Κυ λιώ- της» στο «Βήμα» αποτελεί τη σταθερή συνήθεια της Κυριακής. -νωστός για τη δράση του στον αντιδικτατορικό αγώνα, μεταξύ άλλων τοποθετούσε βόμβες μαζί με τους συντρόφους του της «20ής κτώβρη», για χρόνια έβλεπε πρωτοσέλιδα να τον βαφτίζουν αρχηγό της 17 σέμβρη, ενώ μόλις το 2006 κατάφερε να πάρει βίζα. φτασε όμως μια μέρα που, αντι- δρώντας όταν αγανακτισμένοι φοιτητές διέκοψαν με το έτσι θέλω το μάθημά του στο άντειο ανεπιστήμιο επειδή είχαν συνέλευση, πληροφορήθηκε πως“ «κά οιοι ικτ τορ ς-ό ς του ι τικά ο ν κτισμ νος οιητ ς- ν- στικ ν ι ν μ ορ ς σ•ν ι άσκ ις λ •• ρ !»... Μετά από λίγα χρόνια παραιτήθηκε.

Δημήτρης Ψυχογιός

«Η Ελλάδα αντιστέκεται στον εαυτό της ζώντας φαντασιακά Πολυτεχνεία»

Για μένα ο Δ. . είναι ο καθηγητής μου. Συγκεκριμένα, ο μοναδικός καθηγητής που με έκοψε στο μάθημά του στο Πάντειο και, στη συνέχεια, ο ένας από τους δύο μόνο που με έκαναν να αγαπήσω το Πάντειο. Διαβάζοντας τώρα το βιβλίο του «Η πολιτική βία στην ελληνική κοινωνία» ξαναθυμήθηκα το γιατί. Σε κερδίζει. Όχι γιατί προσπαθεί να γίνει αρεστός, ούτε γιατί καϊδεύει αυτιά. Αλλά για το ακριβώς αντίθετο. Ο λόγος του είναι ειλικρινής, σταράτος, χωρίς καμπύλες και στρογγυλέματα. Περιγράφει τη μεγάλη εικόνα της σημερινής πραγματικότητας όχι μόνο γιατί γνωρίζει ιστορία, αλλά γιατί έχει υπάρξει και ο ίδιος κομμάτι της. Στο βιβλίο του προσπαθεί να παραθέσει τις ρίζες της πολιτικής βίας στη χώρα που «έχει τη βιαιότερη πολιτική ιστορία στην Ευρώπη μετά τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο».

Τα προσωπικά βιώματα μπλέκουν με τα ιστορικά γεγονότα δίνοντας στον αναγνώστη απαντήσεις, πληροφορίες, αλλά και τροφή για σκέψη. Περιστατικά ξεχασμένα, στιγμές που ξεχωρίζουν – όπως η διήγηση για το νεαρό βομβιστή επί δικτατορίας και σύντροφο του Σάκη Καραγιώργα, Κώστα Σημίτη, ο οποίος αναγκάστηκε να φύγει στο εξωτερικό για να μη συλληφθεί μετά τον τραυματισμό του Καραγιώργα. Το βιβλίο δεν καταλήγει σε κάποιο συμπέρασμα με το συνήθη τρόπο, γιατί δεν προσπαθεί να διδάξει. Αυτό που μαθαίνουμε είναι το συμπέρασμα του συγγραφέα «πως αν κάποτε προτεραιότητα ήταν η ανατροπή της Χούντας, σήμερα είναι να απαλλαγούμε από την κουλτούρα της βίας». Πιστεύει, άλλωστε, πως σε αυτό θα συμφωνούσε και ο Σάκης Καραγιώργας. Ότι «τζάκισε το χέρι του» για να «χορεύουν σείκ τα παιδιά», να πηγαίνουν εκδρομές, να κάνουν μεταπτυχιακά και όχι «νέα Πολυτεχνεία».

ΑΤΕΡ ΑΣΠΑ Α ΟΠΟΥΛΟΥ

Το βιβλίο σας έγινε δραματικά επίκαιρο ε- αιτίας της ανάλυσης του φαινομένου Χ.Α. –το «μεγαλύτερο πολιτικό πρόβλημα της χώρας»–, ενώ αναφέρετε σε άρθρο πως όλοι αυτοί που αναγόρευαν σε «πολιτικό κρατούμενο» όποιον συλλαμβανόταν ως ύποπτος συμμετοχής σε ένοπλη οργάνωση, γιατί φωνάζουν τώρα για τους χρυσαυγίτες πως «ήταν εγκληματίες, έπρεπε να είχαν συλληφθεί από καιρό»; Συμφωνείτε ή διαφωνείτε με τη σύλληψη; Προφανώς συμφωνώ με την απαγγελία κατηγοριών και τις συλλήψεις, είναι προφανές πως είχαν γίνει σοβαρά ποινικά αδικήματα και πως υπήρχε επιχειρησιακό κέντρο στη Χ.Α. Μπορεί να μην έδωσε εντολή για δολοφονία (δεν τους συνέφερε πολιτικά), αλλά εντολή για επίθεση στην παρέα του Φύσσα οπωσδήποτε δόθηκε. Ποιοι ενέχονται στο επιχειρησιακό σκέλος της Χ.Α. θα το εντοπίσει η ανάκριση. Ο συσχετισμός με τη 17N και τις κατά καιρούς συλλήψεις έχει να κάνει με το ότι αυτοί που τάσσονταν στο πλευρό τους αρνούνταν ότι υπήρχε και ποινική πλευρά στις δραστηριότητές τους, καιτοι υπήρχαν από δολοφονίες έως μικρότερα αδικήματα, όπως χρήση μολότοφ, καταστροφική καταστημάτων, τραpezών κτλ. Δηλαδή, όταν η ΧΑ καταστρέφει καταστήματα είναι «εγκληματική οργάνωση» και διαπράττει ποινικά αδικήματα, ενώ όταν οργανωμένες ομάδες κινε, ας πούμε, το Αττικόν ή διαλύουν ΑΤΜ τραpezών κτιρίων αυτά είναι πολιτικές πράξεις;

Όσοι καίνε τράπεζες έχουν ευγενή κίνητρα, αντικαπιταλιστικά, αλλά όσοι καίνε καταστήματα μεταναστών έχουν ταπεινά κίνητρα, ρατσιστικά; Η άποψη ότι καίγοντας τράπεζες (ή σκοτώνοντας τραπεζίτες) κάνουμε «αντικαπιταλιστικό αγώνα» είναι απλώς πλιθία. Άλλο υπάρχει από πίσω, αυτό που αποκαλώ «η κουλτούρα της βίας». Κατά την άποψή μου, σε συνθήκες δημοκρατίας δεν υπάρχουν «ευγενή κίνητρα» σε όσους ασκούν πολιτική βία.

Αυτούς που έκαψαν ζωντανούς τους ανθρώπους στη Marfin «επειδή εργάζονταν σε μέρα απεργίας», αυτούς που έστειλαν στο νοσοκομείο τον κ. Κωστή Χατζηδάκη, τους θεωρείτε άκρο; , πλέον, εγκαταλείφθηκε η θεωρία των δύο άκρων; Φυσικά υπάρχουν δύο άκρα. Όταν κάποια ένοπλη αριστερή οργάνωση δολοφονεί τον πρώτο αστυφύλακα που μπορεί, ανάλογα με το πόσο εύκολο είναι, κατά πόσο διαφέρει αυτό από τη δολοφονία του τυχαίου μετανάστη από ρατσιστή; Δεν υπάρχει «θεωρία δύο άκρων», τα δύο άκρα είναι ευδιάκριτα. Αυτό που είναι αναπόδεικτη θεωρία είναι «η θεωρία των ευγενών και ταπεινών κινήτρων». Ευγενή κίνητρα έχουν όσοι επικαλούνται τις ίδιες αρχές με εμάς, ταπεινά όσοι διαφωνούν

με τις αρχές μας. Βεβαίως υπάρχει και η συμπληρωματική «θεωρία των προβοκατόρων» για τις δύσκολες περιστάσεις: όσοι δηλώνουν ότι συμμερίζονται τις αρχές μας αλλά κάνουν βαρβαρότητες που ξεσηκώνουν την κοινή γνώμη είναι προβοκάτορες της άλλης πλευράς. Επί 37 χρόνια προβοκάτορες οι της 17N, προβοκάτορες καίνε εδώ και 40 χρόνια την Αθήνα. Και η Χ.Α. ανεπισημως εξηγεί ότι ήταν προβοκάτορα ο φόνος του Παύλου Φύσσα.

Γιατί η τρομοκρατία αντιμετωπίζεται με μεγαλύτερη ανοχή από μέρος της Αριστεράς σε σχέση με την κρατική βία; Αναφέρετε το παράδειγμα των εκδηλώσεων στη μνήμη του Αλέξη Γρηγορόπουλου σε σχέση με τους αδικοκαμένους της Marfin. Η επίσημη Αριστερά, περιλαμβανομένου και του ΠαΣοΚ, τότε δεν δέχθηκε ότι η τρομοκρατία ήταν αριστερό φαινόμενο, την απέδιδε σε πράκτορες και προβοκάτορες. Με αυτή την έννοια δεν έδειξε ανοχή απέναντί της – περιμενε όμως να την αντιμετωπίσουν οι μυστικές υπηρεσίες και η αστυνομία. Δεν ήθελε να δει πως οι ένοπλες οργανώσεις τρέφονταν από το δικό της λόγο και τη δική της μυθολογία. Όπως ο λόγος της Χ.Α. σήμερα τρέφεται και τρέφει τον εθνικιστικό και ξενοφοβικό ή και ρατσιστικό λόγο της Δεξιάς. Η Αριστερά όμως όχι μόνο δέχθηκε, αλλά και καλλιέργησε τη διάχυτη, χαμηλότερης έντασης βία των καταλήψεων, διαδηλώσεων, συγκρούσεων με την αστυνομία. Πιστεύω πως όταν αυτή η διάχυτη πολιτική βία γίνεται αποδεκτή και καταλήγει κοινή πρακτική, τότε αυξάνονται οι πιθανότητες να εμφανιστούν και οι οργανωμένες μορφές ένοπλης βίας, η τρομοκρατία. Στη χώρα μας οι πιθανότητες έγιναν γεγονός γιατί η μεγάλη αναφορά, η θεμελίωση της κομμουνιστικής Αριστεράς και εν μέρει του ΠαΣοΚ, είναι η εθνική αντίσταση, ένοπλη αντίσταση. Η μυθοποίηση του Αρη Βελουχιώτη είναι ενδεικτική. Η σοβαρή συζήτηση για την τρομοκρατία θα οδηγούσε σε συζήτηση και για τις ηπιότερες μορφές βίας και για τον «Βελουχιώτη». Η Αριστερά προτιμούσε να ρίχνει σε προβοκάτορες όσα γίνονταν. Η δολοφονία του Α. Γρηγορόπουλου συγκλόνισε όλη την ελληνική κοινωνία, όλοι την καταδίκασαν, η ευθύνη της Αριστεράς είναι ότι δικαιολόγησε ως «δικαίω» την τυφλή διάχυτη βία που ακολούθησε – και οδήγησε στην εμφάνιση νέων οργανώσεων. Αν ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ δέχονταν πως οι συνεχείς διαδηλώσεις ευνοούν τη δράση στοιχείων, όπως των δολοφόνων στη Μαρφίν, θα περίμενε κανείς να τις περιορίσουν. Δεν τις συνέφερε, όμως, ήταν υποχρεωμένες να βρουν άλλους ένοχους – την εργοδοσία και τους προβοκάτορες. Συνέχισαν απτόντες με γενικές απεργίες και διαδηλώσεις σχεδόν κάθε μήνα, με τις γνωστές καταστροφικές συνέπειες, αλλά ευτυχώς χωρίς νεκρούς.

Αναφέρετε στα επεισόδια που γίνονται κάθε χρόνο στην επέτειο του Πολυτεχνείου γράφοντας «στη Γαλλία η Σορβόνη και το Οντεόν καταλήφθηκαν μία φορά το 1968, «οι Γερμανοί δεν γκρεμίζουν κάθε χρόνο το Τείχος, ούτε οι Αμερικάνοι καίνε κάθε χρόνο το Λος Άντζελες, ούτε Ιταλοί, Πορτογάλοι κ.λπ. επαναλαμβάνουν κάθε χρόνο το ίδιο γεγονός». Γιατί συμβαίνει στη χώρα μας; Καταρχήν, στη γενικότερη αποδοχή και εθισμό σε αυτό που αποκαλώ «διάχυτη πολιτική βία» – η κατάληψη, η διαδήλωση, η σύγκρουση με την

αστυνομία έχουν γίνει ρουτίνα, εδώ και δεκαετίες. Δεύτερον, η ελληνική ιστορία έχει γίνει στην κοινή συνείδηση αφήγηση αλυσίδας ηρωικών στιγμών: Μαραθώνας, Σαλαμίνα, Μεγαλέξαντρος, Παλαιολόγος, Σούλι, Αγία Λαύρα, Σαραντάπορος, Πίνδος, Γοργοπόταμος, Πολυτεχνείο. Κάπως σαν τη σειρά των τόπων μαχών που υπάρχει στο μνημείο του Άγνωστου Στρατιώτη, κάπως σαν το «Ελασσόνα, Λιβαδειά, Μελβούρνη, Μόναχο, Αλαμάντα και Γραβιά, Αμέρικα, Βελεστίνιο, Άγιοι Σαράντα, Εσκι Σεχίρ» – με το συμπέρασμα «η Ελλάδα που αντιστέκεται...». Κι έτσι, η Ελλάδα αντιστέκεται στον εαυτό της, ζώντας φαντασιακά Πολυτεχνεία. Γιατί οι φοιτητές δεν ξέρουν τι ήταν το Πολυτεχνείο – η εικόνα που παίρνουν από τις σχολικές γιορτές είναι αυτή της ηρωικής εξέγερσης χιλιάδων φοιτητών. Ότι αυτό ήταν συνέπεια της δυστυχίας που υπήρχε εκείνη την εποχή, τα παιδιά δεν το μαθαίνουν ποτέ. Ο ηρωισμός του Πολυτεχνείου και όλης της ελληνικής ιστορίας αιωρούνται σαν πυροτεχνήματα στο κενό. Έχει γίνει διαβατήρια τελετή η κατάληψη – σημαντικότερη ίσως από τις εισαγωγικές εξετάσεις ή την απονομή του πτυχίου. Προς μεγάλη χαρά των καθηγητών και των διοικητικών υπαλλήλων των πανεπιστημίων. Το μόνο πρόβλημα που υπάρχει είναι να διευθετηθούν οι εξετάσεις, να μην καθυστερήσει το πτυχίο αλλά ούτε και οι διακοπές.

Στο βιβλίο αναφέρετε ένα περιστατικό, όταν κάποιος διέκοψε με το έτσι θέλω το μάθημα διότι είχαν γενική συνέλευση λέγοντάς σας ότι «κάποιοι επί δικτατορίας αγωνίστηκαν για να μπορέσει εσύ να διδάσκεις ελεύθερα». Γιατί έχει εκφυλιστεί σε αυτό το βαθμό ο φοιτητικός συνδικαλισμός; Γιατί είναι αγωνιστικός – δεν τον ενδιαφέρουν τα αποτελέσματα αλλά οι αγώνες, η διαβατήρια τελετή που λέγαμε. Για να γίνεις άγιος πολίτης δεν πρέπει να διαβάσεις, να κουραστείς, να βάλεις στόχους, πρέπει να αγωνιστείς. Το είπε και ο Τσίπρας τις προάλλες σε παιδιά του δημοτικού. Τα σημαντικότερα μαθήματα είναι αλληλεγγύη και αγώνας: «Ένα πράγμα θέλω να ξέρετε. Σ' αυτή τη ζωή τίποτα δεν μας χαρίζεται... Όλα τα διεκδικούμε με αγώνα». Είναι, βέβαια, και ότι τα σημαντικότερα συνδικαλιστικά στελέχη ονειρεύονται πολιτική καριέρα. Τα κομματικά τους ένοσημα πολλαπλασιάζονται και η θέση τους στην ιεραρχία βελτιώνεται ανάλογα με τον αριθμό των κινητοποιήσεων που θα οργανώσουν στις σχολές τους.

Εκτός, όμως, από τα πανεπιστήμια αποδίδετε ευθύνες στον τρόπο που διδάσκεται η ιστορία στα σχολεία, ενώ αναφέρετε και στους εθνικούς μας μύθους. Πώς κρίνετε τις επιθέσεις που δέχτηκε η Μαρία Ρεπούση; Απαράδεκτες, φυσικά. Η Μ.Ρ. λέει αυτόνομα πράγματα, όχι μόνο για την αναμόρφωση του μαθήματος της ιστορίας αλλά και για την κατάργηση των αρχαίων στο γυμνάσιο και για τον περιορισμό των ωρών και την αλλαγή περιεχομένου του μαθήματος των θρησκευτικών. Επισημαίνω, όμως, τις δυσκολίες: ενώ η επαναφορά της ποδιάς έφερε εξέγερση, η επαναφορά των αρχαίων στο γυμνάσιο ένα χρόνο αργότερα από τον Γιώργο Σουφλιά δεν ενόχλησε κανέναν. Ούτε υπήρξαν αντιδράσεις όταν η Μαριέττα Γιαννάκου αύξησε τις ώρες διδασκαλίας τους δέκα χρόνια αργότερα. Από τη μία εξεγερσιακές συγκινήσεις, από την άλλη όλο και συντηρητικότερο περιεχόμενο διδασκαλίας.

Αυτά είναι τα αποτελέσματα των επαναλαμβανόμενων τελετουργικά Πολυτεχνείων.

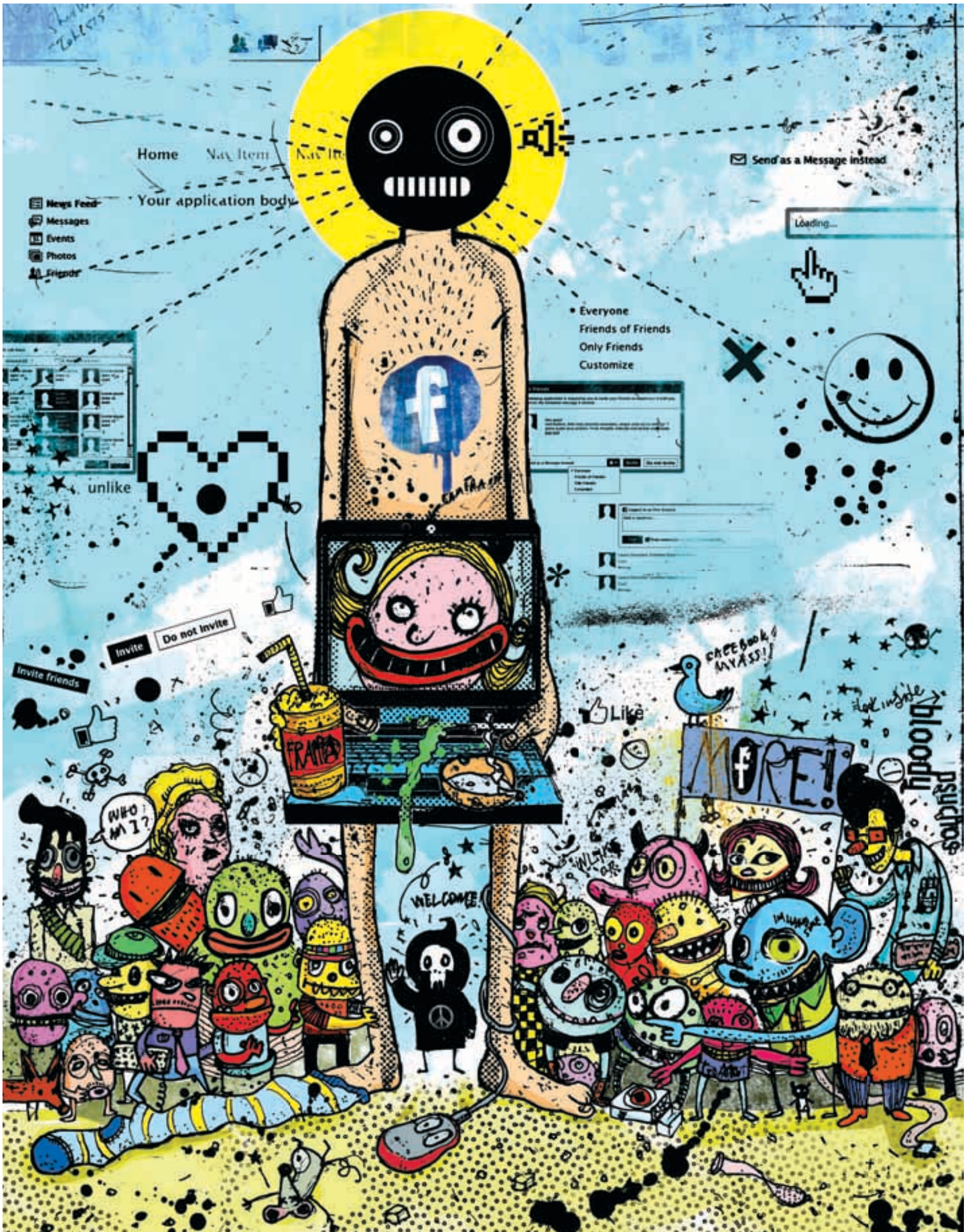
Στο βιβλίο περιγράφετε ότι πουθενά στην Ευρώπη δεν υπάρχει τόσο μακρά παράδοση συνεχούς ένοπλης δράσης από οργανώσεις της Αριστεράς. Γιατί συμβαίνει; Υπάρχει καταρχήν το γενικότερο θέμα που ανέφερα πριν: η διάχυτη πολιτική βία ανοίγει το δρόμο και στην τρομοκρατία. Όλα ξεκινούν με τη 17N. Υπάρχει καταρχήν ανεκτικότητα και αποδοχή της δράσης της: σκοτώνει βασανιστές και ιμπεριαλιστές, ποιος νοιάζεται για αυτούς; Είναι ήρωες τιμωροί, οι δολοφονίες τους χαρακτηρίζονται «εκτελέσεις» σαν να πρόκειται για αποφάσεις δικαστηρίων, οι ανοπίες που γράφουν στις προκηρύξεις τους γίνονται αντικείμενα βαθυστόχαστων αναλύσεων από ανόητους δημοσιογράφους και διανοούμενους – ως και διάλογο με τους «ένοπλους συντρόφους αρχίζουν» οι πλέον διψασμένοι για προβολή ανόητοι. Καμιά σχέση με την καθολική αντίδραση που υπάρχει στην Ιταλία. Είναι αλήθεια βέβαια ότι σε μας δεν αποτέλεσαν θανάσιμο κίνδυνο για τη δημοκρατία, όπως εκεί. Τα κόμματα αλληλοκατηγορούνται, η ΝΔ πιστεύει πως πίσω της κρύβεται το ΠαΣοΚ, το ΠαΣοΚ πιστεύει πως προσπαθούν να το αποσταθεροποιήσουν οι Αμερικανοί, τα δύο ΚΚΕ θεωρούν πως είναι προβοκάτορες και πράκτορες. Χάος. Οι μόνοι που ενδιαφέρονται πραγματικά για τη σύλληψή τους είναι οι Αμερικανοί. Αλλά έχουν τόσο νοημοσύνη και αυτοί ώστε να με θεωρούν μέλος της 17N, ίσως και αρχηγό της, κάπου με μπέρδευαν με τον Γιωτόπουλο φαίνεται – και ακόμη δεν επιτρέπουν στα μέλη της οικογένειάς μας να επισκεφθούν την Αμερική. Είμαστε επικίνδυνοι.

Παραθέτετε δύο κείμενα με αληθινές μαρτυρίες από βασανιστήρια επί Χούντας για να μάθουν όσοι φωνάζουν «η Χούντα δεν τελείωσε το '73». Εσείς, που συμμετείχατε ενεργά στον αντιδικτατορικό αγώνα, πώς νιώθετε όταν ακούτε αυτό το σύνθημα; Απελπισία. Κάποτε, ότι έχουμε κούντα, το έλεγαν μόνο οι ένοπλες οργανώσεις, ίσως και κάποιοι αναρχοαυτόνομοι. Τα τελευταία χρόνια είναι στο στόμα όλων των κομμάτων – είχα κάνει, θυμάμαι, απάνθισμα σχετικών δηλώσεων στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ. Όταν λοιπόν το λένε αυτό άνθρωποι της Αριστεράς, που και αν ακόμη δεν συνελήφθησαν, έχουν δίπλα τους συντρόφους τους που πέρασαν από την Μπουμπουλίνας ή το ΕΑΤ-ΕΣΑ, τι θα κάνει η Πλατεία; Θα γίνει σοφότερη από τους ηγέτες; Αλλά δυστυχώς φαίνεται πως και πολλοί από όσους αγωνίστηκαν και υπέφεραν εκείνη την εποχή έχουν ξεχάσει πως ζούσαν και τι υπέστησαν. Έχει μείνει μόνο η γλύκα τού ότι έκαναν κάτι πραγματικά σπουδαίο, τότε. Όπως

με το στρατό: είναι η μεγάλη βασανιστική εμπειρία όλων των ανδρών, αλλά όταν συζητούν μεταξύ τους μόνο ανέκδοτα θυμούνται, για λούφες, αγράμματους υπαξιωματικούς, κοπάνες από τις σκοπιές, τέτοια πράγματα. Απελπίζομαι, λοιπόν, όταν παλιοί σύντροφοι και φίλοι θυμούνται μόνο τον ηρωισμό εκείνης της εποχής και όχι τα δεινά της. Είναι όπως όλη η διαδικασία ηρωοποίησης της ελληνικής ιστορίας. Και φθάνουν να συγκρίνουν εκείνη την εποχή με τη σημερινή. Αν αυτοί φέρονται έτσι, τι να περιμένουμε από όσους δεν τη γνώρισαν; Το να λένε ότι σήμερα έχουμε κούντα σημαίνει πως τους δίνεται η ευκαιρία να γίνουν ήρωες. Όπως αρμόζει σε κάθε Ελληνίδα και Έλληνα. **Α**

ΣΕ ΣΥΝΘΗΚΕΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ
«ΕΥΓΕΝΗ ΚΙΝΗ-
ΤΡΑ» ΣΕ ΟΣΟΥΣ
ΑΣΚΟΥΝ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΒΙΑ

ΕΘΝΟΛΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΕΣ!

Profilaxτείτε! Καθώς τα social media είναι το νέο εθνικό μας σπορ και, επιτέλους, βρήκαμε τον τρόπο για να αυτοψυχαναλούμαστε στο άψε-σβήσε, έχουν ξεχωρίσει ήδη κάποιες ομάδες χρηστών με μοιειδή χαρακτηριστικά.

Μετάφραση: στο Facebook υπάρχουν φυλές. Πάρε είκοσι.

Των ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ, ΒΑΓΙΑΣ ΜΑΤΖΑΡΟΓΛΟΥ, ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ - Εικονογράφηση: Sotos Anagnos

Αγαπουλίνα

«Μωρό μου, σ' ευχαριστώ για το τέλειο σαββατοκύριακο. Ανυπομονώ για το επόμενο». Η καψούρα, που κάποτε ήταν ιδιωτική υπόθεση και το πολύ-πολύ να έπαιρνε μορφή αφιέρωσης σε ραδιοφωνικό σταθμό («Κούλα, ακούς; Πολύ κωλόπαιδο ο Κυριάκος!») ή μαρκαδοράκι σε τοίχο και παγκάκια («Κούλα + Κυριάκος = love for ever»), τώρα βγαίνει ψηφιακή ντουντούκα. Τα Αγαπουλίνα ανεβάζουν φωτογραφίες από καυτά σαββατοκύριακα, ανταλλάσσουν φιλιά, καρδούλες και καλημέρες ανά τριάντα λεπτά, και στο τσακίρ κέφι κοιτάζουν και καψουροτράγουδα από το YouTube, από Daft Punk μέχρι Παντελίδη, μετατρέποντας τον τοίχο τους σε «Διογένης Παλλάς πρέπει να πας». Στις πληροφορίες του προφίλ τους γράφουν: «Προσωπική κατάσταση: Σε σχέση με τον...», «Εργάζεται στην εταιρεία: Άγιος Βαλεντίνος», «Σπούδασε στο: Σ' έχω κάνει θεό Γιουνιβέρσιτι», «Τόπος διαμονής: Τρίτο συννεφάκι δεξιά». Οι αναρτήσεις, οι tagιές και τα επίμονα like έχουν στόχο όχι μόνο να διατυμπανίσουν στους ζηλιάρηδες φίλους ή πρώην εραστές εκεί έξω «πόσο καλά είναι σε αυτή τη σχέση» αλλά και να χειροδέσουν το έτερον ήμισυ, κάτι σαν ψηφιακό λογοδόσιμο δηλαδή, όπως λέμε «μάρτυράς μου ο Ζούκενμπεργκ». Όταν, βέβαια, δυο Αγαπουλίνα χωρίζουν, πέφτει πολλές ψηφιακός κασμάς, καθότι το παλιό προφίλ πρέπει να αλλάξει τελείως. Στις Βασικές Πληροφορίες και στην Προσωπική Κατάσταση γράφουν «είναι περιπλοκο» και μένουν σιωπηλοί μέχρι να ξαναγαπήσουν.

Ψοφαρέδες

Σε αντίθεση με τα Αγαπουλίνα, που έχουν στην καρδιά αγάπη και στο ποντίκι φιλή, η φυλή των Ψοφαρέδων κηρύσσει το αγνό μίσος κι εύχεται το θάνατο (ψόφο!) όλων, από τον Θάνο Τζήμερο μέχρι τη Σάρα Τζέσικα Πάρκερ και από τη Σώτη Τριανταφύλλου έως την κούκλα Μπάρμπι. Οι Ψοφαρέδες καλύπτουν όλο το πολιτικό φάσμα, συνταγματικό ή μη. Αν η ευχή τους έπανε, θα είχαμε μείνει πέντε εκατομμύρια και το πιο προσοδοφόρο επάγγελμα, με τόσο ψόφο, θα ήταν γραφείο κηδειών, θαφτάς, κοράκια, νεκροκομιστής. Βασικά ο Ψοφαρές είναι αγωνιστής, αδιαπραγμάτευ-

απόλυτος γνώστης και αυθεντία επί του εκάστοτε θέματος, είτε είναι τα θρησκευτικά της Ρεπούση είτε οι «Βάκχες» και ο Διόνυσος του Σάκη Ρουβά. Παρατηρώντας προσεκτικά τα ψοφοπροφίλ, 9 στις 10 των περιπτώσεων βλέπουμε πως εργάζονται στην Εταιρεία Μόνος Μου ή την Κωλοβαράω ΕΠΕ, είναι single, κι έχουν από 5 έως 10 φίλους. Οι τύποι μοιάζει να έχουν άπλετο χρόνο (άεργοι!), να είναι ανέραστοι και με μηδενική κοινωνική ζωή. Το ιδεολογικό ψοφοπροσάσιο διαθέτει, εκτός από ακλόνητα επιχειρήματα που συνεισφέρουν στο δημοκρατικό διάλογο («ΕΜΕΤΟΣ», «ΟΥΣΤ καριόλη», «ΚΡΑΙΜΑΛΕΣ στο μαλάκα») και άλλα που μαρτυρούν καθήλωση στο πρωκτικό κατά Φρόιντ στάδιο. Ο συνεπής Ψοφαρές πιστεύει δε πως η κραυγή και η αγανάκτησή του ακούγονται δυνατότερα, όταν γράφει ανορθόγραφα και με κεφαλαία.

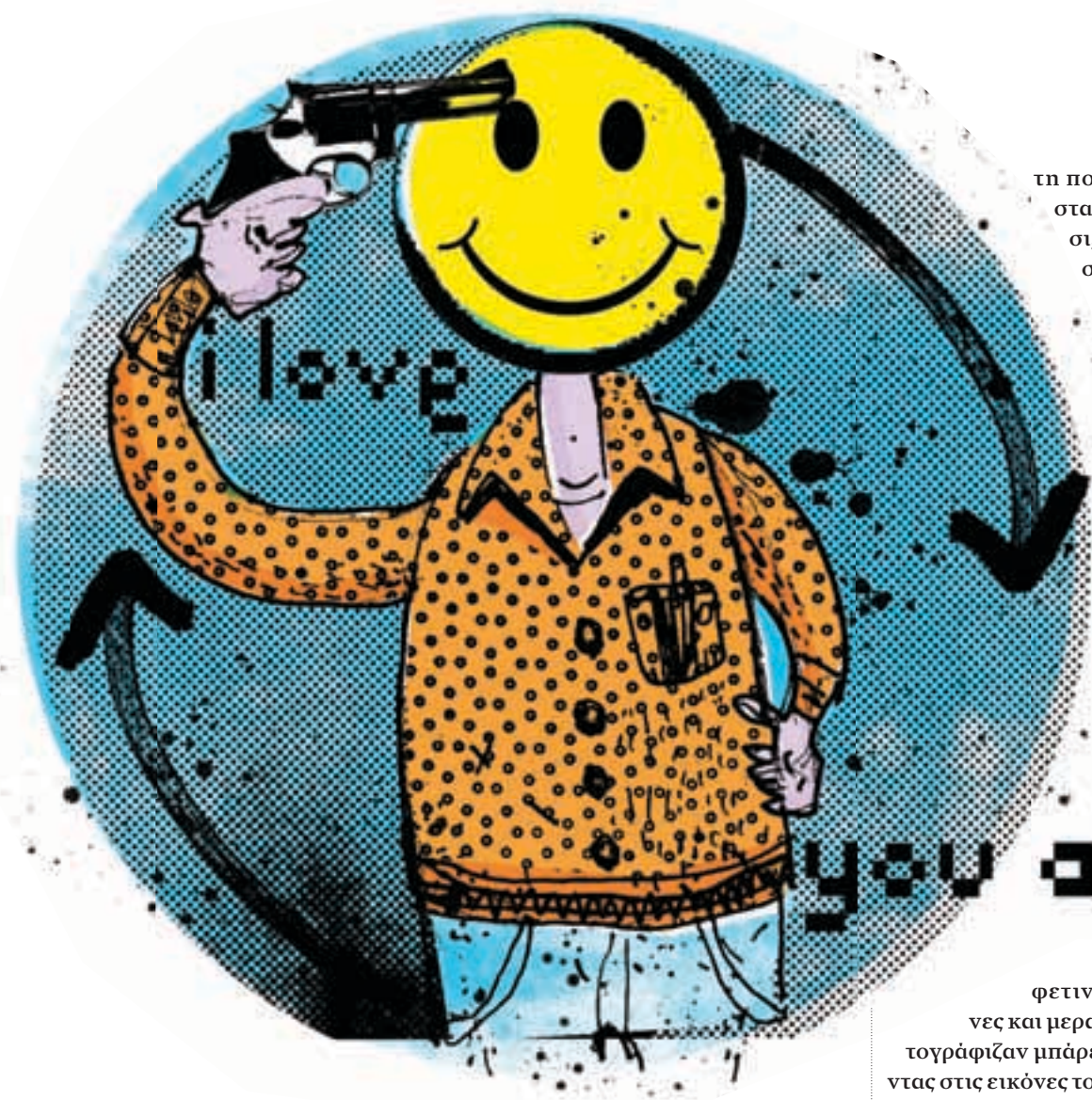
Σταλεγάκηδες

Είναι για το Facebook ό,τι η Πυθία για τους αρχαίους. Το είχαν προβλέψει, το είχαν γράψει. Ποιο; Τα πάντα! Και αναγκάζονται τώρα λόγω των κρίσιμων στιγμών να μας το χτυπήσουν: «Σας τα έλεγα εγώ», «τα είχα καταγράψει στην ανάρτηση της 15/8/09», «χθεσινό μου». Από δεινές πολιτικές αναλύσεις, κοινωνιολογικά αθλητικά συράσματα «η βία

θα φέρει βία, παρεκτός εάν», «έρμη n πόλη το

μπάσκει αν δεν...», ο Σταλεγάκιος φτιάχνεται πιστεύοντας πως κατέχει τον τίτλο του Μάντη Κάλχα, ασχέτως αν η πλειοψηφία των φίλων του (μόνο αυτός στέλνει αιτήματα φιλίας) τον θεωρεί Μάντη

τη ποδολαγνεία, λες και ήμασταν σε SM κλαμπ στο Παρίσι, σαν αυτά που περιγράφει στα μυθιστορήματά του ο Ουελμπέκ. Η νυχοφωτογραφία συνοδευόταν από λιτές, πλιν περιεκτικές ανακοινώσεις, όπως «Αμοργός», «Κάβο Παραντίσο», «Στην αιώρα», «Μεσημεράκι». Εξαιτίας τους το instagram θα έπρεπε να μετονομασθεί σε *podogram*.

Ταβερνομοχίτους

«Να, εδώ σε μια ταβέρνα, δείτε τα κοψίδια που τσακίζουμε».

«Να, εδώ στο μπιτισμπάρ με τα πιο γαμάτα μοχίτο».

Εκτός από πατούσες, το

φρετινό καλοκαίρι βαρελόφρονες και μερακλήδες instagramers φωτογράφιζαν μπάρες και τραπέζια, φροντίζοντας στις εικόνες τους να κοτσάρουν και αντιμνημονιακές αντωνημερολεζάντες «κουφέλα Μέρκελ, όση λιτότητα και να ρίξεις εμείς πάντα θα το κάιμε».

Mammy Blue

Τον Βουτσά η μαμά του τον τάιζε φουντούκια, αλλά τότε ήταν 6ος και Δαλια-βίδης.

Καθώς το ελληνικό Facebook είναι σαν τον έρωτα και χρόνια δεν κοιτά, είναι συχνό το φαινόμενο να κάνει ο γιος ανάρτηση και η μάνα να likeάρει. Και καμιά φορά μόνο αυτή. Ειδικά όταν ο μπουλής σπουδάζει στο εξωτερικό ή σε άλλη πόλη, η μάνα φύλακας-άγγελος παραμονεύει για comment παντός είδους. «Ωραία η καινούργια σου φίλη», «Δεν πιστεύω να ήπιατε σε αυτό το πάρτι», «Να σκεπάζεσαι». Αν ο γιος ή η κόρη είναι μωρά και όχι μαντράχαλοι, η Mammy Blue, αφού μακιγιαριστεί, σεναριστεί και πάει κομμωτήριο, φωτογραφίζεται μαζί τους και περιμένει τα like μας, που θα έρθουν αβίαστα μαζί με ιαχές-τρέιλερ «κούκλοι όλοι», «τι ωραία οικογένεια», «να σου ζήσουν», «καλέ, πώς μεγάλωσαν».

Καλημεράάάκνηηηδεεεεεεεε

Με το που συνδεθεί, πουρνό πουρνό, την αμολάει την καλημέρα με πολλά *aaaa*, *nnnn* και *eeeeee*, για να πιάσει. Για εικόνα ανεβάζει μια κούπα καφέ, αλλά από αυτούς τους καινούργιους τους διακοσμημένους πάνω από το αφρόγαλα με πουλιά, λουλούδια ή κινέζικα ολογράμματα ζωγραφισμένα από ρανίδες σοκολάτες. Οι φίλοι του ανταπαντούν ανεβάζοντας περισσότερους καφέδες, με αποτέλεσμα το ελληνικό Facebook αλλά και η τουιτόσφαιρα μεταξύ 7ης και 10ης πρωινής να προσομοιάζει με το καφενείο του Παπαγάλου Λουμιδι. Τραβιέται, τ' άτιμο.

Κομφουκιάνου Ριβς

Βαθυστόχαστοι, φιλοσοφημένοι, προβληματισμένοι και μύστες της κουλτούρας, των καϊκού, του υπαρξισμού, του κινηματογράφου, της ποίησης και της λογοτεχνίας, οι Κομφουκιάνου Ριβς καθημερινά σε ζαλίζουν με ρήσεις,

Σάχλα. Με περικεφαλαία.

Ξυπνατεπρόβατα

Ένα τοικ πριν καταταγεί στη φυλή των Ψοφάρέδων, αφού και αυτός διαθέτει την απόλυτη γνώση, τις σωστές πληροφορίες και την αλάνθαστη κρίση, ο Ξυπνατεπρόβατα σου δίνει το δικαίωμα όχι απλώς να μετανοήσεις αλλά και να σωθείς, αρκεί να πάρεις στα σοβαρά τα posts του και να τον πιστέψεις. Κοινώς βγείτε, βρε γίδια, απ' το μαντρί. Στις φωτογραφίες του προφίλ του θα δεις ψεκαστικά αεροπλάνα, Παΐσιους, τον Κίσιγγκερ με κέρατα διαβόλου, τη μάσκα των Ανοnymous, ενώ στις Ομάδες που έκανε like φιγουράρει πρώτη πρώτη η *ΞΕΠΟΥΛΑΝΑΙ ΤΗΝ ΠΑΤΡΗΔΑ ΜΑΣ, ΑΝΤΙΣΤΑΘΗΤΑΙ! ΞΟΙΠΝΑΤΑΙ ΠΡΩΒΑΤΑ*. Γιατί και αυτός απολωλός πρόβατο ήταν, μέχρι που έγινε μέλος της σελίδας, διαφωτίστηκε και προβιάστηκε σε τσοπάνο. Ορθογραφία δεν έμαθε, γι' αυτό και υποστηρίζει *ΝΑ ΔΕΙΔΑΣΚΩΝΤΕ ΤΑ ΑΡΧΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΤΩ ΣΧΩΛΙΩ*.

Χαханούληδες

Καλόβολοι άνθρωποι. Μόνο γελάνε και αφήνουν ως σχόλιο το *χαχαχα* τους. Ίσως αισθάνονται την ανάγκη να τοποθετηθούν κατά αυτό το λιτό τρόπο, γιατί θέλουν να δείξουν πως και παρακολουθούν και το έπασαν το αστείο. Κάθε *χαχαχα*, εκτός από το *χαχαχα*, για να είναι ολοκληρωμένο, πρέπει να έχει και πολλά *θαυμαστικάάάά!!!* Μπα σε καλό μας, γελάσαμε πάλι!

Σαρανταποδαρούσες

Είναι γυναίκες, κάνουν πεντικιούρ και την ψάχνουν με τη φωτογραφία. Επιπλέον έχουν iPhone, άρα instagram, άρα κλικ στα βαμμένα κόκκινα νυχάκια και τη σέξι πατουσίτσα. Όλο το καλοκαίρι το ελληνικό Facebook ήταν σκέ-

Η φυλή των Ψοφάρέδων κηρύσσει το αγνό μίσος κι εύχεται το θάνατο (ψόφο!) όλων, από τον θάνο Τζήμερο μέχρι τη Σάρα Τζέσικα Πάρκερ και από τη Σώτη Τριανταφύλλου έως την κούκλα Μπάρμπι

που εννοείται έχουν ξεπατικώσει από σάιτ με quotes μεγάλων πνευμάτων, χωρίς να κάνουν φυσικά τον κόπο να αποδώσουν copyright. Με ένα τρελό mass up, μείξη Ηράκλειτου και Κοέλιο («*Τα πάντα ρει στο σύμπαν που συνωμοτεί υπέρ μας*») ή Μέριλιν και Άννας Βίση («*Κοιμάμαι γυμνή, γιατί είμαι τραύμα ανοιχτό*»), οι Κομφουκιάνου Ριβς αναρτούν παράλληλα με το quote και τη φωτογραφία τους σε φιλοσόφικα πόζα («*Σκεπτόμενος*» του Ροντέν), αφήνοντας σινιάλο για το πραγματικό τους κίνητρο: γκόμενα/ο ψάχνουν και θέλουν να τον εντυπωσιάσουν με πνεύμα και με σώμα. Εκτός από τους «κλέφτες» Κομφουκιάνου Ριβς, υπάρχουν και οι ποιητές εκ του προχείρου. Τα social media αναζωπύρωσαν το μαθητικό νεοελληνικό χάρισμα της τρυφερής, στα όρια του νάιφ, ποίησης, με αποτέλεσμα το timeline να είναι γεμάτο από Ελληνοπούλες Σιλβίες Πλαθ («*είναι ψυχή που λαχταρεί σαν το κοτόπουλο στο φούρνο να καεί*»). Τσεκάροντας το προφίλ τους, συνειδητοποιείς πως οι Φανφάρες είναι νοικοκυρές, εργαζόμενοι σε διαφημιστικές εταιρείες, μαγαζάτορες (στο μαγαζί δεν μπαίνει ούτε κουνούπι) ή παμπλόουτου που φαντασιώνονται πως δεν διαφέρουν σε τίποτα από την Κική Δημουλά.

Μπαρμπαγαμικοί

Τις νύχτες μετά τις 12, τότε που η μέγαιρα κοιμάται, συνδέεται ο Μπαρμπαγαμικός στο δίκτυο ψάχνοντας το θήραμά του: κοπελίτσα τρυφερή, κατά προτίμηση, που επίσης ξενυχτάει μπροστά στον υπολογιστή της. Τα προηγούμενα χρόνια οι Μπαρμπαγαμικοί σύχναζαν στα τρέντι στέκια, αλλά λίγο η κρίση, λίγο η φαλάκρα τους, που όσα ποτά και να τις κερνούσαν οι τσούπρες δεν μασούσαν, τους έφεραν στο Facebook. Στο προφίλ τους αναρτούν φωτογραφία από το παρελθόν, τότε που ήταν νέοι, όμορφοι και μετρούσαν. Το ασπρόμαυρο βίντατζ κρύβει τις ατέλειες και γενικώς έχει πέραση, οπότε τα αθώα κοράσια τσιμπάνε. Έτσι αρχίζει το παιχνίδι και ο διάλογος περί πλήξης, σκληρής εποχής χωρίς έρωτα κι όλα τα σχετικά comment σορολόπ. Στο τέταρτο comment ο Μπαρμπαγαμικός ξανοίγεται και στέλνει inbox μηνυματάκι που ζητάει ραντεβού.

Χειροκροτητές

Αν ακτινογραφήσεις τις παρεμβάσεις τους, τα σχόλιά τους, τη συνεισφορά τους στο ψηφιακό αλισβερίσι, θα συνειδητοποιήσεις πως υπάρχουν Έλληνες και Ελληνίδες που μπορούν να συνεννοηθούν άνετα χρησιμοποιώντας μόνο πέντε λέξεις: «*θεά!*», «*κούκλα!*», «*μπράβο!*», «*πες τα!*», «*δώσε!*». Σκάνε σαν σμήνος από μέλισσες κάθε φορά που κάποιος φίλος αλλάξει φωτογραφία του προφίλ του ανεβάζοντας εικόνα που τον κολακεύει. Πώς ήταν παλιά οι Ρουβίτσες, που ούρλιαζαν όταν έβλεπαν τον Σάκη; Τέτοιοι! Πολλοί από την κατηγορία τους σταδιοδρομούν στα κοινωνικά δίκτυα και ως Χαχανούληδες (βλέπε παραπάνω).

Καταιγιδοβροχάκηδες

Ηδονίζονται με κεραυνούς, βροντές, αστραπές, τουλούμια βροχής και φυσικά ουράνια τόξα. Ο ουρανός πλαντάζει, το σύμπαν πλημμυρίζει, αλλά ο Καταιγιδοβροχάκης φτιάχνε-

ται κι έρχεται σε οργασμό αναρτώντας μια λούτσα εικόνα. Βγάζει τον Καρτιέ-Μπρεσόν που έχει μέσα του και γι' αυτό προτιμά ασπρόμαυρη λήψη, σιγοντάρει με βουκολικές ατάκες του στιλ «*η βροχή ξεπλένει τις ψυχούλες και τα πεζοδρομιάκια μας*». Στο δημοτικό, όταν το θέμα στην έκθεση ήταν «*Έφτασαν τα πρωτοβρόχια*», χτυπούσε δεκάρι. Όταν δεν βρέχει, δεν το βάζει κάτω και σουτάρει σύννεφα.

Eventάκηδες

Από τότε που οι pr-τζήδες έμαθαν τα social media, τα δίκτυα τιγκάρουν από προσκλήσεις, events και πιεστικές υπενθυμίσεις που σου ζητούν να απαντήσεις στο αν θα παραβρεθείς στο πάρτι/έκθεση/εταιρική κοινωνική δράση με ένα «*ναι*», «*όχι*», «*ίσως*». Εκμεταλλευόμενοι γκάου μαγαζάτορες, που όχι από Facebook αλλά ούτε από υπολογιστή δεν ξέρουν, τους ψήνουν πως το μαγαζί θα γεμίσει, γιατί αυτοί ξέρουν τα κόλπα και τα δουλεύουν σωστά. Κατά τη διάρκεια του event, ξεσκίζονται στην κοινοποίηση φωτογραφιών με ατάκες «*συμβαίνει τώρα*», «*χαμός στο πάρτι*», «*και η Φουρέιρα μαζί μας*», «*τι περιμένεις; άντε!*».

Γατόπαρδοι

Το γατάκι τους μπροστά στο φαΐ του, το γατάκι τους στον καναπέ, κεραμιδογατάκια στις αυλές ή τους δρόμους, γούτσου γούτσου, νιάου νιάου, τι δεν καταλαβαίνεις; Δεν υπάρχει Έλληνας με ρετ που να μην έχει σπκώσει φωτογραφία του. Ένας από τους πιο ασφαλείς τρόπους για να σου κάνουν like μέχρι και οι Ψοφάρδες (βλέπε παραπάνω).

Βέγγοι

Δεν αρκεί να λιώνουν στο διάδρομο του γυμναστηρίου ή να οργώνουν πάρκα και βουνά. Πρέπει να το μάθει η πλάση όλη. Και τα χιλιόμετρα που έγραψαν, και το χρόνο που έκαναν, και το παπούτσι που φορούσαν, και το ρυθμό της κούρσας τους, και άλλες ανατριχιαστικές λεπτομέρειες της προπόνησής τους. Αυτοί που τους κάνουν like ποιοι είναι; Συνάδελφοι τρεχαλατζήδες ή αρακλαμαντάνηδες σε γραφεία, μπουκωμένοι με μπέργκερ;

Ξυλοκόποι

Ξύλινη γλώσσα δεν μιλούν μόνο οι πολιτικοί. Μιλάει και το Facebook. Μπορεί να μη λέει «*είναι δέσμευση*», αλλά γράφει «*diadoste*», «*κλαίω*», «*το τερμάτισες*», «*λοιπόν, για να τελειώνουμε*», «*na ta leme kiauta*», «*fail*», «*(not)*», «*kudos*», «*ase mas kouklitsa mou*», «*μετούλης*».

Trollάκης Τζορντζανέλι

Φτιάχνει ψεύτικα προφίλ για να σχολιάζει και να βανδαλίζει χωρίς όρια. Δεν έχει φωτο-

Ο Ξυπνατεπρό-βρατα σου δίνει το δικαίωμα όχι απλώς να μετανοήσεις αλλά και να σωθείς, αρκεί να πάρεις στα σοβαρά τα posts του και να τον πιστέψεις. Κοινώς βγείτε, βρε γίδια, απ' το μαντρί.

γραφία ή, αν έχει, είναι του προέδρου

Μάο ή του λαϊκού τραγου-

διστή Λάκη Τζερεμέ. Δεν δίνει καμιά πληροφορία προσωπικής κατάστασης, γιατί προφανώς δεν προλαβαίνει να συμπληρώσει, με τόσα μουσαντά προφίλ που διαθέτει για να κατατροπώνει τους πάσης φύσεως αντιπάλους του. Εξαιτίας του η φυλή των Ψοφάρδων (βλέπε παραπάνω) δείχνει τόσο πολυπληθής.

Μουσίτσες

Δρουν παρόμοια με τον τρόπο του Trollάκη Τζορντζανέλι, αλλά έρωτας είναι η αιτία κι όχι γκαϊλές πολιτικοκοινωνικού «*ψόφα ρε*» comment. Όπως ο Πεσόα είχε δημιουργήσει δεκάδες alter ego προσωπικότητες, έτσι και οι Μουσίτσες. Κορίτσια πάσης ηλικίας στήνουν ψεύτικα πλήρη προφίλ, με φωτογραφίες και πληροφορίες, στέλνουν αίτημα φιλίας στον γκόμενο, παρακολουθούν τη δράση και παραδοκούν για τυχόν παρασπονδίες του. Προσοχή, πίσω από κάθε Αγαπουλίνη (βλέπε παραπάνω) μπορεί να κρύβεται και μια Μουσίτσα.

Γκρουπιέρηδες

Παρά τις αβυσσαλέες διαφορές των χρηστών, υπάρχει ένα γκρουπ εκεί έξω για τον καθένα. Καθώς η επικαιρότητα βράζει και οι συλλογικές δράσεις είναι η νέα καραμέλα, το να υπογράψεις και να μπαίνεις κάτω από μια facebookική ομπρέλα είναι πλέον θεσμός. Οι Γκρουπιέρηδες ομαδοποιούνται, συντονίζονται, εξεγείρονται. Όχι στο πάνελ του Πρετεντέρη, ναι σε αυτό της Πόπης Τσοπανίδου. Γκρουπ για την Πανάθα, για τον Θρύλο, για το Κυπριακό, την Παλαιστίνη, το Χαλέπι, Τζαμί στην Αθήνα τώρα, sanatos stous neotaxites, to byzantio pote den pethainei, oxi sto kapsimo tis elinikis simaias, σε άπταιστα greeklish. Μ' αρέσει που είμαι Πόντιος, Αθήνα vs Θεσσαλονίκη, Το σουβλάκι δεν είναι καλαμάκι, Δεν ξεχνώ τον αδικοχαμένο Χ, μακάβρια ψηφιακά μνημόσυνα, δοξολογίες για τα πάντα και το τίποτα.

Ξενάγηση στην Αιόλου

Της ΛΟΥΚΙΑΣ ΜΗΤΣΑΚΟΥ

Αν θέλεις να γνωρίσεις ουσιαστικά την Αθήνα, μπορώ να το πω με σιγουριά, αξίζει να ακολουθήσεις τις ξεναγήσεις που διοργανώνει ο Δήμος Αθηναίων στην πόλη

ΣΑΒΒΑΤΟ 10.30 το πρωί, ραντεβού στα σκαλιά της εκκλησίας **Αγία Ειρήνη**. Οκ, σαν πρωτάκι νιώθω που πάει σε καινούργιο σχολείο καθώς οι περισσότεροι λένε τα νέα τους και εγώ δεν ξέρω κανένα. Η ξεναγός μας, κυρία **Στέλλα Γαλανοπούλου** (φωτό), δίνει το σύνθημα της αναχώρησης. Η ίδια είναι γέννημα θρέμμα της γειτονιάς ± γεννήθηκε στη συμβολή των οδών Αιόλου και Βορέου.

Διαλέγει Εμπειρικό («Ο δρόμος») για να μας βάλει σε... κλίμα δρόμου. «*Θαμπός ο δρόμος την αυγή, χωρίς σκιές· λαμπρός σαν ήχος κίτρινος πνευστών το μεσημέρι με τον ήλιο. Τα αντικείμενα, τα κτίσματα στυλινά και η πλάσις όλη με πανηγύρι μοιάζει, χαρούμενη μέσα στο φως, σαν πετεινός που σ' ένα φράχτη αλαλάζει*». Μ' εκείνη μπροστάρισσα κατευθυνόμαστε στο τέλος της Αιόλου που σηματοδοτεί ο **Πύργος των Ανέμων** ± ανατολικά της **Ρωμαϊκής Αγοράς** ±, ο πρώτος μετεωρολογικός σταθμός στην παγκόσμια ιστορία. Η φράση «Χαιρέτα μου τον πλάτανο» μπορεί να ακούγεται μέχρι σήμερα, αλλά ο πλάτανος πια δεν υπάρχει ± η ξεναγός μας δείχνει τη θέση του κοντά στον Πύργο. Στα κλαδιά του κρεμούσαν τους θανατοποινίτες και η φράση απευθυνόταν σε όσους είχαν παραβατική συμπεριφορά, στη λογική «συνέχισε έτσι και σε βλέπω κρεμασμένο». Το 1915 ένας κεραυνός τον έκαψε. Μια κυρία δίπλα μου δεν μπορεί να κρύψει τον ενθουσιασμό της για τις πληροφορίες.

Η κυρία Στέλλα από την τσαντούλα της βγάζει άλλο ποίημα. Αυτή τη φορά του Αχιλλέα Παράσχου: «*Ω Πλάτανε του Μενδρεσέ, στοιχείο καταραμένο, της τυραννίας τρόπαιο, σε φυλακή υψωμένο*». Σχεδόν τον βλέπουμε ± κάποιος μπορεί και με τους κρεμασμένους, ποιος ξέρει; Η διπλανή με ρωτάει: «*Τι είπε πως είναι ο Μενδρεσές*;» «*Ιεροσπουδαστήριο*» της ψιθυρίζω. Πολλοί είμαστε που κρατάμε επιμελώς σημειώσεις σε μπλοκάρια και τετράδια, κοιτάει ο ένας του διπλανού του όταν χάνει κάτι, κάνουμε ερωτήσεις, χαιρόμαστε με τις απαντήσεις. Δεύτερη στάση μας στη **Βιβλιοθήκη του Αδριανού**. Μαθαίνουμε πως ο αυτοκράτορας Αδριανός τη χάρισε στην Αθήνα το 132 μ.Χ. και ήταν από τα πιο λαμπρά οικοδομήματα της πόλης. Ο κεντρικός της χώρος ονομαζόταν «Βιβλιοστάσιο» και σήμερα το μόνο που έχει απομείνει είναι ένα κομμάτι της πρόσοψης.

ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΥΜΕ. Στο δρόμο οι «συμμαθητές» μιλάμε μεταξύ μας. «*Ο τρόπος που τα λέει είναι τόσο ζωντανός*» μονολογεί μια κυρία. Άλλοι λένε: «*Μα δεν είναι υπέροχη; Κοίτα την πώς λάμπει. Είδες αν κάνεις αυτό που αγαπάς;*». Τρίτη στάση η εκκλησία της Αγίας Ειρήνης, παλιά μητρόπολη της Αθήνας ως το 1864, σε σχέδιο του **Λύσανδρου Καυταντζόγλου**. Καθόμαστε στα στασίδια. Εδώ κάθε χρόνο γινόταν ο εορτασμός της ονομαστικής εορτής της βασίλισσας Αμαλίας, εδώ κηδεύτηκε ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, έγινε η δοξολογία για το Ελληνικό Σύνταγμα το '43 με πρωτοστάτη τον Νεόφυτο Βάμβα. Το τέμπλο είναι δωρεά του Τσάρου Νικολάου (ήταν αυτός που έσωσε τον Ντοστογιέφσκι από την εκτέλεση) και τον άμβωνα τον έφτιαξε ο Καυταντζόγλου. Κατά τη διάρκεια της Μεγάλης Εβδομάδας ψάλλει η ωραιότερη βυζαντινή χορωδία, αυτή του Λυκούργου Αγγελόπουλου. Η κυρία Στέλλα με το γαλάζιο φουλάρι της, το όμορφο ρολογάκι της και τα γυαλάκια της παίρνει την τσάντα της με τις σημειώσεις και τα αποκόμματα από παλιές εφημερίδες και μας διαβάζει αποσπάσματα από παλιά άρθρα. Πριν βγούμε από το ναό μάς επισημαίνει να παρατηρήσουμε τις δύο εικόνες της Αγίας Ειρήνης στην είσοδο: μια βυζαντινή και μια ραφαηλική.

ΤΕΤΑΡΤΗ στάση ο ναός της **Αγίας Παρασκευής**, που κατασκευάστηκε στα χρόνια της οθωμανικής κυριαρχίας ± ο ναός της **Χρυσοσπηλιώτισσας** είναι υπό ανακαίνιση, και βγαίνει από το πρόγραμμα. Συνεχίζοντας περνάμε έξω από τον «**Κρίνο**» που ήταν παλιό φαρμακείο και από το '23 είναι μαγαζί με λουκουμάδες και μπουγάτσες (κάποιοι από μας θα χτυπήσουμε μερικούς μετά).

ΠΕΜΠΤΗ και τελευταία μας στάση η **πλατεία Κοτζιά**, που πλέον ονομάζεται **Πλατεία Εθνικής Αντιστάσεως** από το 1977 (αλλά όλοι τη λένε ακόμα Κοτζιά). Πριν από αυτό ονομαζόταν «Ο Κήπος του Λαού», «Πλατεία Λουδοβίκου», «Πλατεία Δημαρχείου», «Πλατεία Ταχυδρομείου». «*Ούτε όνομα δεν μπορεί να στεριώσει αυτή η πλατεία*» λέει ο κύριος δίπλα μου. Η κυρία Γαλανοπούλου μάς λέει πως της έρχεται αλλεργία που έδωσαν το όνομα του Κοτζιά στην πλατεία, σε αυτόν που κατέστρεψε το Δημοτικό Θέατρο Τσίλλερ το '59. Και το λέει με πόνο. Στεκόμαστε έξω από το **Μέγαρο Καρατζά** (όπου στεγάζεται η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδας). Εγκαινιάστηκε το 2002 και είναι έργο των αρχιτεκτόνων Ειρήνης Σακελλαρίδου, Μόρφως Παπανικολάου και Μαρίας Πολλάνη. Το κτίριο «συνομιλεί» με τα αρχαιολογικά ευρήματα (μέρος του Θεμιστόκλειου Τείχους, μεταξύ άλλων). Το **Μέγαρο Μελά**, ακριβώς δίπλα, είναι έργο του Τσίλλερ και κατοικία του επιχειρηματία Βασιλείου Μελά στα τέλη του 18ου αιώνα.

«*Όταν ξεναγώ δεν κουράζομαι, όταν ξεναγούμαι κουράζομαι*» μας λέει η κ. Στέλλα. Οι διπλανοί μου ψιθυρίζουν πως «*από το 2011 οι ξεναγοί το κάνουν οικειοθελώς. Δεν πληρώνονται! Και μένουν πάντα πολύ περισσότερο από το τέλος της ξενάγησης*», και μου δίνουν τη συμβουλή: «*Την επόμενη φορά φέρε νεράκι και φαγητό*». Είμαστε γύρω στα 65 άτομα. Οι άντρες είναι αυτοί που συμμετέχουν στην κουβέντα περισσότερο. Έχουν έρθει ήδη διαβασμένοι με απορίες. Η ξενάγηση τελειώνει κάτω από την πινακίδα «Αχαρνική Οδός και τάφοι». Κανείς δεν θέλει να φύγει. Και έχουν περάσει σχεδόν τρεις ώρες. «*Σας ευχαριστούμε πάρα πολύ. Πάρα πολύ, όμως*» ακούς από παντού. «*Να σας ρωτήσω και κάτι τελευταίο*;» Και το τελευταίο γίνεται προτελευταίο και ούτω καθεξής. Και αρχίζει καινούρια κουβέντα μέχρι που το ρολόι δείχνει 13.30. Έκανα και φίλους. Κανονίσαμε να πάμε μαζί στις επόμενες ξεναγήσεις.

Η ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΑΙΟΛΟΥ

Μπορεί να μας απασχόλησαν περισσότερο τα μνημεία, όμως ο δρόμος είχε πάντοτε εμπορική αξία. Πώς λέμε ο δρόμος του μεταξιδιού; Κάτι τέτοιο. Ήταν (και εν μέρει είναι, πριν αρχίσουν να ανοίγουν μπαρ και εστιατόρια) ο δρόμος των υφασμάτων, ο δρόμος της μοδίστρας. Αλλά όχι μόνο. Μαγαζιά με ομπρέλες, καπέλα, γυαλιά, παιχνίδια, τσόχες, κορνίζες, έπιπλα και πολλά άλλα. Μαγαζιά που άφησαν ιστορία είχαν (και έχουν) την έδρα τους εδώ: Ο «Κρίνος» ξεκίνησε ως φαρμακείο, ο γνωστός σε όλους μας **Λαμπρόπουλος**, ο **Θανόπουλος** (τώρα λειτουργεί στην Κηφισιά ως delicatessen), ο **Λουμίδης**, ο **Παυλίδης** (Βύσσης και Αιόλου γωνία), ο **Σγούρδας** και πολλοί άλλοι. Τα Χριστούγεννα και το Πάσχα τοποθετούνταν από το δήμο μικροί πάγκοι μικροπωλητών και μπορούσες να αγοράσεις ό,τι μπορούσες να φανταστείς. «Δεν υπάρχει πολιτισμός χωρίς εμπόριο», μου έλεγε πάντα η γιαγιά μου. Και αυτό ακριβώς αντιπροσώπευε η Αιόλου για την Αθήνα. Γύρω στο 1956 είχε ξεκινήσει σιγά-σιγά η... πτώση και τα εμπορικά κέντρα μετατίθενται σε Σταδίου, Πανεπιστημίου, Ερμού. Σήμερα βέβαια η εικόνα είναι πολύ διαφορετική με τα μπαρ και τα εστιατόρια που έχουν ανοίξει. Αλλά αυτό είναι άλλη... Ξενάγηση.

INFO Οι Ξεναγήσεις του Δήμου Αθηναίων συνεχίζονται την Κυριακή 20/10 στις 10.30 στον Κεραμεικό με ξεναγό την κυρία Στέλλα Γαλανοπούλου και σημείο συγκέντρωσης την είσοδο Αρχαιολογικού χώρου επί της οδού Ερμού και το Σάββατο 26/10 στις 10.30 με θέμα «Αλικόκο- Πλάκα- Ριζόκαστρο- Παλιό Πανεπιστήμιο» με ξεναγό την κυρία Άρτεμι Σκουμπουρδή και σημείο συγκέντρωσης την Πλατεία Φιλομούσου Εταιρείας. Οι Ξεναγήσεις είναι δωρεάν και είναι απαραίτητη η δήλωση συμμετοχής στα τηλ. 210 3313038 και 210 3240472, γιατί η διαδικασία δυσχεραίνεται πολύ όταν ο αριθμός των συμμετεχόντων είναι πολύ μεγάλος. Το πρόγραμμα Ξεναγήσεων λειτουργεί περίπου είκοσι χρόνια.

Κάριν Σλότερ Αν μπορούσες να πάρεις ένα λογοτεχνικό ήρωα (όχι δικό σου) και να τον εντάξεις σε κάποιο από τα βιβλία σου, ποιος θα ήταν αυτός;

Τζούλιαν Φλιν Όταν ήμουν στο πανεπιστήμιο διάβαζα «*Το πανηγύρι της ματαιοδοξίας*» του **Ουίλιαμ Μ. Θάκερ** και θυμάμαι ότι η Μπέκι Σαρπ έγινε αμέσως η αγαπημένη μου. Τόσο επιδέξια σε κάθε είδους χειρισμούς. Τόσο έξυπνη! Τόσο ανήθικη! Τόσο γοητευτική! Μία από τις καλύτερες αντιπρωτίδες όλων των εποχών. Νομίζω ότι αν την έβαζα στο «*Κορίτσι που εξαφανίστηκε*» θα γίνονταν οι καλύτερες φίλες με την Έιμι και πολύ σύντομα ορκισμένες εχθροί. Και οι δύο θέλουν να κερδίζουν. Θα θαύμαζαν η μία την άλλη στην αρχή, σύντομα όμως θα εμφανιζόταν ο γυναικείος ανταγωνισμός και η μία θα κατέστρωνε σχέδια για να εξολοθρεύσει την άλλη. Περίτεχνα, πολύπλοκα, τρομακτικά σχέδια. Εσύ; Ποιον ήρωα θα επέλεγες και σε ποιο βιβλίο θα τον ενέτασες;

Κ.Σ. Θα επέλεγα κάτι ανάμεσα στην Έστερ Πριν από «*Το άλικο γράμμα*» και τη γιαγιά από το βιβλίο της **Φλάνερι Ο'Κόννορ** «*A Good Man is Hard to Find*». Αν έγραφα για την Έστερ, πιθανόν να ήταν μια αλκοολική ντετέκτιβ που θα αναζητούσε το μωρό που είχε δώσει για υιοθεσία, ενώ παράλληλα θα προσπαθούσε να διαλευκάνει μια σειρά φρικιαστικών εγκλημάτων. Αυτό που μου φαίνεται αστέιο είναι ότι τόσο εγώ στο «*Unseen*» όσο και εσύ στο «*Κορίτσι που εξαφανίστηκε*» επιλέξαμε δύο απόλυτα αυτόβουλες γυναίκες που στο τέλος πλήρωσαν γι' αυτό. Έως κάποιο βαθμό, τα προηγούμενα βιβλία σου ήταν περίπου τα ίδια (ούτε η Καμίλ Πρίκερ ούτε η Λίμμι Ντέι κατέληξαν να τραγουδούν ένα χαρούμενο σκοπό). Το ίδιο έκανα κι εγώ ± η Λένα έζησε αρκετά φοβερές εμπειρίες και η ανταμοιβή της ήταν κάποιες ακόμα χειρότερες! Η Έιμι, απ' την άλλη, είναι η απόλυτη νικήτρια στο «*Κορίτσι που εξαφανίστηκε*». Αυτός ήταν ο σκοπός σου ή απλώς προέκυψε;

Τζ.Φ. Κατ' αρχάς, πρέπει να δηλώσω ότι δε θα υπήρχε πιθανότητα να μη διάβαζα την Έστερ Πριν σου. (Έστερ Πριν ± ιδιωτική ερευνήτρια!) Σχετικά με την Έιμι, ναι, ήταν προκαθορισμένη η έκβαση. Η απίστευτη Έιμι ποτέ δεν θα επέτρεπε στον εαυτό της να χάσει. Επίσης, είμαι πολύ χαρούμενη που η Λένα επιστρέφει. Πρέπει να έχεις μια πολύ δυνατή σχέση με τους ήρωες στις σειρές των βιβλίων σου. Πιάνεις τον εαυτό σου να τους σκέφτεται ακόμα και όταν δεν γράφεις; Την Λένα δεν την είδαμε στο περσινό βιβλίο σου, αλλά αναρωτιέμαι μήπως στο πίσω μέρος του μυαλού σου γνώριζες τι σκαρώνει;

Κ.Σ. Δεν μπορώ να θυμηθώ μια στιγμή της τελευταίας δεκαετίας όπου να μη σκέφτομαι τους ήρωες των βιβλίων μου. Για πολλούς λόγους σε ζηλεύω γιατί με κάθε βιβλίο σου ξεκινάς από την αρχή. Νέοι ήρωες, νέα σκηνικά. Δεν χρειάζεται να θυμάσαι πόσων χρόνων ήταν ή αν έστριψαν δεξιά ή αριστερά. Πάντως, φαίνεται κι εσύ να δίνεις πολύ χώρο στους ήρωές σου, οπότε ξέρεις πώς είναι να ζεις μαζί με άλλους ανθρώπους στο μυαλό σου. Ευτυχώς δεν βρισκόμαστε στο ψυχιατρείο.

Τζ.Φ. Πάντα φτιάχνω μουσικές λίστες για τους χαρακτήρες μου, με βοηθάει να μπω στον τρόπο σκέψης τους. Έχω άπειρα τραγούδια μετάλ της δεκαετίας του 80 απ' όταν έγραφα για τον Μπεν Ντέι στον «*Σκοτεινό τόπο*» (εντάξει, και επειδή μ' αρέσει κιόλας η συγκεκριμένη μουσική). Και ο Νικ και η Έιμι είχαν τις δικές τους ανταγωνιστικές μουσικές λίστες (**Φιόνα Απλ** και **Kiss**, **Έιμι Μαν** και **Τζόνι Κας**). Είναι αλήθεια ότι το iPod μου μπορεί να τρελάνει κόσμο. Δεν μπορώ να το αφήσω να παίζει στο σπίτι όταν είμαι με φίλους, γιατί εκεί που πίνουμε κρασί και τσιμπολογάμε τυρί, ξάφνου σκάνε οι **Venom** και ουρλιάζουν για σατανικές θυσίες. Είναι λίγο τρομακτικό. Τέλος πάντων... για πες λοιπόν για τη Λένα;

Κ.Σ. Ναι, η Λένα επιστρέφει στο «*Unseen*». Δεν ξέρω για σένα, αλλά όποιο βιβλίο και να γράφω, βασικά εν-

Είναι κρίμα που οι καλές και σωστές γυναίκες δεν είναι αρκετά ενδιαφέρουσες για να τους αφιερώσεις ένα ολόκληρο βιβλίο Κ.Σ.

Αχ! Πόσο αφόρητα βαρετό να γράφεις μόνο για καλές και σωστές γυναίκες... Τζ.Φ.

θουσιάζομαι για το επόμενο! Έτσι, όλον αυτό τον καιρό σκεφτόμουν τη Λένα και με τι καταπιάνεται. Το θέμα με τους χαρακτήρες, όταν πρόκειται για σειρά βιβλίων, είναι να τους αφήνεις ν' αλλάζουν ώστε να αποκτούν ενδιαφέρον, ιδίως όταν πρόκειται για έναν άστατο χαρακτήρα όπως η Λένα. Ξεκίνησε πολύ οργισμένη στο «*Blindsight*» και καθώς εξελίσσεται η σειρά φαίνεται να μαλακώνει. Στο «*Broken*» βλέπουμε να διακρίνεται από αυτογνωσία. Αρχίζει να αναρωτιέται μήπως δεν είναι όλος ο υπόλοιπος κόσμος λάθος, αλλά η ίδια. Το «*Unseen*» είναι η συνέχεια αυτής της εξέλιξης. Η Λένα είναι μεγαλύτερη. Είναι παντρεμένη. Εργάζεται σε μια νέα δουλειά σε μια καινούργια πόλη. Έχει αλλάξει. Τώρα αν έχει αλλάξει πραγματικά είναι ένα ερώτημα που θα ερευνηθεί μέσα στην ιστορία.

Στις περιόδους μου συχνά με ρωτάνε γιατί είμαι τόσο σκληρή με τους άντρες στα βιβλία μου. Είναι βιαστές, δολοφόνοι, ψυχοπαθείς κι ένα σωρό άλλα. Αυτή η άποψη δείχνει να αγνοεί το γεγονός ότι γράφω για γυναίκες που κάνουν όλα αυτά τα πράγματα και πολύ περισσότερα. Αναρωτιόμουν αν σε ρωτάνε το ίδιο και ποιες είναι οι σκέψεις σου όταν οι αναγνώστες ανησυχούν για τα αισθήματα του Νικ ή αν ο Μπεν είχε τους λόγους του να κάνει όσα έπραξε.

Τζ.Φ. Η αλήθεια είναι ότι δεν με προσεγγίζουν πολλοί άνθρωποι που ανησυχούν για τους άντρες στα βιβλία μου. Συνήθως με ρωτάνε: «Γιατί είσαι τόσο σκληρή με

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟ

ΚΑΡΙΝ ΣΛΟΤΕΡ

Κάριν Σλότερ

τις γυναίκες; Δεν τις συμπαθείς;». Είναι αλήθεια ότι έχω γυναικίους χαρακτήρες πολύ κακούς ± από προβληματισμένες και οργισμένες μέχρι ψυχοπαθείς και δολοφόνους. Αλλά έχω και αξιοπρεπείς γυναικίους χαρακτήρες. Στο «*Κορίτσι που εξαφανίστηκε*» η Γκο και η Μπόι (ακούγεται σαν κακή αστυνομική σειρά) είναι έξυπνες, σταθερές, αξιοπρεπείς ± είναι οι ηθικοί πυρήνες του βιβλίου. Αλλά κάποιες γυναίκες είναι κακές. Μ' αρέσει πολύ περισσότερο να δημιουργώ γυναικίους χαρακτήρες με τέτοιο εύρος συμπεριφορών, παρά γυναικίους χαρακτήρες που θα είναι πάντοτε αγαπητοί από το κοινό. Αχ! Πόσο αφόρητα βαρετό να γράφεις μόνο για καλές και σωστές γυναίκες.

Κ.Σ. Είναι κρίμα που οι καλές και σωστές γυναίκες δεν είναι αρκετά ενδιαφέρουσες για να τους αφιερώσεις ένα ολόκληρο βιβλίο (τ' ακούς, **Λόρα Ίνγκαλς-Ουάιλντερ**;). Τελευταία έχει συζητηθεί πολύ στους λογοτεχνικούς κύκλους τι είναι αρεστό και τι όχι. Προφανώς, είναι εκτός μόδας να πλάθεις χαρακτήρες με τους οποίους οι αναγνώστες θα έκαναν παρέα. Επίσης, δεν πιστεύω ότι

όλοι οι χαρακτήρες πρέπει να είναι αρεστοί. Πιστεύω ότι πρέπει να έχουν κάτι που θα σε κάνει να κολλήσεις μαζί τους και συνήθως αυτό γίνεται με μια λυτρωτική ποιότητα. Μας μπέρδεψες στο «*Κορίτσι που εξαφανίστηκε*» με την Ειμι και τον Νικ. Και οι δύο έχουν μια καλή και μια κακή πλευρά, ο καθένας τους είναι θύμα και θύτης ταυτόχρονα. Σε αυτό φαίνεται να παραμένεις συνεπής από την προηγούμενη δουλειά σου. Ή είναι η ιδέα μου;

Τ.Φ. Αυτού του είδους η μόδα «του μη αρεστού» είναι σχετικά καινούργια. Το 2005, όταν ετοιμάζαμε τα «*Αιχμηρά αντικείμενα*», έγινε μεγάλη συζήτηση για το αν οι αναγνώστες θα κολλούσαν με ένα βιβλίο με τόσο ελαττωματικούς, κακούς, δολοφονικούς χαρακτήρες. Ω, πώς έχουν αλλάξει οι καιροί. Υπάρχει κάποιος χαρακτήρας στα βιβλία σου που σου αρέσει περισσότερο; Κάποιος που θα ήθελες να ήταν φίλος σου στην πραγματική ζωή; Εγώ θα διάλεγα τον Γουίλ Τρεντ και ξέρω ότι δεν είμαι η μόνη. Σε εξέπληξε το πόσο αγαπητός είναι; Θέλω να πω ότι οι άνθρωποι λιποθυμούν γι' αυτό

τον τύπο. Συνειδητά τον δημιούργησες τόσο ελκυστικό ή κάτι μαγικό συνέβη κατά τη συγγραφή;

Κ.Σ. Ο Γουίλ είναι ψηλός, αδύνατος, έχει μια ήρεμη δύναμη και πλένει τα πιάτα χωρίς να του το ζητήσεις. Γιατί να μην τον αγαπήσεις; Είναι εκείνος που θα ήθελα να έχω στην πραγματική μου ζωή, γιατί βλέπουμε τις ίδιες σειρές και μας αρέσουν οι ίδιες ταινίες. Επίσης, θα ήθελα να ακολουθώ τη Σάρα για μια μέρα και να παρακολουθώ τις αντιδράσεις της σαν να μην είμαι εκεί. Και η Φέιθ θα είχε πλάκα, αλλά μάλλον θα προτιμούσε να κάθεται στον καναπέ και να διαβάζει κουτσομπολίστικα περιοδικά. Η μόνη που φοβάμαι λίγο είναι η Αμάντα, γιατί πάντα σκεφτόμουν ότι μπορεί να μετατραπεί σε φρικιό τα Σαββατοκύριακα. Σίγουρα θέλω να το δω αυτό; Είναι μερικά πράγματα που δεν πισωγυρίζουν. Αλλά αν γυρίσουμε σ' εσένα: τα «*Αιχμηρά αντικείμενα*» είναι ένα υπέροχο βιβλίο που κέρδισε όλα τα είδη διακρίσεων γιατί ήταν τόσο κακό και δολοφονικό. Και οι δύο μπήκαμε νωρίς στη λογοτεχνική εποχή των αντιπρώων ± κάπου ανάμεσα στον Τόνι Σοπράνο και τον Ουόλτερ Ουάιτ. Εργάστηκες ως τηλεκριτικός για ένα διάστημα, οπότε γνωρίζεις ότι όλες οι μόδες περνούν. Βλέπεις να γίνεται το ίδιο και στη λογοτεχνία τώρα σύντομα;

Τ.Φ. Νομίζω ότι κάθε φορά που γίνονται μόδα «τύποι» χαρακτήρων, είναι ώρα να ανησυχίσουμε. Γιατί τότε δεν δημιουργούνται από το ένστικτο του συγγραφέα και τη φαντασία του, αλλά από το στόχο του να γράψει ότι πουλάει.

Κ.Σ. Θυμάμαι, είχα μιλήσει με την **Κάθριν Στόκετ** για μια δημόσια συζήτηση που είχε κάνει μαζί σου και μου είπε «η Τζίλιαν Φλιν διέγραψε ολόκληρο το βιβλίο της γιατί δεν την ικανοποιούσε! Πόσο γενναίο εκ μέρους της». Και σκέφτηκα: Αυτό δεν είναι γενναίο, είναι θεοπάλαβο. Αλλά σοβαρά, η δουλειά του καθενός μιλάει από μόνη της. Κάποιες φορές σκέφτομαι ότι πρέπει να γράψουμε σκουπίδια που κανείς ποτέ δεν πρέπει να δει προτού καταφέρουμε να γράψουμε κάτι για το οποίο θα είμαστε υπερήφανοι. Κάποιες από τις πιο σημαντικές δουλειές μου προέκυψαν αφότου συνειδητοποίησα πως αυτό που έγραφα επί δύο εβδομάδες πιστεύοντας πως θα είναι τέλειο και συναρπαστικό δεν θα φτάσει ποτέ στην τελευταία του σελίδα. Και σκέφτομαι ότι τέτοιου είδους περιπλανήσεις σε λάθους δρόμους μάς διδάσκουν κάτι για τους χαρακτήρες του βιβλίου ± γιατί, εντέλει, η ιστορία πάντοτε οφείλει να υπηρετεί τους χαρακτήρες.

Τ.Φ. Νομίζω ότι αυτός είναι ο λόγος που τα βιβλία σου είναι τόσο δημοφιλή, όχι μόνο στην Αμερική αλλά παγκοσμίως: οι αναγνώστες δένονται με τους ήρωες γιατί είναι αληθινοί ± έχουν εμμονές, ιδιόμορφες απόψεις, συγκεκριμένες αντιδράσεις. Ακόμα και όταν τελειώνω ένα από τα βιβλία σου και το αφήνω (στο ξεχωριστό, ειδικά φωτισμένο ράφι της Κάριν Σλότερ που έχω στη βιβλιοθήκη μου), ένα κομμάτι μου μπορεί να πιστεύει ότι οι ήρωες περιπλανιούνται στην Τζόρτζια και συνεχίζουν να ζουν τις ζωές τους.

Κ.Σ. Αισθάνομαι το ίδιο για τους δικούς σου χαρακτήρες, και αυτός είναι και ο λόγος που αποφεύγω τις Μεσοδυτικές Πολιτείες. Ή, όπως τις αποκαλούμε στο σπίτι μου, «Χώρα της Φλιν».

Από τις εκδόσεις Ψυχογιός κυκλοφορούν τα βιβλία της Κάριν Σλότερ «Ρήξη» και «Τρόμος σε τρεις πράξεις». Από τις εκδόσεις Μεταίχμιο τα βιβλία της Τζίλιαν Φλιν «Αιχμηρά αντικείμενα», «Σκοτεινός τόπος» και «Το κορίτσι που εξαφανίστηκε».

Οι δύο πιο σημαντικές Αμερικανίδες συγγραφείς αστυνομικών και θρίλερ συναντήθηκαν, δήλωσαν η μία στην άλλη το θαυμασμό τους και τα είπαν έξω από τα δόντια.

Επιμέλεια: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗΣ

& ΤΖΙΛΙΑΝ ΦΛΙΝ

Στα κορίτσια αρέσουν οι κακές ηρωίδες

www.athensvoice.gr

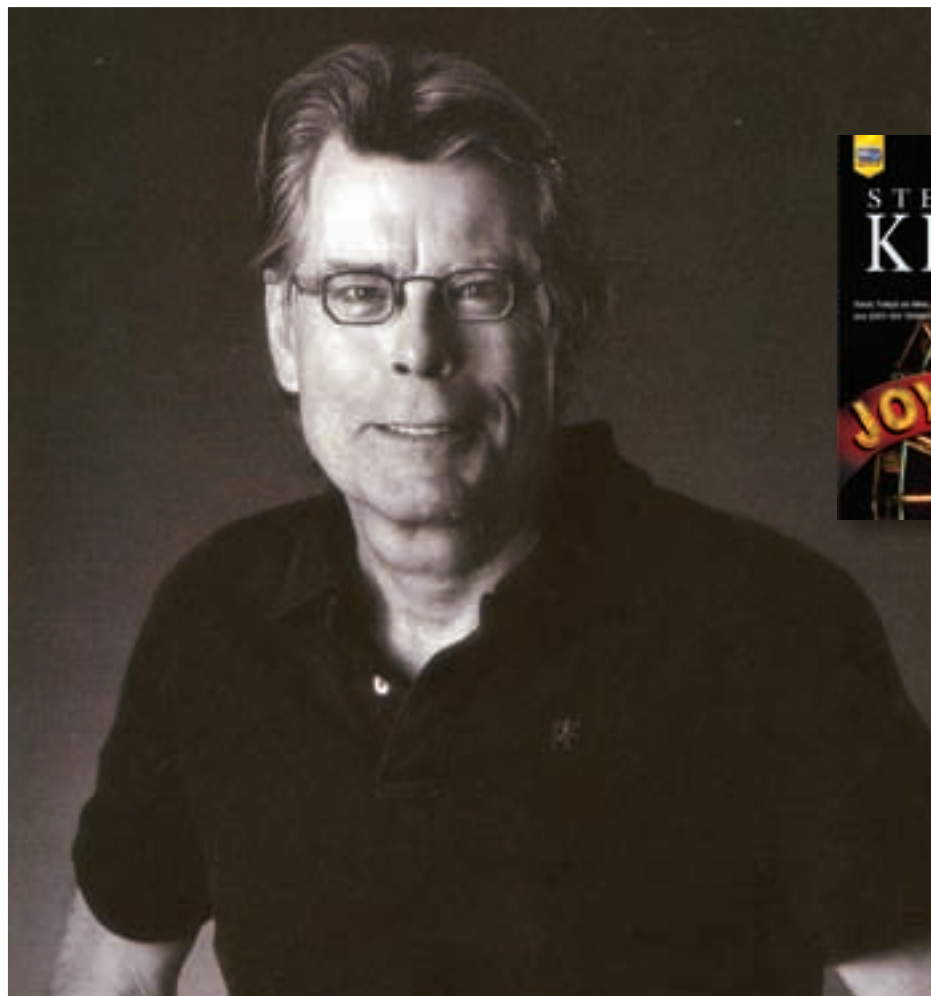
Διαβάστε όλη τη συνέντευξη στο site της Α.Υ.

Έχοντας μόλις ολοκληρώσει την παρθενική του χρονιά στο κολλέγιο, ο Ντέβιν Τζόουνς αναλαμβάνει δουλειά στο Τζόιλαντ, παραθαλάσσιο λούνα παρκ στη Βόρεια Καρολίνα, υπό την ελπίδα να ξεκάσει το κορίτσι που του ράγισε την καρδιά, αλλά και να ξεπεράσει την υπαρξιακή κρίση που του επέφερε ο χωρισμός. Διερωτώμενος γρίφους που ταλανίζουν όλους μας («θα αγαπήσω ξανά;», «τι θα κάνω με τη ζωή μου;») σύντομα έρχεται αντιμέτωπος με πειστικότερα ζητήματα. Το λούνα παρκ βαρύνεται από σκοτεινό παρελθόν.

Η Τζόιλαντ κατατρέχεται από τη δολοφονία ενός κοριτσιού, την παρουσία κάποιου φαντάσματος και τη σκιά ενός διεστραμμένου δολοφόνου, ο οποίος πιθανότατα δεν έχει πάψει να λυμάνεται την περιοχή. Και με αυτή τη συνειδητοποίηση, η ζωή του Ντέβιν αλλάζει αμετάκλητα.

Το «Joyland» κυκλοφορεί στις 18/10 από τις εκδόσεις Bell σε μετάφραση της Χριστίνας Σπυριδάκη. Οι εκδότες του βιβλίου μάς παραχώρησαν ευγενικά τις πρώτες γραμμές του.

«Είχα αυτοκίνητο, αλλά τις περισσότερες μέρες εκείνου του φθινοπώρου του 1973 πήγαινα με τα πόδια στην Τζόιλαντ» (*Χώρα της Χαράς. Σ.τ.Μ.) από τα Παραθαλάσσια Κατα-

της Μπέτι για να πάρω δύο φρέσκα, ζεστά ακόμη κρουασάν. Η σκιά μου περπατούσε πλάι μου στην άμμο και το μήκος της έφτα-

νε τουλάχιστον τα έξι μέτρα. Από πάνω μου γυρόφερναν γλάροι γεμάτοι ελπίδα, έχοντας μυρίσει τα κρουασάν που ήταν τυλιγμένα με λαδόκολλα. Και στο γυρισμό, συνήθως κατά τις πέντε (αν και μερικές φορές έμενα πιο αργά –άλλωστε δε με περίμενε κανείς στο Χέβεν'ς Μπέι, μια πόλη που ως επί το πλείστον έπεφτε σε νάρκη όταν τελείωνε το καλοκαίρι), η σκιά μου περπατούσε πλάι μου στο

νερό. Αν είχε αρχίσει η παλίρροια, τότε ταλαντευόταν στην υδάτινη επιφάνεια, σαν να χόρευε ένα αργό χούλα χουπ.

Αν και δεν μπορώ να είμαι απόλυτα σίγουρος, νομίζω πως το αγόρι, η γυναίκα και ο σκύλος τους βρίσκονταν εκεί από την πρώτη φορά που έκανα τη συγκεκριμένη διαδρομή. Η παραλία ανάμεσα στην πόλη και στα φανταχτερά μπιχλιμπίδια της Τζόιλαντ ήταν γεμάτη με εξοχικά σπίτια, πολλά από αυτά ακριβά, που τα περισσότερα τα αμπάρωναν στις αρχές Σεπτεμβρίου. Όχι όμως το μεγαλύτερο απ' όλα, εκείνο που έμοιαζε με πράσινο ξύλινο κάστρο. Μια διαβάθρα οδηγούσε από τη φαρδιά πίσω βεράντα στο σημείο όπου τα φύκια έδιναν τη θέση τους στη λεπτή λευκή άμμο. Στην άκρη της διαβάθρας υπήρχε ένα τραπέζι του πικνίκ, στη σκιά μιας ομπρέλας με έντονο πράσινο χρώμα. Εκεί ήταν καθισμένο το αγόρι στην αναπηρική πολυθρόνα του, φορώντας ένα κασκέτο και καλυμμένο με μια κουβέρτα από τη μέση και κάτω ακόμη και τα απογέυματα που η θερμοκρασία ήταν πάνω από είκοσι βαθμούς. Το έκανα γύρω στα πέντε, σίγουρα όχι πάνω από εφτά ετών. Ο σκύλος, ένα τεριέ Τζακ Ράσελ, ή ήταν ξαπλωμένος δίπλα του ή καθιστός πλάι στα πόδια του. Η γυναίκα καθόταν σε έναν από τους πάγκους του τραπέζιου, μερικές φορές διαβάζοντας κάποιο βιβλίο, αλλά κυρίως ατενίζοντας τη θάλασσα. Ήταν πολύ όμορφη. Είτε φεύγοντας είτε γυρίζοντας, πάντα τους χαιρετούσα κουνώντας το χέρι μου, και το αγόρι ανταπέδιδε το χαιρετισμό. Η γυναίκα δεν το έκανε, τουλάχιστον όχι στην αρχή. Το 1973 ήταν η χρονιά του εμπύργκο πετρελαίου του ΟΠΕΚ, η χρονιά που ο Ρίτσαρντ Νίξον δήλωσε ότι δεν ήταν απατεώνας, η χρονιά που πέθαναν ο Έντουαρντ Τζ. Ρόμπινσον και ο Νόελ Κάουαρντ. Ήταν η χαμένη χρονιά του Ντέβιν Τζόουνς. Στα είκοσι ένα μου ακόμη δεν είχα πάει με γυναίκα και έτρεφα λογοτεχνικές φιλοδοξίες. Όλα όσα είχα ήταν τρία μπλουτζίν, τέσσερα σλιπάκια, μια σακαράκα Φορντ (με καλό ραδιόφωνο), περιστασιακοί αυτοκτονικοί ιδεασμοί και μια καρδιά κομμάτια.

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ STEPHEN KING

Η A.V. διαβάζει πρώτη και προδημοσιεύει απόσπασμα από το νέο μυθιστόρημα του Stephen King, «Joyland», λίγες μέρες πριν την κυκλοφορία του στις 18 Οκτωβρίου από τις εκδόσεις Bell

λύματα της κυρίας Σόπλο στο Χέβεν'ς Μπέι. Μου φαινόταν ότι έτσι ήταν το σωστό. Εδώ που τα λέμε, ήταν και η μόνη επιλογή. Όταν έμπαινε ο Σεπτέμβριος, η Χέβεν Μπιτς ήταν σχεδόν έρημη, κάτι το οποίο ταίριαζε

στη διάθεσή μου. Εκείνο το φθινόπωρο ήταν το ωραιότερο της ζωής μου. Το λέω αυτό παρ' όλο που έχουν περάσει σαράντα χρόνια από τότε. Και ποτέ άλλοτε δεν ήμουν τόσο δυστυχισμένος. Κι αυτό μπορώ να το πω.

Ο κόσμος πιστεύει ότι ο πρώτος έρωτας είναι γλυκός, και μάλιστα ιδίως όταν διαλύεται ο αρχικός εκείνος δεσμός. Έχετε ακούσει χιλιάδες τραγούδια της ποπ και της κάντρι που αποδεικνύουν του λόγου το αληθές: κάποιος χαζός κατάφερε να του γίνει η καρδιά κομμάτια. Κι όμως, εκείνη η πρώτη φορά που νιώθεις να σου ραγίζει η καρδιά είναι πάντα η πιο οδυνηρή, με την πιο παρατεταμένη περίοδο ανάκαμψης, και αφήνει τα πιο έντονα σημάδια. Πού τη βρίσκει ο κόσμος τη γλύκα;

Όλο το Σεπτέμβριο και στις αρχές Οκτωβρίου, ο ουρανός της Βόρειας Καρολίνας ήταν καθαρός και η ατμόσφαιρα ζεστή ακόμη και στις εφτά το πρωί, όταν έφευγα από το διαμέρισμά μου στον δεύτερο όροφο κατεβαίνοντας από την εξωτερική σκάλα. Το ελαφρύ μπουφάν που μερικές φορές ξεκινώντας έριχνα πάνω μου κατέληγε δεμένο γύρω από τη μέση μου πριν διανύσω τα πρώτα οκτακόσια μέτρα από τα πέντε περίπου χιλιόμετρα της διαδρομής ανάμεσα στην πόλη και στο λούνα παρκ.

Έκανα πάντα μια πρώτη στάση στο Φούρνο

Το Λεξικοπωλείο προτείνει

Τέσσερις τίτλους για το αγγλόφωνο, γαλλόφωνο, ισπανόφωνο και ιταλόφωνο αναγνωστικό κοινό προτείνει το διεθνές βιβλιοπωλείο Λεξικοπωλείο.

Too Much Happiness (Alice Munro)

Γοητευτικές και προκλητικές ιστορίες για τους άνδρες και τις γυναίκες, για καταστροφικούς γάμους και ξεφτισμένες φιλίες.

La conspiration Wao Yen (Eric Laurent) Μάρτιος 2014 και ο κόσμος βρίσκεται στα πρόθυρα της κατάρρευσης: Το Πεκίνο εξαπολύει μια μακιαβελική επίθεση, με στόχο να προκαλέσει την κατάρρευση των Ηνωμένων Πολιτειών

Historia menor de Grecia (Pedro Olalla) Μια συλλογή από στιγμές της ζωής 100 και πλέον

ιστορικών προσώπων και από διάφορες γωνιές της Ελλάδας, της Τουρκίας, της Συρίας, της Αιγύπτου, της Δυτικής Ευρώπης ή της μακρινής Μεσοποταμίας

Resistere non serve a niente (Walter Siti)

Ένα μυθιστόρημα για την «γκρίζα ζώνη» μεταξύ του εγκλήματος και της χρηματοδότησής του από συγκαταβατικούς τραπεζίτες, αδιστακτους μεσίτες, διεφθαρμένους πολιτικούς...

Το Λεξικοπωλείο διαθέτει μια πλούσια επιλογή λογοτεχνικών βιβλίων στο πρωτότυπο και σε τιμές εκδότη.

Στις 12/10 (12.00) διαδραστική παρουσίαση του βιβλίου «Ο σκαντζόχοιρος που ξέχασε να φοβηθεί», της **I. Γιαννακοπούλου** με εικονογράφηση της **Z. Σεϊτάνη** (εκδ. Αιώρα), με τη νηπιαγωγό **Δήμητρα Μπαλή**. Λεξικοπωλείο, Στασίου 13, Παγκράτι, 210 7231201, www.lexikopoleio.com

a glimpse of

Μια χάρτινη περιπέτεια

Το «a glimpse of» είναι μία περιοδική, υβριδική αφήγηση που κινείται σε έναν ποιητικό λαβύρινθο αποδόμησης κειμένων, διηγήσεων, χτισίματος πύργων με λέξεις και μετά γκρεμίσματος κάθε συμβατικής ιδέας για αυτό που λέμε «λογοτεχνική έκδοση», το οποίο επιμελείται και ανατρέπει η δημοσιογράφος **Δήμητρα Ιωάννου**. Το «a glimpse of» είναι τώρα τυπωμένο και σε χαρτί, διασκεδάζοντας τα (ελληνοαγγλικά του) κείμενα με ψηφιακές εικόνες σαν xerox art. Μπορεί να το βρει κανείς σε επιλεγμένα βιβλιοπωλεία.

Την Παρασκευή 11 Οκτωβρίου 2013 θα βρίσκεται στην γκαλερί Andreas Melas & Helena Papadopoulos για να γνωριστεί με τους φίλους glimpse-rs. Εκεί θα βρίσκονται και τα πρωτότυπα έργα του τεύχους, νέα έργα εμπνευσμένα από τη θεματολογία του και μία σειρά ηχογραφήσεων. Σας καλεί να διασχίσετε τη Νύχτα μαζί του.

* Andreas Melas & Helena Papadopoulos, Επικούρου 26 & Κορίνης 4, 210 3251881

Ημέρες Καριέρας

Τη δυνατότητα να ενημερωθείτε για όλες τις πρόσφατες εξελίξεις στην εκπαίδευση, για προγράμματα κατάρτισης και νέα μεταπτυχιακά, αλλά και για οτιδήποτε έχει να κάνει με την επαγγελματική σας αποκατάσταση στην Ελλάδα και το εξωτερικό, δίνουν οι φετινές **Ημέρες Καριέρας**.

Εκπρόσωποι εκπαιδευτικών φορέων και επιχειρήσεων θα είναι εκεί για να σας λύσουν κάθε απορία, ενώ θα γνωρίσετε τα νέα start-ups της αγοράς και τους τολμηρούς επιχειρηματίες τους, έτοιμους να ακούσουν τις ιδέες σας και να μοιρα-

στούν μαζί σας τις πολύτιμες συμβουλές τους. Παράλληλα, θα γίνουν σεμινάρια, διαλέξεις και παρουσιάσεις για την εργασία και την επιχειρηματικότητα, από επαγγελματίες και καταρτισμένα στελέχη. Επιπλέον, το Kariera.gr και το ALBA Graduate Business School at the American College of Greece θα προσφέρουν τη δυνατότητα σε ένα συμμετέχοντα των Ημερών Καριέρας που ανήκει σε ευάλωτη οικονομικά/κοινωνικά ομάδα, να σπουδάσει με πλήρη υποτροφία. Η είσοδος είναι δωρεάν, όμως απαραίτητη είναι η εγγραφή στο kariera.gr και η προσκόμιση του εισιτηρίου που θα σας αποσταλεί σε ηλεκτρονική ή έντυπη μορφή.

12 & 13 Οκτωβρίου 2013
Φεστιβάλ «Τεχνόπολις» Δήμου Αθηναίων

Μια ξένη
γλώσσα
είναι μια δεύτερη
ζωή

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΠΟΥΣΚΙΝ
ΡΩΣΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

www.pushkin.gr
τηλ. 210 3302051
ΦΕΙΔΙΟΥ 18, ΑΘΗΝΑ

MOLESKINE®

The legendary notebook of

Hemingway,

Chatwin,

Picasso.

Daily Diary /
Planner 2014

Από το τάκα-τάκα περάσαμε στο Τάτα-Τάτα. Δυο διαφορετικές ποδοσφαιρικές εποχές για την Μπαρτσελόνα, αλλά το... αποτέλεσμα παραμένει το ίδιο. Η ομάδα της Καταλονίας συνεχίζει να πρωταγωνιστεί σε όλα τα μέτωπα. Καταρρίπτοντας τουλάχιστον τον ισχυρισμό πολλών ότι η ομάδα του Γκουαρντιόλα ήταν η ομάδα του τάκα-τάκα!

● Αν η ιστορία γράφεται και με ρεκόρ τότε πολλά και ιστορικά είναι αυτά που καταρρίπτει η Μπαρτσελόνα με τον... άγνωστο Τάτα Μαρτίνο στον πάγκο. Ο ισπανικός Τύπος ψάχνει, ερευνά, ανακαλύπτει και μας εξηγεί γιατί και η φετινή χρονιά είναι ξεχωριστή για τους «μπλουγκράνα».

● Μετά την 8η αγωνιστική στην Πριμέρα Ντιβιζιόν η Μπαρτσελόνα παραμένει στην κορυφή του ισπανικού πρωταθλήματος, ύστερα από την επιβλητική νίκη επί της Βαγιαδολίδ μέσα στο «Καμπ Νου». Κάποιος που παρακολούθησε το παιχνίδι με τη δέουσα προσοχή θα μπορούσε να πει ότι οι παίκτες του Χεράρδο Μαρτίνο έκαναν απλώς το καθήκον τους, όμως η αλήθεια είναι άλλη και φαίνεται μέσα από τη γλώσσα των αριθμών.

● Σας παρουσιάζω λοιπόν, και δώστε την ανάλογη προσοχή, τρία σημαντικά στατιστικά στοιχεία από τη σαββατιάτικη αναμέτρηση των Καταλανών κόντρα στην ομάδα του Χουάν Ιγκάσιο Μαρτίνεθ, τη συμπαθέστατη Βαγιαδολίδ.

● Πρώτα από όλα ο Χεράρδο Τάτα Μαρτίνο έγινε ο πρώτος προπονητής η ομάδα του οποίου κατορθώνει να κερδίσει τους 8 πρώτους αγώνες στην ιστορία της Πριμέρα Ντιβιζιόν με τη μορφή που έχει σήμερα ο θεσμός. Επίδοση που δεν έχει καταφέρει ο πολύς κύριος Γκουαρντιόλα. Είναι, όμως, εντυπωσιακός και ο αριθμός των τερμάτων που έχει πετύχει η Μπαρτσελόνα αλλά και αυτών που έχει δεχθεί, καθώς στο ενεργητικό της μετρά 28 γκολ με μόλις 6 παθητικό.

● Τρίτο πολύ σημαντικό στοιχείο: Η Μπάρτσα έφτασε τις 19 συνεχόμενες νίκες μέσα στην έδρα της για το πρωτάθλημα, κάτι που καταφέρνει πρώτη φορά στα 40 χρόνια από την ίδρυση της πρώτης κατηγορίας στην Ισπανία. Τελευταία... γκέλα για τους Καταλανούς ήταν ακριβώς ένα χρόνο πίσω, στις 7 Οκτωβρίου 2012, όταν είχαν έρθει ισόπαλοι 2-2 με τη Ρεάλ Μαδρίτης.

● Με τέτοιες επιδόσεις καταλαβαίνετε ότι πολύ γρήγορα θα ξεχαστεί ο αγαπητός Πέπε, αν δεν έχει ξεχαστεί ήδη. Οι πρώτες πάντως «αρνητικές» δηλώσεις που αφορούσαν τον μέχρι πρότινος πολυσυζητημένο

τρόπο παιχνιδιού της Μπάρτσα άρχισαν δειλά-δειλά να εμφανίζονται. Με πρώτο και καλύτερο τον κύριο Πικέ να δηλώνει ανοιχτά ότι το τάκα-τάκα κούρασε παίκτες και φιλάθλους και έγινε αρκετά προβλέψιμο από τους αντιπάλους.

● Μια όμως που μιλάμε για νούμερα, στατιστικές και αξιοσημείωτες επιδόσεις, καλό είναι να πάμε λίγο πιο ανατολικά από τη Βαρκελώνη. Δεν είναι σύνθηρες τα τελευταία χρόνια η Ρόμα να βρίσκεται στην κορυφή του ιταλικού πρωταθλήματος. Πώς έχουν κατορθώσει οι «τζιαλορόσι» να φιγουράρουν πρώτοι στη βαθμολογία του Καμπιονάτο; Όλα οφείλονται στο καλύτερο ξεκίνημά τους στη Serie A. Η ομάδα του Ρούντι Γκαρσία βρίσκεται στην κορυφή της βαθμολογίας, έχοντας το απόλυτο στις 7 πρώτες αγωνιστικές, που μεταφράζεται σε 21 βαθμούς.

● Ισάριθμο, όμως, είναι το άθροισμα των τερμάτων της. Έχει πετύχει 20 γκολ και έχει δεχθεί μόλις ένα από το ξεκίνημα της σεζόν. Σημειώστε επίσης ότι η Ρόμα στις 7 πρώτες αγωνιστικές έχει ήδη παίξει δύο ντέρμπι.

Και τι ντέρμπι. Το ένα και μοναδικό, αυτό που γράφει ιστορία, με αντίπαλο την... ακατανόμαστη Λάτσιο και το άλλο στο Μιλάνο με την Ίντερ. Τα κέρδισε καθαρά και τα δύο και κατάφερε να μη δεχθεί γκολ σε κανένα από τα δυο!

● Όσον αφορά τώρα το τελευταίο παιχνίδι με την Ίντερ, την οποία οι Ρωμαίοι νίκησαν με σκορ 3-0, έχουμε και λέμε: Η Ρόμα δεν έχει χάσει στα τελευταία 5 παιχνίδια που έχει δώσει στο γήπεδο του Μιλάνου, όταν σκοράρει ο Τότι απέναντι σε Ίντερ ή Μίλαν (4 νίκες και μία ισοπαλία).

● Ο αρχηγός της ιταλικής ομάδας έχει πετύχει 14 γκολ στο συγκεκριμένο γήπεδο κόντρα στους «νερατζούρι» (7) και «ροσονέρι» (7) στο πρωτάθλημα και το Κύπελλο Ιταλίας. Έτσι, για να μη μαλώνουν μεταξύ τους. Αυτή, μάλιστα, ήταν η πρώτη φορά που η Ρόμα κατορθώνει να επικρατήσει με το παραπάνω σκορ κόντρα στην Ίντερ στο «Μεάτσα».

● Είναι η δεύτερη συνεχόμενη φορά που ο Φλορέντσι σκοράρει εναντίον της Ίντερ. Και όσοι από εσάς είδαν ή, καλύτερα, απόλαυσαν αυτό το παιχνίδι και έμειναν με την απορία γιατί μετά το τρίτο γκολ ο Φλορέντσι φέρνει το δάχτυλό του πάνω από το χείλος, κάνοντας πως έχει μουστάκι, η απάντηση είναι απλή. Το αφιέρωσε στον πατέρα του ο οποίος είχε προβλέψει ότι η παράδοση θα συνεχιστεί και ο γιος του θα σκοράρει και πάλι στο «Σαν Σίρο»! **A**

→ info@athensvoice.gr

Περιπέτειες στον Καφεκαπιταλισμό

Κατφορίζω για το κέντρο σιγσοφυρίζοντας το «Reflector», με τους Arcade Fire να ακομπανιάρουν τον γερο-Μπούουι, όταν τραγουδάει «see you at the other side».

Ένας βαρδάρης που τις προηγούμενες μέρες καθάρισε την ατμόσφαιρα υποχωρεί νικημένος από μια γλυκιά φθινοπωρινή ζέστη, μπερδεύοντας τις στιλιστικές επιλογές των ανθρώπων. Στην **Τσιμισκή** οι πρώτες Ουγκενότες Ξανθομαλλούσες Θεσσαλονικιές (που φορούν μποτάκια UgG) λανσάρουν το Αλάσκα style, ενώ παραδίπλα στη **Ζεύξιδος** οι Παπάδες, χίπστερ δηλαδή με

μούσι, επιμένουν με σαγιονάρα και βερμούδα να μπρυκάζουν αγόρια του Κανκούν.

Πιο πριν, περνώντας από την **Καμάρα** έπεσα πάνω στην πορεία διαμαρτυρίας των αναρχικών για το ντου στην κατάληψη του **Ορφανοτροφείου**

της Τούμπας. Φορούσαν μαύρα hoodies σαν κομπανιέρος του Σιάτλ, ανοιχτά ώστε να φαίνεται το μπλουζάκι των Pearl Jam. Παρακάτω, στο άγαλμα του Βενιζέλου της **Αριστοτέλους**, συντρόφια του ΠΑΜΕ με φόρμες εργασίας έκραζαν τα αφεντικά. Μια πόλη στα όρια της στιλιστικής παράκρουσης, ένα Σάββατο μεσημέρι όπου ανάμεσα στα γκαρίσματα από τις κόρνες των αυτοκινήτων ακούγονταν λογίων λογίων συνθήματα.

Κι εκείνη τη στιγμή, όταν βαρέθηκα να σιγοφυρίζω τους Arcade Fire κι έπιασα τη μελωδία από το «Perfect Life», όπου Moby και Γουέιν Κράμερ των Flammings Lips έδιναν τα ρέστα τους, συνέλαβα τη θεωρία του Καφεκαπιταλισμού. Το κυρίαρχο δηλαδή σύστημα υπό τη σκέπη του οποίου δρα (ή αντιδρά) η πλειοψηφία των κατοίκων αυτής της πόλης. Που ανε-

ξαρτήτως μνημό ή αντιμνημό τοποθέτησης, ανεξαρτήτως στιλιστικών επιλογών, κουλούρας και λοιπών διαχωριστικών γραμμών, έχουν κάτι κοινό: η καφεΐνη κυλάει στο αίμα τους κι ένα πλαστικό ποτήρι από take away προτεταμένο στο δεξί τους χέρι μαρτυρά πως όλοι κατά βάθος, εν γνώσει ή εν αγνοία τους, δουλεύουν για αυτό το κυρίαρχο οικονομικό υπερσύστημα. Που αρκετούς τους κάνει πλούσιους, εφόσον κατέχουν ως αφεντικά τις επιχειρήσεις, ενώ άλλους τους κρατά δεσμώτες, και μιλώ φυσικά για την τάξη των εργαζόμενων καφεπρολεταρίων που δουλεύουν λάντζα και σέρβις.

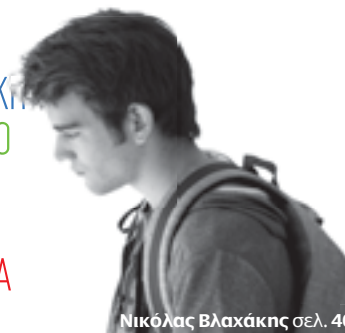
Στα καφέ της παραλίας η φυλή των φυλών, οι κυρίαρχοι δηλαδή, είναι οι Λιάκουρες

Όταν έπιασα θάλασσα και αντίκρισα όλα τα καφέ-μπαρ της παραλιακής εξίσου τίγκα, ένιωσα όπως ο Μαρξ όταν έγραψε το «Κεφάλαιο», καθώς η οικονομική μου ανάλυση επιβεβαιώθηκε από τους

χιλιάδες Θεσσαλονικιές που ρουφούσαν με μανία ήλιο και καφεΐνη. Στα **καφέ της παραλίας** η φυλή των φυλών, οι κυρίαρχοι δηλαδή, είναι οι Λιάκουρες. Τύποι και τύπισσες που λιώνουν κάτω από τον ήλιο και μου θυμίζουν αναγνωστικό Α΄ δημοτικού, απλώς δεν είναι η αγελάδα που βόσκει κάτω από τη λιακάδα για να κατεβάσει γάλα, αλλά ο Θεσσαλονικιός. Που δυστυχώς δεν μπορεί να κατεβάσει ούτε μια ιδέα πιο πρωτότυπη από το να ανοίξει ένα καφέ ή να αράζει σε ένα καφέ ή να κυκλοφορεί με έναν καφέ στο χέρι. Και στο ενδιάμεσο να κάνει shopping ή επανάσταση, επ' ουδενί όμως να κατέβει στο **Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης** στο λιμάνι και να αφιερώσει 5΄ από τον υπερπολύτιμο χρόνο του στο έργο του Yang Yongliang, που απεικονίζει την πόλη όπως την είδε ο καλλιτέχνης. **A**

210 ΑΘΗΝΑ δηγός

ΤΕΧΝΗ
ΜΟΥΣΙΚΗ
ΘΕΑΤΡΟ
ΓΕΥΣΗ
ΒΙΒΛΙΟ
ΣΙΝΕΜΑ

Νικόλας Βλαχάκης σελ. 40

11 ΠΡΟΣΩΠΑ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΑΓΑΠΗΘΟΥΝ

Στο αφιέρωμα της Στέγης Γραμμάτων και Τεχνών για τον Δημήτρη Δημητριάδη, ο Δημήτρης Καραντζάς σκηνοθέτησε το έργο «Ο κυκλισμός του τετραγώνου». Οι ηθοποιοί της παράστασης σχολιάζουν για την Α.Υ. αποσπάσματα του κειμένου.

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ

Η ΓΑΛΑΖΙΑ

Φιλάει με τέτοιο τρόπο ώστε να σου αρκούν και μόνο τα φιλά του...

«Η απόλυτη ανάγκη να ανήκεις σε κάποιον ακόμα και μέσα από την αυταπάτη. Η Γαλαζία αγαπά την αυταπάτη, την ίδια στιγμή όμως αναζητά την αλήθεια. Αυτή είναι η αντιφατική πορεία της από τη θαλωρή του ψέματος στην έρμημο της αλήθειας».

Αλεξία Καλτσίκη

Ο ΚΙΤΡΙΝΟΣ

Θέλουμε να μείνεις με τον ένα απ' τους δυο μας, έναν μόνο, να σε έχει ολοκληρωτικά ο ένας, να μη σε μοιράζεται...

«Η ομοφυλοφιλία είναι τραγική. Ιδιότροπη. Επισφαλής και ευμετάβλητη. Δεν έχει μέλλον, δεν έχει παιδιά. Μοιάζει με άκαρπο δέντρο... Αυτό το δέντρο φυτρώνει στην καρδιά μας για να μας οδηγήσει στην αυτοκαταστροφή... Οι γαλάζιοι δεν μπορούν να νιώσουν την ευτυχία, το όνομα της οποίας είναι για τους υπόλοιπους παιδιά, παιδικό κλάμα,

παιδική αγνότητα. Σαν να είμαστε γεννημένοι άκαρποι, εμείς υποδομάστε τον εαυτό μας και ερωτευόμαστε εγωιστές, ίδιους μ' εμάς».

(από τη βιογραφία του Ρ. Νουρέγιεφ)
Γιάννης Κλίνης

Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ

Όλα χωρίζονται στη μέση, τα μάτια, τα αυτιά, τα χέρια, τα πόδια, τα αρχίδια, αυτά χωρίζονται εύκολα...

«Ένα μόνο δεν χωρίζεται στη μέση και αυτό σίγουρα δεν είναι η καρδιά. Μήπως είναι αυτός που τα χωρίζει, γιατί φοβάται να αποχωριστεί;»
Κωνσταντίνος Αβαρικιώτης

Η ΠΡΑΣΙΝΗ

Κράτψέ με, μη με διώχνεις...

«Μια γυναίκα κι ένας άντρας που παλεύουν να παραμείνουν ζευγάρι πάση θυσία. Αναλαμβάνουν τους ρόλους του τιμωρού και του ταπεινωμένου και όταν τους εξαντλήσουν, τους ανταλλάσσουν μεταξύ τους. Το πιο σημαντικό, το πιο πολύτιμο γι' αυτούς είναι το μαζί, να επιβεβαιώνουν ακατάπαυστα και με

κάθε τίμημα αυτή τη σύνδεση που καθιστά τον ένα δέσμιο του άλλου».

Μαρία Κεχαγιόγλου

Η ΜΟΒ

Δεν τόλμσα, δεν έβρισκα το θάρρος κι ο χρόνος περνούσε, δεν καταλάβαινα πόσο πολύτιμος ήταν, τώρα ξέρω πόσο χαμένος πήγε...

«Βάζουμε κάτω τα δεδομένα για να βγάλουμε συμπεράσματα, να παράγουμε νόημα, να γίνουμε καλύτεροι, την επόμενη φορά να είμαστε πιο έτοιμοι, να αποφύγουμε τα ίδια λάθη. Κι είναι όλα ψέματα. Ψέματα προσπαθούμε. Μιλάμε για να εκμαιεύσουμε μια δράση, μια λέξη από τον άλλον που να μας βολεύει, να μας επιβεβαιώνει. Δεν υπάρχει αναζήτηση του σωστού, της ευτυχίας. Υπάρχουν μόνο ασυνείδητοι (ή όχι) χειρισμοί για την κάλυψη των αναγκών μας. Η ζωή δεν είναι μυθιστόρημα για να βγάξει νόημα, δεν έχει καν ομοιόμορφη αισθητική. Ζούμε στη δίνη των ορμών μας και της αβεβαιότητας. Αν αυτό ισχύει, δεν είναι απαραίτη-

τα δυσάρεστο».

Μαρία Πρωτόπαππα

Ο ΜΟΒ

Τίποτα δεν αλλάζει. Η πιο ελάχιστη πλευρά του κόσμου είναι η αλλαγή. Τι χρειαζόμαστε την αλλαγή, την αναζητούμε, αλλά δεν την έχουμε απλώς γιατί δεν υπάρχει...

«Ο Μοβ είναι αμετακίνητος, είναι φοβισμένος. Νομίζει πως θα κερδίσει τη Μοβ μέσα από την ευκίνησία, μέσα από τη μη πράξη. Δυστυχώς, αυτή είναι η δυνατότητά του, αυτός είναι ο οριζοντάς του. Ξέρει να διεκδικεί μόνο αποσυρόμενος. Αυτό είναι που φαντάζεται για τον εαυτό του, αυτή τη δυνατότητα βλέπει μόνο ως συμπεριφορά: την απόσυρση. Του παίρνει όλο το έργο για να φτάσει στην αυτογνωσία. Αλλά και πάλι, δεν αλλάζει. Περιορίζεται μόνο στο να διαπιστώσει την αδυναμία».

Γιάννης Περγλέγκας

ΔΩΡΟ

Η Α.Υ. δίνει δώρο 3 διπλά εισιτήρια για την παράσταση στις 18/10 (20.30) σε 3 αναγνώστες. Στείλε sms: AVP (Κενό) 1 και ονοματεπώνυμο στο 54121 μέχρι την Τρίτη 15/10. Οι νικητές θα ειδοποιηθούν με sms και τα ονόματά τους θα βρίσκονται στο ταμείο της Στέγης (Λ. Συγγρού 107, 210 9005800). Κάθε sms χρεώνεται € 1,23 με ΦΠΑ

INFO

16-27/10 (20.30), Λεωφ. Συγγρού 107, 210 9005800. Παίζουν: Κ. Αβαρικιώτης, Γ. Γάλλος, Αλ. Καλτσίκη, Μ. Κεχαγιόγλου, Γ. Κλίνης, Π. Μουστάκης, Αρ. Μπαλής, Γ. Περγλέγκας, Ομ. Πουλάκης, Μ. Πρωτόπαππα, Χρ. Στέργιου. €28, 18, 15/€15, 12, 10 (Μειωμένοι)/€5 (Ανεργού)

Ο ΜΑΥΡΟΣ

Θα το βρει κι αυτό το θάρρος σιγά-σιγά, δεν είναι εύκολο, χρειάζεται χρόνος, είμαι βέβαιος πως θα φτάσει κι εκεί.

Θα κατακτήσει κι αυτό το στάδιο. Δεν θα κρύβει από τους άλλους ποιος πραγματικά είναι...

«Ο ρόλος του είναι καταλυτικός και επιβλητικός συγχρόνως. Εκμαιεύει την αλήθεια από τους ανθρώπους επιβάλλοντας τη δική του επιθυμία». Χρήστος Στέργιου

www.athensvoice.gr

Διαβάστε όλες τις δηλώσεις των ηθοποιών στο site της Α.Υ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΕΧΑΓΙΟΓΛΟΥ

Ναι, είναι πάντα αναγνωρίσιμος ο κόσμος του ζωγράφου. Όμως σ' αυτήν εδώ την έκθεση με τίτλο «Στις άκρες του κόσμου - Πτήσεις δωματίου» η έμπνευση μπαίνει σε πιο ανεξερεύνητους κόσμους ή, για την ακρίβεια, στη φανταστική εξιστόρηση ταξιδιών. «Η πραγματικότητα είναι ένας απέραντος ωκεανός. Και κάθε λευκό τελάρο, κάθε άσπρο χαρτί, είναι η υπόσχεση ενός ταξιδιού. Όλοι κάτι περιμένουμε απ' αυτές τις λευκές επιφάνειες. Εγώ ταξιδεύω πάνω τους. Χωρίς συγκεκριμένο στόχο και προορισμό. Και μέσα απ' το ταξίδι μου αποκαλύπτεται σιγά-σιγά μια κατεύθυνση, μια κατάληξη» λέει ο ίδιος. 10/10 (εγκαίνια 20.00), 2/11, Γκαλερί Ζουμπουλάκη, πλ. Κολωνακίου 20, 210 3608278. Η Α.Υ. είναι χορηγός επικοινωνίας.

www.athensvoice.gr

Τι παίζει στην Αθήνα αυτή την εβδομάδα; «210 Guide», ένας πλήρης οδηγός με γκαλερί, θέατρα, σινεμά, εστιατόρια, bars και clubs.

ANNA ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ιστορίες από εποχές και καταστάσεις που δεν θα επιστρέψουν «διηγείται» η αναδρομική έκθεση «Κολαζμός». Κολάζ που κάτι θυμίζουν από αναγεννησιακούς χάρτες ή ακόμη και από παλιές εφημερίδες και περιοδικά συνθέτουν ένα ταξίδι στο χρόνο μέσα από την πορεία της καλλιτεχνίδας. Έως 19/10, Bartesera, Κολοκοτρώνη 25, Στοά Πραξιτέλους, 210 3229805

ΦΩΤΟ: ΦΑΝΗΣ ΒΑΣΤΑΡΑΣ

CHRISTIAN BOLTANSKI

Με επίκεντρο τα βλέμματα και τους χτύπους της καρδιάς των Αθηναίων, ο Γάλλος ανθρωποκεντρικός εικαστικός παρουσιάζει την έκθεση «Βλέμματα». Ασπρόμαυρες φωτογραφίες που αναδεικνύουν τη μοναδικότητα του βλέμματος οδηγούν το θεατή από την έννοια του «κοιτάζω» σε αυτή του «βλέπω». Επιμέλεια έκθεσης: Μαριλένα Β. Καρρά. Έως 12/1, Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών, Λεωφόρος Συγγρού 107-109, 210 9005800

Γιώργος Μαραζιώτης

ART4MORE FESTIVAL

Η έκθεση «Visual Storytelling» (αλληλεπίδραση έργου και καλλιτέχνη), η έκθεση «Infographics» (εικονοποιημένη μετάδοση πληροφοριών) και happenings αποσκοπούν να αναδείξουν τα κοινωνικά προβλήματα που αφορούν την αντιμετώπιση των ψυχικά πασχόντων. Διοργανώνεται από τον Μη Κερδοσκοπικό Φορέα Κ.Σ.Δ.Ε.Ο. «Ε-ΔΡΑ». 12&13/10, Βρυσάκι, Βρυσακίου 17, Πλάκα, 210 3210179, <http://art4m2013.carbonmade.com>

ΚΥΚΛΟΣ ENSEMBLE

Το νεοσύστατο σχήμα μουσικής δωματίου εξερευνά τα όρια της τέχνης σε δύο συναυλίες στο Μέγαρο Μουσικής με το όνομα «Το Μπαρόκ με τη ματιά του 20ού αιώνα». Έλληνες σολίστ θα παρουσιάσουν δύο δείγματα του νεοκλασικού ιδιώματος, την «Πουλτσινέλα» του Ιγκόρ Στραβίνσκι και τον «Αρχοντοχωριάτη» του Ρίχαρντ Στράους. 9 & 10/10, Αιθ. Δ. Μητρόπουλος Βασ. Σοφίας & Κόκαλη, 210 7282333

AVANT PREMIERE 25 διπλά εισιτήρια για το «Kill the-M-all»

Ένας βετεράνος χειριστής ηλεκτρονικών οπλικών συστημάτων πιάνει δουλειά στο εμπορικό κέντρο της πόλης του και βιώνει εκ νέου τη ζωή του μέσα από τις οθόνες του control room. Μια multi-media παράσταση της Κατερίνας Παπαδάκη σε σκην. Ζαφείρη Χαϊτίδη. Παίξει ο Στέλιος Δημόπουλος. (Θέατρο ΠΚ, Δευτ. & Τρ. 21.30)

ΔΩΡΟ

Δώρο σε 25 αναγνώστες 25 διπλά εισιτήρια για τη Δευτέρα 14/9 (21.30). Στείλε sms: AVP (κενό) 2 και ονοματεπώνυμο στο 54121 μέχρι τη Δευτέρα 14/9, στις 10.00 το πρωί. Οι νικητές θα ειδοποιηθούν με sms και τα ονόματά τους θα βρίσκονται στο ταμείο του θεάτρου (Κασσομούλη 30 & Ρενέ Πυώ 2, Νέος Κόσμος, 210 9011677). Κάθε μήνυμα χρεώνεται €1,23 με ΦΠΑ

ANNH ZABITZANOY

«Ταξιδιών χαράγματα» είναι ο τίτλος της δεύτερης ατομικής έκθεσης που παρουσιάζει η Αννή Ζαβιτσάνου στην Gallery 7. Θα εκτεθούν κυρίως χαρακτηριστικά έργα με πηγή έμπνευσής τους τα ταξίδια που πραγματοποιεί συστηματικά η καλλιτέχνη σε όλο τον κόσμο. *Εγκαίνια 8/10, 19.30, Σόλωνος 20 & Βουκουρεστίου, 210 3612050*

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΠΕΠΕΛΑΣΗ

Τα εσωτερικά της τοπία και τους προσωπικούς της συνειρμούς αποκαλύπτει η εικαστικός στην έκθεση «Ενδόμυχοι τόποι». Πίνακες που γεφυρώνουν τις εσωτερικές με τις εξωτερικές όψεις της πραγματικότητας. Επιμέλεια έκθεσης: **Ευγενία Ι. Μανωλιουδάκη**. *10-15/10, M art Space, Σόλωνος 10 & Ηρακλείτου, 210 9246600*

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΘΑΛΑΣΣΕΣ.

Με θέμα τις ελληνικές θάλασσες, προβάλλεται η πορεία της φωτογραφίας από το δεύτερο μισό του 19ου αιώνα μέχρι και σήμερα. 350 φωτογραφίες που δείχνουν επιπλέον τη σχέση του ανθρώπου με τη θάλασσα και τη ζωή στα ελληνικά νησιά, επιλεγμένες από τις **Αλ. Τσίργιαλου**, τη **Φ. Κωνσταντίνου** και τον **Κ. Αντωνιάδη**. *8/10 - 5/1, Μουσείο Μπενάκη, κτήριο οδού Πειραιώς, Πειραιώς 138, 210 3453111*

MAT CHIVERS

Ο Βρετανός καλλιτέχνης αμφιταλαντεύεται ανάμεσα στη νύχτα και τη μέρα, στο φως και το σκοτάδι, απορρίπτοντας τις απόλυτες έννοιες στην πρώτη του έκθεση στην Ελλάδα με τίτλο «Between the Night and the Day and the Day and the Night». Στα πλαίσια του νέου προγράμματος «Art Professionals-In-Athens Residency». *17/10 - 23/11, Γκαλερί Karratos, Αθηνάς 12, Μοναστηράκι, 210 3217931*

SAINT'S
bar+pizza

presents
MONSIEUR MINIMAL
Saturday
12
October
start 23:00

Αγίου Κωνσταντίνου & Ηφαιστου 2, Μαρούσι, 2106100186

[saintsbarandpizza](https://www.facebook.com/saintsbarandpizza)

VARIOUS ARTISTS

Του ΜΑΚΗ ΜΗΛΛΑΤΟΥ

Jonathan Wilson

FANFARE (****)

Οι αρχαίες τελετές σε αναλογικά στούντιο, οι παγανιστικές εκκλήσεις σε θεούς με περιέργα πρόσωπα και αλλόκοτες ιδιότητες, όπως μια κονσόλα Neve 8078 (για χάρη της οποίας ο Dave Grohl έκανε πρόσφατα το ντοκιμαντέρ «Sound City»), οι συναθροίσεις μουσικών που λατρεύουν ένα πολυκάναλο μαγνητόφωνο 2 ιντσών και εκστασιάζονται με τον ήχο ενός πιάνου Steinway, είναι πλέον σπάνιες και τείνουν να εκλείψουν μαζί με αυτό το περίεργο, απροσάρμοστο, αλλοπαρμένο, εμμονικό, παλιομοδίτικο είδος ανθρώπων που τις έκανε να υπάρχουν και να αποδίδουν ζουμερούς καρπούς. Σε αυτές τις αρχαίες τελετές και σ' αυτά τα αλλοπαρμένα άτομα βασίστηκε η pop κουλτούρα κι έγινε πίστη, αυτές οι συναθροίσεις είναι που έχουν παράξει όλα τα ωραία δισκάκια που έχουμε ακούσει και κοσμούν κάθε λίστα με «τα 100 καλύτερα άλμπουμ όλων των εποχών».

Πριν από λίγο καιρό σ'

ένα τέτοιο στούντιο-ναό που διατηρεί ο Jackson Brown για να ανάβουν οι τρελοί κάνα κεράκι, στήθηκε μια τέτοια τελετή. Ευλαβικοί αλήτες, σπουδαίοι μουσικοί, δρυίδες με παλιές συνταγές, τραυματισμένοι αισθηματίες και νεότεροι μαθητευόμενοι μάγοι έβαλαν μπροστά έναν ωραίο, χειροποίητο και γεμάτο μουσικότητα δίσκο. Ήρθαν για να δείξουν το σεβασμό τους στον Jonathan Wilson και να ευλογήσουν ένα άλμπουμ που κλείνει μέσα του όλη τη μεγάλη ιστορία της φυλής. Ήταν εκεί, εκτός από τον οικοδεσπότη Jackson Brown, ο Graham Nash, ο David Crosby, μουσικοί από τους Heartbreakers του Tom Petty, ο Patrick Sansone από τους Wilco, ο Roy Harper που συν-έγραψε στίχους και τραγούδια, αλλά και νεότεροι φίλοι και συνεργάτες του Wilson, που ήταν το τιμώμενο πρόσωπο καθώς «γεννούσε» τον δεύτερο δίσκο του. Όταν άρχισαν τη μυσταγωγική τελετή κάλεσαν τα πνεύματα των Pink Floyd, των Grateful Dead, των Traffic, του Milton Nascimento, του Cecil Taylor (που έγραψαν και τραγούδι για χάρη του), των Fleetwood Mac, του Bob Dylan, των C, S & N, των Doors καθώς και όλων των αγίων της «Δυτικής Ακτής» κι αυτά φυσικά προσήλθαν και πήραν τη θέση τους μέσα σε αυτό το άλμπουμ.

Εκτός από αυτόν τον υπέροχο, «παλιομοδίτικο» δίσκο με τα ωραία παιχνίδια, τα θεία φωνητικά, τις στύτερες μελωδίες και την αύρα μίας 50άχρονης ιστορίας μέσα στα σωθικά του, δεν έγιναν και πολλά γνωστά για την τελετή, οι φήμες όμως λένε πως ο Jonathan Wilson είπε μέσα στο ναό: «Η λέξη "Fanfare" σημαίνει μια γλούσια και εντυπωσιακή παρουσίαση, μια σωματική κυκλοφορία της ενέργειας, μια γιορτή του ήχου, κάτι που υποδηλώνει μια άφιξη, μια ειδική περίπτωση. Από την αρχή είχα ονειρευτεί γι' αυτό το άλμπουμ ένα μεγάλο Steinway πιάνο να είναι η καρδιά του και γύρω του έγχορδα, πνευστά, φωνητικά, σόλο, αυτοσχεδιασμοί, μια μεγάλη μπάντα... Υπάρχει κάτι μαγικό σε αυτό το δίσκο... Όλες αυτές οι διαφορετικές ηλικίες, όλες αυτές οι διαφορετικές ζωές, οι μουσικές διασταυρώσεις και οι ανταλλαγές πληροφοριών, η συνάντηση των γενιών και η μεταλαμπάδευση των μουσικών παραδόσεων είναι κάτι που πρέπει να συνεχιστεί για να κρατηθεί ζωντανή η εκπληκτικότητα της δημιουργίας». Απ' ό,τι φαίνεται εισακούστηκε και το όνειρο έγινε πραγματικότητα.

→ makismilatos@gmail.com

ΤΟ SOUNDTRACK ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ → gdim400@gmail.com

ΚΑΛΗΜΕΡΑ, ROMAIN

▶▶ Πόσες φορές μπορείς να ακούσεις ίδιο τραγούδι σε μία μέρα; Soundtrack των περμένων μια «Μοτοκούζι» των Στέρεο Νόβα και πόσο ίδια είναι τα πράγματα. 1994-2013. «Κανείς τους δεν φταίει. Κανείς δεν αλλάζει». Μόνο σκοπιμότητες και στρατηγικές του μίσους.

▶▶ Δεκάδες άρθρα για τη «μεγάλη» πτώση της Χ.Α. που βρίσκεται μόνο στο 6,9%. Με ασταμάτητη ροή ειδήσεων για την εγκληματική της δράση. Ασταμάτητη κι αυτή από τη δεκαετία του '80. Μόνο 6,9%. Αλήθεια; Με τόσο φως σε τόση ασχμία και μόλις τρίτο κόμμα με 6,9%. Ωραία. Τι να έφαγαν άραγε σήμερα

για πρωινό στον Κορυδαλλό; ▶▶ «Ειδήσεις των εννέα, προεκλογικά δελτία, διεστραμμένη γερούσια».

▶▶ Όλα σούπα με telemarketing, Turkish delights, αποκλειστικά ρεπορτάζ από την ΕΥΠ, επαναλήψεις, κόντρα επαναλήψεις, καθυστερημένοι πανελίστες και μανικουριστές, ζωντανές συνδέσεις, πολιτικές συζητήσεις, μη με διακόπτετε, να ολοκληρώσω θέλω, τόσες περιττές λέξεις που θα μπορούσαν να λείπουν.

▶▶ «Κανείς δεν κάνει αυτό που πρέπει να κάνει».

▶▶ Από το «Αθηναϊκό κασετόφωνο» έμαθα ότι

οι sold out συναυλίες του Κ. Βήτα στη Στέγη θα μπορούσαν σε λίγο να παίζονται στα πικάπ. Ετοιμάζεται βινύλιο. Ανυπομονώ. Όπως ανυπομονούσα και να μιλήσω με τον Romain Gavras, πόσο θεός είναι, που μόλις ξηπνούσε πρώτη μέρα στην Τζαμάικα. Λίγες μέρες μετά από ταξίδι του στην Καμπούλ. Hardcore. Γράφει το σενάριο της νέας του ταινίας. Αλλά για αυτό δεν μίλησε. Θα τα πει πρόσωπο με πρόσωπο στο συγγραφέα, δημοσιο-

γράφο και φίλο του Γιώργου Αρχιμανδρίτη την Τρίτη 29 Οκτωβρίου.

Μέχρι τότε μια πρώτη γεύση θα πάρεις από τη συνέντευξη που θα δημοσιευτεί στην Α.Ν. και μιλά για πολιτική και βία, τις συμβουλές του πατέρα του, τη nouvelle vague και το Dogma, το γαλλικό electro. Κλείνοντας το ακουστικό υποσχέθηκε να χορέψει και να μιλήσει για τη νέα του ταινία στην Αθήνα. Θεός.

▶▶ Δύο ωραίες συναυλιακές repetitions αυτή την εβδομάδα με dream pop, κιθάρες, Still Corners (An Club, 11/10) και Motorama (Six Dogs, 10/10), σπάστικ Akufen (Six Dogs, 11/10), ασπρόμαυρο διήμερο In Mute Festival, με ζωντανή electronica πάνω σε βωβές ταινίες των 20s. (Στέγη, 12&13/10). Καλύτερα στο mute. «Μέχρι το τέλος του κόσμου».

CITY BEAT

Του ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΜΕΝΕΓΟΥ

HAPPY BIRTHDAY WEEK

8 ΧΡΟΝΙΑ BARTESERA, 5 ΧΡΟΝΙΑ SECOND SKIN, 4 ΧΡΟΝΙΑ 6 D.O.G.S.

Εορταστικό το mood της εβδομάδας, αφού 3 αγαπημένα μέρη θα γιορτάσουν τα γενέθλιά τους. Πάμε ημερολογιακά και ξεκινάμε με το διήμερο στο Second Skin, Παρασκευή και Σάββατο με ελεύθερη είσοδο και συνολικά 15 καλεσμένους DJs να σβήνουν 5 κεράκια παρέα με τον Πύργο Φακίνο. Το πρώτο βράδυ ο γνώριμος σκοτεινός ήχος από new wave σε death rock, ενώ το Σάββατο η κατεύθυνση θα είναι industrial ▶▶ Το Σάββατο στην Αβραμιώτου έχουμε «4 χρόνια 6 D.O.G.S.» με χορευτικό all star cast (Bocada, Pan, Dynamons, Chevy, BODJ, Amateur Boyz και live από τον ΝΤΕΪΒΙΝΤ) και ελεύθερη είσοδο ▶▶ Η τελευταία τούρτα της εβδομάδας θα κοπεί την Κυριακή στο Bartesera που κλείνει (πότε πέρασαν;) 8 χρόνια με guest DJs τους Cayetano και Booker (free)

▶▶ Το Bartesera είναι από τα πρώτα μπαρ που ανέδειξαν αυτή την πιάτσα που έγινε η «πλατεία Καρύτση» και τώρα περιλαμβάνει όλο το ιστορικό κέντρο και μπαρ να ξεπιδάνε συνεχώς. Πριν φύγουμε για διακοπές άνοιξε το Senza στη Στοά της Λέκκα (και ήδη πάει καλά ± την προηγούμενη εβδομάδα πλημμύρισε από 16χρονους σε λάιβ των Χατζηφραγκέτα), πριν από δύο Σάββατα ο πεζόδρομος της Ρόμβης υποδέχθηκε το Crazy Daisy, που παίζει πολύ με την έννοια του vintage

έτσι όπως τη φαντάστηκε ο αρχιτέκτονας/σκηνογράφος Γιώργος Γαβαλάς, ενώ τέλος εγκαινίασε το περασμένο Σάββατο και το Montalbano (Κολοκοτρώνη 12) με τη φοβερή καταπράσινη πρόσοψη και το σιτσιλιάνικο αέρα των Ιταλών ιδιοκτητών του ▶▶ Νέο Γκάζι το ιστορικό κέντρο, που πια τα Σάββατα γίνεται σφαγή; ▶▶ Κατά τα άλλα φτωχή η εβδομάδα σε καλεσμένους, ξεχωρίζει την Παρασκευή στο 6 d.o.g.s. ο Akufen. Δηλαδή, ο Καναδός Mark Leclair με τα minimal παράσημα και το άψογο καλλιτεχνικό όνομα, που συνιστά την απόλυτη πρόκληση να περάσει η βραδιά χωρίς να το χρησιμοποιήσει για κάποιο αναμενόμενο λογοπαίγιο (€5, μαζί του Lostra και k.atou) ▶▶ Παρ. στο Ρομάντσο έχουμε την Eggs & Bacon με τους τριόσκουρους Kissing Strangers, Niadoka, Panos Lilis (free) ▶▶ Παρ. στο Death Disco η πολύχρωμη βραδιά Plastic Dreams ξαναχτυπά για τέταρτη φορά (free), ενώ στο κλίμα όλων αυτών μπορούν να σας βάλουν οι Λατέρνατιβ από την Πέμπτη το βράδυ στο κρυμμένο μυστικό του ιστορικού κέντρου που λέγεται dot. (Κτενά 1, free)

CIRQUE DU SOLEIL.

DRALION

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ GUY CARON

ΜΕΓΑΛΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ

29 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ - 3 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΑΘΗΝΑ - ΟΑΚΑ
ΚΛΕΙΣΤΟ ΓΗΠΕΔΟ ΜΠΑΣΚΕΤ

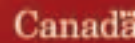
Προώληση εισιτηρίων: ΓΕΡΜΑΝΟΣ, ΕΛΤΑ και www.lavris.gr
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ 210 89 38 138

The trademarks Dralio and Cirque du Soleil are owned by Cirque du Soleil and used under license.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ - ΠΑΡΑΓΩΓΗ

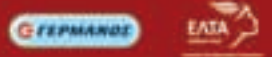
ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΧΟΡΗΓΟΙ

ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΕΣ

ΜΕΣΑΔΙ ΚΟΙΝΩΤΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΕΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Crazy Daisy

alldaybar

Ρόμβης 18 . Αθήνα
Τηλ.: 210 3210924

join us @ fbuck

ΚΡΑΟΥΝΑΚΗΣ & ΣΠΕΙΡΑ ΣΠΕΙΡΑ ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΑΡΧΗ

Τελευταία ευκαιρία να δεις ή να ξαναδείς την Αριστοφραγική - αντικαταθλιπτική παράσταση του **Σταμάτη Κραουνάκη** από τη **Σπείρα-Σπείρα**, με τη χορογραφία της **Αγγελικής Στελλάτου**. Για δύο ημέρες θα παρουσιαστεί στην Κεντρική Σκηνή του Ιδρύματος μετά την επιτυχημένη της πορεία στην Ευρώπη. Ακολουθεί η νέα μουσικοθεατρική παράσταση της σουρεάλ ομάδας στον ίδιο χώρο από Πέμπτη ως και Σάββατο από τις 25/10: «Όσο έχω εσένα».

Ιδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης, Πειραιώς 206, Ταύρος, 210 3418579. Έναρξη 21.00. Είσοδος € 15, 10 φοιτ. Προώληση: Public, Ιδρυμα Κακογιάννη. Στις 11 & 12/10.

AN CLUB
Σολωμού 13-15, Εξάρχεια
10/10: Pentagram. 11/10:
Still Corners. 12/10:
Distortion Tamers.

ΑΝΘΟΣ LIVE STAGE
Πειραιώς 183, 210 4368100
12/10: Congo Natty.

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ LIVE
Ελασιδών 6, Γκάζι,
210 3251271
Παρ. B.D.Foxmoor.

BIOS
Πειραιώς 84, 210 3425335
11/10: Bad Kidz.

FLORAL
Θεμιστοκλέους 80,
210 3800070
11/10: Afrodissey
Orchestra. 12/10: Duo
Jet Band.

FUZZ
Πειραιώς 209, 210 3450817
14/10: Συναυλία αλληλεψύ-

γής με Φ. Δεληβοριά, Ν.
Μποφίλιου, Γ.Χαρούλη.

HALF NOTE
Τριβωνιανού 17, Μετς,
210 9213310
12-15/10: Boo Boo Davis.

ΚΟΟ ΚΟΟ
Ιάκκου 17, Γκάζι,
210 3450930
12/10: Trashformers
party.

ΡΟΜΑΝΤΣΟ
Αναξαγόρα 3-5, Ομόνοια
12/10: Killekill label night
με Tin Man, DJ Flush.

SAINTS
Αγ. Κωνσταντίνου & Ηφαι-
στου 2, Μαρούσι,
210 6100186
12/10: Monsieur Minimal.

SIX D.O.G.S
Αβραμιώτου 6-8,
210 3210510
11/10: Akufen. 12/10:
Amateurboyz.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΟΥ ΝΟΤΟΥ
Φραντζή & Θαρύππου 35-
37, 210 9226975
Κ. ΣΚΗΝΗ Σάβ. Δ. Ζερ-
βουδάκης. PLUS Σάβ. Η.
Ματιάμπα - Μ. Στρατής.
CLUB 10/10: Α. Βαλαρού-
τσος, Παρ. & Σάβ. House
Band & Γ. Τεντζεράκης.
Τρ. Β. Καρτζόγλου - Α.
Πλασκασοβίτης.

ΑΛΛΟΙ ΧΩΡΟΙ

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
Βασ. Σοφίας & Κόκκαλη,
210 7282000
10/10: Kyklos Ensemble.

ΣΤΕΓΗ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΩΝ
Α. Συγγρού 107-109,
210 9005800
12-13/10: In Mute Festival.

DRALION

Το υπερθέαμα που αξίζει να δούμε

Δείτε με άλλα μάτια

DIALOGUE
IN THE
DARK

ΚΑΤΑΝΟΗΣΕ
ΜΥΡΙΣΕ
ΑΚΟΥΣΕ
ΨΗΖΕ
ΑΙΣΘΑΝΣΟΥ
ΝΙΩΣΕ
ΑΒΙΩΣΕ

Από 16 Οκτωβρίου στο
BEATRO BADMINTON

Πληροφορίες:
Ταμείο Θεάτρου Badminton | 210 88 40 600

Ακριβώς ένα χρόνο πριν μας μάγειρε με το «Allegria», την παράσταση που ονομαζόταν «αγαλλίαση» και κέρδισε επάξια τη θέση της στην καρδιά των Ελλήνων θεατών της. Φέτος, το Cirque du Soleil επιστρέφει στη χώρα μας με το Dralion. Κι αν κάποιος αναρωτιέται τι παραπάνω μπορεί να μας δείξει φέτος το πιο διάσημο θέατρο του κόσμου, η απάντηση είναι πως αυτό ακριβώς είναι το χαρακτηριστικό του Cirque du Soleil, πως καταφέρνει να ξεπερνάει κάθε φορά τον εαυτό του. Και κάθε θέαμα που παρουσιάζει μοιάζει να είναι το αποκορύφωμα της σκηνοθετικής, ακροβατικής και ενδυματολογικής τέχνης του. Όσο για τη φετινή παράσταση, το «Dralion» είναι ένα θέαμα στο οποίο συναντιούνται δύο πολιτισμοί, της δύσης και της Ανατολής. Όπως και το όνομά της, που προέρχεται από τη σύνθεση των ονομάτων δύο ζώων με ξεχωριστή θέση στους δύο πολιτισμούς, του δράκου (dragon) και του λιονταριού (lion), η παράσταση αυτή εμπνέεται από το παραδοσιακό κινέζικο τσίρκο και το συνδυάζει με τη σύγχρονη παράδοση του τσίρκο της δύσης. Με ακροβατικά που κόβουν την ανάσα, μοναδικά κοστούμια με υφάσματα και υλικά από όλο τον κόσμο και μουσικές με επιρροές από την Ανδαλουσία ως την Αφρική και την Ινδία, το Cirque du Soleil μας χαρίζει για άλλη μια φορά ένα θέαμα απaráμιλλης ομορφιάς που δεν πρέπει να χάσετε.

INFO 29/10 - 3/11, Κλειστό Γήπεδο Μπάσκετ, ΟΑΚΑ, Μαρούσι. Πληροφορίες για την προώληση στο 210 8938138, τιμές εισιτηρίων: €35, 45, 55, 65, VIP: 75, 90, 120 (φοιτητικά και παιδικά με έκπτωση 20%), αγορά εισιτηρίων στο lavris.gr, στα καταστήματα ΓΕΡΜΑΝΟΣ και στα ΕΛΤΑ.

ΣΤΟ ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

MARÍA PAGES FLAMENCO

το Flamenco στα ραδιόφρά του

ΥΠΟΡΙΑ

Μια από τις κορυφαίες χορεύτριες flamenco στον κόσμο με 25 συντελεστές παρουσιάζει τη νέα της δημιουργία...

8, 9 & 10 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΑΙΘΟΥΣΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΤΡΙΑΝΤΗ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ: 210 6980044 * ΠΡΟΠΟΛΗΣΗ: 210 7282333 * www.megaron.gr

TRASH FORMERS

TRASH party

trashformers - the original trash party since 2004

LIVE MUSIC BAR
IAKOVY 17 ΓΚΑΖΙ
210 3450900
6933331002
www.kookoo.gr

ΣΑΒΒΑΤΟ

12 & 26 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

9 & 23 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

**ΜΟΝΟ
9,99**

GO OUT

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΚΑΡΤΕΣ

www.mylive.gr

www.kookoo.gr

2 ΔΙΑΔΡΑΣΤΙΚΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ 1 ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ

Τηλ. επικοινωνίας 210 61 97 933
www.themallathens.gr

ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΙ
& ΠΕΙΡΑΤΕΣ
ΣΤΟΝ 4^ο ΟΡΟΦΟ ΤΟΥ

18.10.2013
19.1.2014

ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΙ

HEUREKA

Χορηγοί: ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΜΙΝΕΤΤΑ, ΚΑΤΡΑΔΙΟ, Show up, ATHENS!, SportDay, news 247, COSMOGR, deltiokairou.gr, in@life.gr, ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΙ, ΕΡΕΥΝΗΤΕΣ, FREE SUNDAY, DOLBY DIGITAL, COOLMUSIC. Παραγωγή: MEGA, nicolodeon, Μεταδότης: ΕΡΤ2, ΕΡΤ3, ΕΡΤ4, Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΙ, ΕΡΕΥΝΗΤΕΣ, FREE SUNDAY, DOLBY DIGITAL, COOLMUSIC. Χορηγοί επικοινωνίας: MEGA, nicolodeon, Μεταδότης: ΕΡΤ2, ΕΡΤ3, ΕΡΤ4, Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΙ, ΕΡΕΥΝΗΤΕΣ, FREE SUNDAY, DOLBY DIGITAL, COOLMUSIC.

Να προσεύχεσαι για το καλύτερο, αλλά να είσαι έτοιμος για το χειρότερο.
(Μαθήματα ζωής από τον Χιου Τζάκμαν στον «Prisoners»)

cineVOICE

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΡΑΣΣΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

Πτήση για Luton

critic's CHOICE

Συνηθισμένοι άνθρωποι Νο1

Prisoners *****

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ντενί Βιλνέβ
ΜΕ ΤΟΥΣ: Χιου Τζάκμαν, Τζέικ Τζίλνχαλ, Πολ Ντέινο

Είναι πλέον τόσο σπάνιο να βρεις ένα θρίλερ που να ικανοποιεί τόσο το θεατή που αναζητά μια χορταστική δόση αγωνίας όσο και αυτόν που προτιμά κάτι παραπάνω από δυο ώρες απλής διασκέδασης, που το «Prisoners», το αμερικάνικο ντεμπούτο του Καναδού Ντενί Βιλνέβ, μοιάζει με μια σπουδαία έκπληξη. Δεν θα είναι υπερβολή να συγκρίνεις την ταινία με αριστουργήματα του είδους, όπως τη «Σιωπή των αμνών» του Τζόνθαν Ντέμι ή το «Seven» του Ντέιβιντ Φίντσερ, αφού αυτή η ιστορία της απαγωγής δύο κοριτσιών την Ημέρα των Ευχαριστιών οδηγεί τους ήρωές της σε ένα αγωνιώδες και σκοτεινό μονοπάτι ενοχής, απόγνωσης, εκδίκησης και εξιλέωσης. Ο Χιου Τζάκμαν υποδύεται τον πατέρα ενός από τα δύο κορίτσια που νιώθοντας ότι η αστυνομία δεν κάνει όσα θα έπρεπε για να βρει το δράστη, αποφασίζει να πάρει τα πράγματα στα χέρια του απαγάγοντας και βασανίζοντας το βασικό ύποπτο μέχρι να του αποκαλύψει την αλήθεια. Ο Τζέικ Τζίλνχαλ υποδύεται τον τελειομανή αστυνομικό που μοιάζει αποφασισμένος να προσθέσει μια ακόμη καθαρή λύση στη σειρά των διαλευκασμένων υποθέσεων της καριέρας του. Και οι δυο τους δίνουν δύο εξαιρετικές ερμηνείες στους ρόλους τους αντίστοιχα και το σενάριο του Άαρν Γκουζικόφσκι τούς οπλίζει με δύο χαρακτήρες που έχουν όλο το βάθος και την πολυπλοκότητα που θα περίμενες από ένα φιλμ που ενδιαφέρεται για κάτι πιο βαθύ από μια απλή αστυνομική ίντριγκα. Όμως εκτός από τη διαπεραστική του ματιά στην ανθρώπινη φύση και τα άκρα που αυτή μπορεί να φτάσει, ακόμη και σαν θρίλερ αγωνίας, το «Prisoners» παραδίδει πολύ περισσότερα απ' όσα μπορεί να περιμένεις: ανατροπές και έξυπνες ιδέες, αγωνία, μια αληθινά τεταμένη ατμόσφαιρα και μια ανησυχητική αίσθηση που το διαποτίζει από την αρχή ως το τέλος και που σε κρατά δέσμιο της για ώρες αφού το φιλμ τελειώσει...

Luton****

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μιχάλης Κωνσταντάτος
ΜΕ ΤΟΥΣ: Νικόλα Βλαχάκη, Ελευθερία Κόμη, Χρήστο Σαπουντζή

«Συνηθισμένοι άνθρωποι». Ίσως δεν υπάρχει ένας πιο ψεύτικος, απατηλός, ανυπόστατος συνδυασμός λέξεων από τον παραπάνω. Ένας χαρακτηρισμός που διαψεύδεται κάθε τόσο με το χειρότερο τρόπο στο αστυνομικό δελτίο των εφημερίδων, στα ρεπορτάζ των δελτίων ειδήσεων, στους έκπληκτους γείτονες, στα ανατριχιαστικά αποτελέσματα στις κάλπες που δίνουν ψήφο εμπιστοσύνης σε κοινούς εγκληματίες. Οι ήρωες του «Luton» είναι τρεις τέτοιοι «συνηθισμένοι άνθρωποι»: ένας μαθητής των βορείων προαστίων, μια καλοβαλμένη, φιλόδοξη δικηγόρος, ένας τυπικός ψυλικατζής. Ζουν βαρετές, αμήχανες, κενές ζωές, στις στιγμές των οποίων, στη μηχανική επανάληψή τους και στην απουσία οποιουδήποτε νοήματος το φιλμ επιμένει. Παρακολουθώντας το τίποτα της καθημερινότητάς τους μοιάζει σαν να στρώνει ένα αναγνωρίσιμο χαλί που στην πορεία θα τραβήξει απότομα κάτω από τα πόδια μας, αφού οι τρεις αυτοί άνθρωποι δεν είναι καθόλου ό,τι φαίνονται. Ο Μιχάλης Κωνσταντάτος στήνει με εξαιρετικά ενδιαφέρουσα κινηματογραφική γλώσσα ένα βραδυφλεγές φιλμ-σοκ που σε υπνωτίζει και σε παγιδεύει στο γοητευτικό ρυθμό του για να σε τινάξει σαν ηλεκτρικό σοκ λίγο πριν το τέλος. Αφαιρετικό και αιγιματικό, τουλάχιστον μέχρι τη στιγμή όπου όλα αποκτούν νόημα, το «Luton» θυμίζει το ύφος του πρώιμου Χάνεκε και έχει ανάλογη δύναμη, αλλά και μια κοφτερή κοινωνική ματιά που καταλαβαίνεις πολύ πιο βαθιά απ' ό,τι θα ήθελες. Και που δεν χρειάζεται τίποτα παραπάνω για να την αποκρυπτογραφήσεις παρά να ρίξεις μια ματιά στην Ελλάδα του σήμερα, στους «συνηθισμένους ανθρώπους» δίπλα σου, που μερικές φορές τους πιάνεις να σε κοιτάζουν με τα μάτια ενός αγριεμένου θηρίου.

Συνηθισμένοι άνθρωποι Νο2

Συνηθισμένοι άνθρωποι Νο3

Το παρελθόν

(LE PASSE) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ασγκάρ Φαραντί
ΜΕ ΤΟΥΣ: Μπερενίς Μπεζό, Ταχάρ Ραχίμ, Αλί Μοσαφά

Μετά το «Ένας χωρισμός», ο Ιρανός σκηνοθέτης κάνει την πρώτη του ταινία στην Δύση, κάτι που θεωρητικά

θα του έδινε τη δυνατότητα μεγαλύτερης καλλιτεχνικής ελευθερίας και μιας αισθητικής και θεματικής έκφρασης που δεν θα υπόκειται σε οποιουδήποτε είδους περιορισμούς. Το «Παρελθόν» όμως δεν απομακρύνεται πολύ από την παλέτα των προηγούμενων ταινιών του, αφού κοιτάζει και πάλι με επιμονή και παρατηρητικότητα μια σειρά από χαρακτήρες επικεντρώνοντας στο συναισθηματικό τους τοπίο και στο περιβάλλον, κοινωνικό ή εσωτερικό, που τους καθορίζει. Ο Αχμάντ έρχεται από την Τεχεράνη στο Παρίσι για να υπογράψει τα χαρτιά του διαζυγίου του με την πρώην γυναίκα του Μαρί, που πλέον ζει με ένα νεαρό ιδιοκτήτη καθαριστηρίου, του οποίου η σύζυγος βρίσκεται σε κώμα μετά από απόπειρα αυτοκτονίας. Ο ήρμος, στωικός σχεδόν Αχμάντ θα βρεθεί σε μια τρικυμωμένη οικογένεια, οι σχέσεις της οποίας διαταράσσονται ακόμη περισσότερο από το γεγονός ότι η κόρη της Μαρί αντιστέκεται στη σχέση της μητέρας της για λόγους που θα γίνουν σαφείς αργότερα. Η πλοκή και οι λεπτομέρειες του φιλμ του Φαραντί είναι γοητευτικές, όμως στην πορεία αποκτούν μεγαλύτερη σημασία από την ψυχολογία και τους χαρακτήρες και ένας έντονος μελοδραματισμός παίρνει συχνά το πάνω χέρι. Το φιλμ κατορθώνει αναμφίβολα να στήσει ένα ενδιαφέρον σχόλιο για τις επιλογές και τις ευθύνες μας, για τη σκιά που ρίχνει πάνω μας το παρελθόν, αλλά δεν κατορθώνει να αποκτήσει την ένταση των προηγούμενων ταινιών του, παραμένοντας περισσότερο μια ταινία ατμόσφαιρας και ιδεών και όχι μιας κινηματογραφικής αμεσότητας που σε εμπλέκει αληθινά στον κόσμο της.

ΑΚΟΜΗ

>>> Ο Ρόμπερτ Ντε Νίρο υποδύεται έναν ακόμη γκάνγκστερ, ο οποίος αυτή τη φορά έχει προδώσει τους συναδέλφους του και κρύβεται με τη σύζυγό του Μισέλ Φάιφερ και τα παιδιά του στη Νορμανδία. Βασισμένος σε ένα βιβλίο του Τονίνο Μπενακουίστα, ο Λικ Μπεσόν κάνει παρά το εξαιρετικό πρωταγωνιστικό δίδυμο μια άνευρη βαρετή κωμωδία στο «**Επικίνδυνα οικογένεια**» (Malavita) >>> Ο υπερκακός Γκρου δοκιμάζει την οικογενειακή ζωή αλλά και την κατασκοπεία ενώ τα Μίνιον πέφτουν θύμα απαγωγής, στο «**Εγώ ο Απαισιότατος 2**» (Despicable me 2), τη συνέχεια της θαυμάσιας ταινίας κινουμένων σχεδίων >>> Η δαιμονισμένη ηρωίδα της πρώτης ταινίας προσπαθεί να ξαναχτίσει τη ζωή της καθαρή πια, αλλά κάτι της λέει ότι ο διάβολος είναι ακόμη στο κορμί της στο «**Ο τελευταίος εξορκισμός 2**» (The Last Exorcism Part II) του Εντ Γκας Ντόνελι >>> Μια εκτέλεση από τους Γερμανούς το '44 και μια αυτοκτονία μπροστά στο ελληνικό κοινοβούλιο το 2012 ενώνονται σε μια κοινή γραμμή στο ντοκιμαντέρ για το φασισμό και την Ελλάδα της Κρίσης του Σπύρου Τέσκου «**Χαραγμένες ζωές**».

**Το κύμα του ολοκληρωτισμού
είναι δυνατότερο απ' όσο φαντάζεσαι.**

Μια αληθινή ιστορία!

Πόσο δύσκολη είναι η επικράτηση ενός απολυταρχικού καθεστώτος; Μπορεί ο φασισμός να κυριαρχήσει σε μια κοινωνία του 21ου αιώνα; Μια ταινία για ένα πραγματικό πείραμα και τα τρομακτικά αποτελέσματά του. Κάποιες φορές ο άνθρωπος είναι ικανός να συσπειρωθεί στην πιο επικίνδυνη αγέλη.

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Ημερήσια Πολιτική και Οικονομική Εφημερίδα

Έτος 102 • Δεσφ. αριθμ. 22.800

ΑΘΗΝΑ, ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ 11 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2013

www.kathimerini.gr • 4 €

www.kathimerini.gr

Κυκλοφορεί αυτή την Κυριακή μαζί με την ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Swatch

Το μοντέλο Stop Think Talk (€60) της «παιχνιδιάρικης» κατηγορίας Trompe l'Oeil, από τη Φθινοπωρινή/Χειμερινή συλλογή της Swatch, η οποία περιλαμβάνει 80 μοντέλα

ΜΗ ΧΑΣΕΙΣ!
Για μία ημέρα μόνο, στις 11 Οκτωβρίου, μπορείς να αγοράσεις όποιο σουτιέν TEZENIS σου αρέσει με €5. Μπορείς να επιλέξεις από όλα τα σχέδια, pop style, casual ύφος, sexy push ups, ενώ θα βρεις από έντονα χρώματα και σχέδια με ρίγες και πουά μέχρι δαντελένια και animal prints. Η προσφορά ισχύει για τα καταστήματα του Πειραιά (Ηρώων Πολυτεχνείου 41) και της Λάρισας (Ρούσβελτ 4).

Πλαίσιο - νέα tablet

στο concept «σαφάρι» έχουν ντυθεί τα καταστήματα «Πλαίσιο», όπου θα βρείτε 6 νέα Tablet Turbo-X μοντέλα, η τιμή των οποίων αρχίζει από €69 με διπύρνο επεξεργαστή, σε πλήρη λειτουργία για να τα δοκιμάσετε. Δείτε περισσότερα εδώ: www.plasio.gr

Tegna egg

Προϊόν που έρχεται να ενθουσιάσει τους άνδρες, καθώς έχει σχεδιαστεί για τη σεξουαλική τους ικανοποίηση και διατίθεται σε έξι διαφορετικά στιλ. Περιηγηθείτε στην ιστοσελίδα tenga.gr και πάρτε μια (αισθησιακή) ιδέα.

Πατήσια σαν το σπίτι σου

Κάθε εβδομάδα και μια άλλη πλατεία, με άλλους καλλιτέχνες, χωρίς σκηνή και χωρίς εισιτήριο, με σκηνικό ένα χαλί, έναν καναπέ και ένα λαμπατέρ. Αρχή στις 12/10 στην πλατεία Κυπριάδη (Γαβριηλίδου 5), στα Άνω Πατήσια, με τον Γιώργο Δημητριάδη και τους Lego (20.00) και τους Terrapin (21.30). Κάθε πλατεία θα καθαρίζεται την προηγούμενη ημέρα, δεν θα πωλείται τίποτα και δεν θα αρμειβεται κανείς για τίποτα, χωρίς πολιτικούς χώρους ή «υποχώρους», με τη στήριξη του Δήμου της Αθήνας. Οι καλλιτέχνες που επιθυμούν να συμμετέχουν στις επόμενες δράσεις μπορούν να επικοινωνούν στο billhunchback@gmail.com

SHOPPING /
SOUL /
BODY /
MIND /
MARKET

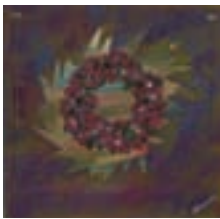
ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΥΠΟΤΡΟΦΙΕΣ ΑΠΟ ΟΤΕ - COSMOTE

Για 12η συνεχή χρονιά ο ΟΤΕ και η COSMOTE στηρίζουν με υποτροφίες νέους φοιτητές που αντιμετωπίζουν σοβαρά οικονομικά προβλήματα και σπουδάζουν μακριά από το σπίτι τους.

Συνολικά 20 υποτροφίες, ύψους €15.280, θα δοθούν σε πρωτοετείς φοιτητές από όλη την Ελλάδα, που μόλις αποφοίτησαν από ελληνικά δημόσια γενικά και επαγγελματικά λύκεια και έχουν εισαχθεί, μέσω του συστήματος των πανελληνίων εξετάσεων, σε ιδρύματα πανεπιστημιακού τομέα της ανώτατης εκπαίδευσης μακριά από τον τόπο κατοικίας τους. Επιπλέον, ο ΟΤΕ και η COSMOTE θα απονεύμουν και τιμητικές διακρίσεις, €1.528 η καθεμία, ενώ φέτος παράλληλα με τα κοινωνικο-οικονομικά κριτήρια για την επιλογή των υποτρόφων και διακριθέντων, θα ληφθεί υπόψη και η σχολική επίδοσή τους. Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να ενημερωθούν και να υποβάλουν μέσω της επίσημης ιστοσελίδας www.ote-cosmote-scholarships.gr την αίτησή τους μέχρι και τις 20 Οκτωβρίου.

Παναγιώτης Γιαννέλης

Έκθεση ζωγραφικής μεικτικής τεχνικής υπό τον τίτλο «Εκρηξη». Εγκαίνια στις 14/10 (20.00), διάρκεια ως 19/10. Στην αίθουσα εκθέσεων του νέου δημαρχιακού μεγάρου Περιστερίου, πλατεία Δημοκρατίας, με ελεύθερη είσοδο.

Καλλιτεχνικό εργαστήριο Δημιουργική απασχόληση

Μαθήματα - Σεμινάρια για ενήλικες και παιδιά

Ζωγραφική
Αγιογραφία
Κόσμημα
Πάστογουρκ
Ραπτική
Πλέξιμο
Ικεμπάννα

Αγ. Τριάδος 8 - (πλευστόν ΗΣΑΠ) Ν. Ηρόκλειο
Τηλ.: 210. 2713145 Κιν.: 6970. 373396
www.magentaarty.com
magentaarty@gmail.com
fb/Magentaartyworkshop

Μαίρη Βανδώρου ΤΕΧΝΟΡΟΗ

ΣΧΟΛΕΣ ΜΠΑΛΕΤΟΥ
ΑΝΑΠΡΟΚΕΙΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

- Μπαλέτο - Μοντέρνο - Σύγχρονο
- Λάτιν - Τάνγκο - Ευρωπαϊκοί χοροί
- Hip Hop - R'N'B - Zumba
- Πιλάτες - Yoga
- Insanity Weight loss System
- Πολεμικές Τέχνες

αίθουσες 120τμ και 70τμ

Ειδικές προσφορές

- Έκπτωση 20% για το 2ο παιδί &
- Έκπτωση 50% για τους γονείς

Αλεξάνδρου 175, Στάση Μετρό "Αττική", Αθήνα
Τηλ.: 210 86 52 046 • 210 86 40 180
www.facebook.com/MaryVandorouDanceSchool

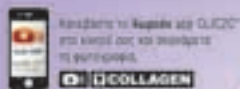
mimo corporal

Πληροφορίες
6971 86 65 10
en.gre@coral.gr/yvithoa.gr

Μαθήματα
Σωματικής
Μιμικής

Τεχνική Έρευνα Θεσπυχιών
με την Ευγενία Παλληκαρή
στο χορότεχνο (Θησείο)

Κατεβάστε το Κεφάλαιο από QJICD®
στο κινητό σας και αναζητήστε
τη συσκευασία
COLLAGEN

Collagen Pro-Active

“Η κορυφαία επιλογή,”

- Αρθρτικά προβλήματα; • Ταλαιπωρημένη & σπασμένη επιδερμίδα;
- Προβλήματα διαχείρισης βάρους; • Αδύναμα μαλλιά & εύθραυστα νύχια;

Όλοι μας έχουμε ευχηθεί να υπήρχε ένα και μοναδικό θαυματουργό φυσικό προϊόν που να μας προσφέρει όλα όσα χρειάζεται ο οργανισμός μας για να είναι όμορφος και υγιής. Και όμως τώρα υπάρχει! Είναι το Collagen Pro-Active της Collagen Power που περιέχει μαγνήσιο, τις βιταμίνες B1, B2, B5, B6 αλλά και πυρίτιο. Ο μοναδικός συνδυασμός τους, έχει καταπληκτικά αποτελέσματα στον ανθρώπινο οργανισμό, ειδικά τώρα με τις αλλαγές του καιρού και την αύξηση της υγρασίας. Καταπολεμά την τριχόπτωση σε δύο - τρεις εβδομάδες και δυναμώνει τα νύχια για να μη σπάνε και λυγίζουν. Η πιο γνωστή του ιδιότητα φυσικά είναι το καλό που κάνει στο δέρμα δίνοντας του μοναδική λάμψη και σφριγιλότητα. Χάρη στην πόσιμη μορφή του είναι άμεσα απορροφήσιμο, δρα εσωτερικά για την καταπολέμηση της κυτταρίτιδας και του λίπους, δίνοντάς του ακόμα μεγαλύτερη ελαστικότητα και χαρίζοντας ακαταμάχητη όψη. Οι πονεμένες αρθρώσεις, τα κόκαλα οι ενοχλητικές κρόμπες και ο μεταβολισμός μπαίνουν στο στόχαστρο και δέχονται ισχυρό πλήγμα. Δύο κουταλιές της σούπας πριν το βραδινό ύπνο για καλύτερη υγεία και ομορφιά είναι αρκετές για να μας χαρίσουν καλύτερη υγεία & ομορφιά!

ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΙΣ ΑΠΟΜΙΜΗΣΕΙΣ
ΤΟ ARGENTINO COLLAGEN PRO ACTIVE ΕΧΕΙ ΤΟ
ΕΣΤΗ ΕΤΙΚΕΤΑ ΚΑΙ ΚΑΘΕΤΑ ΤΗ ΛΕΙΣΗ COLLAGEN

Sobin Mazonon Θεσσαλονίκη

Αρ. Γν. Ε.Ο.Φ. 78511/18-11-2010 500ml/50€

ΖΗΤΗΣΤΕ ΤΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟ ΣΑΣ

Αποκλειστική διανομή για Ελλάδα & Κύπρο: COLLAGEN POWER A.E. Γροβέια: Νικηταρίου 3, Βύρρινος, Τ.Κ. 16231, Τηλέφωνα: 801 306 3100 (ιστική γραμμή) & 213 008 1013 Fax: 211 800 5435 email: info@collagenpower.gr

Επισκεφθείτε την ιστοσελίδα μας www.collagenpower.gr

Drink Collagen for Health & Beauty

Σταμάτης Κραουνάκης Σπείρα Σπείρα

Αριστοφάνης τώρα!

Το γλέντι
της κωμωδίας

Θέατρο Ιδρύματος
Μιχάλης
Κακογιάννης

11 και 12 Οκτωβρίου Ωρα έναρξης 9 μ.μ.

Προώθηση εισιτηρίων
Ταμεία του Ιδρύματος (Πειραιώς 206, Ταύρος)
Δευ-Παρ 11:00-14:00 και απογεύματα 1 ώρα πριν την παράσταση
Αγορά με πιστωτική κάρτα στο 210 3418579
Δευ-Παρ 11:00 - 14:00 και στο www.mcf.gr
και στα καταστήματα PUBLIC

Η παράσταση εντάχθηκε στο πρόγραμμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης "The duty of comedy"

MIRADA

Ένα Pop Art Hotel στη Γλυφάδα

Το ιστορικό αυτό ξενοδοχείο ήταν το «κινηματογραφικό πλατό» για κάποιες από τις πιο γνωστές ταινίες του παλιού καλού ελληνικού κινηματογράφου (πέρασαν από εδώ Αμυγδαλέζης, Ρίζος κ.α.) και πλέον, απόλυτα ανακαινισμένο, αποτελεί ένα pop art hotel, με απαλούς, ζεστούς χρωματισμούς και καλόγουστη επίπλωση που συνδυάζει αρμονικά το κλασικό με το μοντέρνο, για ημιαπομονή (€23) ή διανυκτέρευση (€46). Με άψογο σέρβις, 34 δωμάτια το καθένα με διαφορετική διακόσμηση και χαλαρωτική ατμόσφαιρα, το Mirada θα σας προσφέρει δωρεάν πάρκινγκ μπροστά από το ξενοδοχείο αλλά και με διακριτική πίσω είσοδο, δωρεάν wi-fi, 24ωρη εξυπηρέτηση, κλιματισμό, δωρυφορική τηλεόραση 50 ιντσών, απόλυτη καθαριότητα και διακριτικότητα.

Μερόληψ 11, Γλυφάδα, 210 8946561, 210 8945410, www.miradahotel.gr

ΣΕ ΕΙΔΑ...

Γράψε για το ΣΕ ΕΙΔΑ (μέχρι 20 λέξεις) και στείλε το με SMS: AVSE, κενό και το μήνυμά σου στο 54121
Αριθμοί κινητών θα δημοσιεύονται μόνο εάν είναι ίδιοι με το νούμερο του αποστολέα. Κάθε μήνυμα χρεώνεται € 1,23 με ΦΠΑ

ΜΕΤΡΟ
7/10, 11.00 περίπου, παραλίγο να συγκρουστούμε στις κυλιόμενες του μετρό Αμπελοκήπων κατεβαίνοντας, μου ζήτησε συγγνώμη, ήρθες στο βαγόνι μου, μελαμψός, σγουρό μαλλί, κοιτόμασταν και χαμογελούσαμε, κατέβηκα Σύνταγμα, η ψηλή μελαχρινή με τα γυαλιά, δεν μίλησες...

ΜΕΤΡΟ
Για Μοναστηράκι, μου άρεσες τόσο που... μούδισα ολόκληρη! Δεν μου 'χει ξανασυμβεί. Αν με πρόσεξες, η κοκκινόμαλλα με λαχανί φωσφόρο...

ΜΕΤΡΟ
6/10 μεσημέρι στο Σύνταγμα προς Αιγάλεω, είσαι ξανθός με μπλε μάτια και πρέπει να παίζεις drums, μας ρώτησε μια κυρία πώς να πάει Αιγάλεω και όπως είπες «σκατά τα έκανα» έπρεπε να σου είχα μιλήσει, κατέβηκα Μοναστηράκι. Στείλε μου 6945 5961 10

ΜΕΤΡΟ
3/10 ώρα, 22.30, σταθμός Κεραμικός, μέτριος στο ύψος και πράσινα μάτια, μπλε εσπαντρίγιες και γυαλιά John Lennon, με έσπρωξε και μαινώντας, ακόμα έχω το σημάδι, καθίσαμε απέναντι, θέλω να σε ξαναδώ. Τζινα

ΘΕΑΤΡΟ ΒΡΑΧΩΝ
Ήσουν με μια φίλη κι ένα φίλο λιώμα στη συναυλία του Αγγελάκα, εγώ αυτός που σε πήρε και σε σήκωσε, αν θυμάσαι στείλε εδώ.

ΟΔΕΟΝ ΟΠΕΡΑ
Προβολή Ain't Them Bodies Saints σαββατόβραδο, είσαι γλυκύτατη με καρδέ μαλλί και λευκό t-shirt star wars. Κοιταζόμασταν

ΜΕΤΡΟ
7/10, 11.00 περίπου, παραλίγο να συγκρουστούμε στις κυλιόμενες του μετρό Αμπελοκήπων κατεβαίνοντας, μου ζήτησε συγγνώμη, ήρθες στο βαγόνι μου, μελαμψός, σγουρό μαλλί, κοιτόμασταν και χαμογελούσαμε, κατέβηκα Σύνταγμα, η ψηλή μελαχρινή με τα γυαλιά, δεν μίλησες...

ΜΕΤΡΟ
Κόκκινη γραμμή, 19 ή 20/9. Έχεις κοντό μαλλί και τη Νεκρή Νύφη στην πλάτη σου, είχες τα νεύρα σου ή είναι έτσι αυστηρό το ύψος σου; Περίπτωση φαίνεσαι. Αν θες να ξαναντιθώ γαμηρός, το συζητώ με ένα ποτό. Αλλά πού;

ΑΖΟΡ
Άνοιξη. Τρίτη βράδυ δούλευες σέρβις και ήπια μοχίτο πράσινο μήλο. Κοιταχτήκαμε πονηρά, θα έρθω ξανά, γκριζομάλλη μου...

DRUNK SINATRA
Δούλευες σε φυτώριο στο Παγκράτι πριν 2 χρόνια, ήσουν DS Κυριακή βράδυ και ντράπηκα να σου μιλήσω. vforverada@outlook.com

ΤΡΕΝΟ
Προς Κηφισιά 28/9, εγώ κατέβηκα ΚΑΤ. Facebook Vasv Politaki. 6950 909338

ΜΕΤΡΟ
27/9 καστανόξανθη με γκρι φορεματάκι, τη μητέρα σου και βαλίτσες, κατέβηκες σταθμό Λαρίσης, στεκόμουν δίπλα σου, σε σκέφτομαι... 6979 274999

ΟΔΕΟΝ ΟΠΕΡΑ
Προβολή Ain't Them Bodies Saints σαββατόβραδο, είσαι γλυκύτατη με καρδέ μαλλί και λευκό t-shirt star wars. Κοιταζόμασταν

αρκετά, ήσουν με την παρέα σου και δεν σου μίλησα... κακώς! seedanyxtes@yahoo.gr

ΠΑΡΑΛΙΑ ΜΑΥΡΟ ΛΙΘΑΡΙ
Αύγουστος. Έχεις tattoo δεξί μπράτσο, κοιτόμασταν κλειστά 4 ώρες, δεν μίλησες, η κοπέλα από την κάτω ξαπλώστρα.

ΔΑΝΑΟΣ
Γλυκιά μελαχρινή εθελόντρια του Φεστιβάλ, έδινες χαρτάκια για ψηφοφορία κοινού, είσαι ό,τι πιο όμορφο είδα στις Νύχτες Πρεμιέρας, αν το δεις thanos_aj@yahoo.gr

ΟΣΤΕΡΜΑΝ
Σάββατο 21/9... είσαι ο Χ.Π., καθόσουν στο μπαρ και έπεσες πάνω μου... oliadod@yahoo.gr

ΓΛΥΦΑΔΑ
Ζαγα... σε λένε Γ. Έρχομαι αρκετές φορές. Σε κοιτάζω, με κοιτάς, μήπως να τα πούμε και για κανένα καφέ; Έχεις και τέλεια μάτια.

ΠΙΑΤΣΑ ΚΑΛΑΜΑΚΙ
Γλυφάδα. Δεν έχω ακούσει ούτε μια φορά το όνομά σου. Μελαχρινός, γενάκι, σκουλαρίκι. Αντε να τα πούμε και πιο πριβέ, γιατί έρχομαι με παρέα συνήθως.

ΜΕΤΡΟ
Κατέβηκες Νομισματοκοπείο 10 μ.μ. καστανόξανθος, καρό μπλε πουκάμισο και τζιν, καθόμασταν απέναντι, εγώ κολάν, μοβ φουλάρι, καστανή.

ΞΕΡΕΙΣ ΕΣΥ...

Γράψε για το ΞΕΡΕΙΣ ΕΣΥ (μέχρι 20 λέξεις) και στείλε το με SMS: AVXE, κενό και το μήνυμά σου στο 54121
Αριθμοί κινητών θα δημοσιεύονται μόνο εάν είναι ίδιοι με το νούμερο του αποστολέα. Κάθε μήνυμα χρεώνεται € 1,23 με ΦΠΑ

Κρίστη, που γνωριστήκαμε Ράμπα Ψυχικό. Έχασα το τηλέφωνό σου. Αν το δεις, πάρε 6933 323663

Holmes Place Γλυφάδα. Γλυκιά κουκλίτσα που μου φτιάχνεις τον καφέ και τη μέρα μου κάθε μέρα! Έχω κολλήσει με τα μάτια σου! Ο θαυμαστής σου...

Cyclamen, ότι δεν σχολίασα τα μέχρι στιγμής 2.192 ξηνήματα με την όμορφη σκέψη σου κάθε πρωί, δεν σημαίνει ότι ξεχάστηκα! Απλά δεν θέλω να σε φρικάρω.

Εντελβίαι μου, μπορεί να σε «καλάει που χανόμαστε» αλλά... Μεταξένια παντοτινή μου αγάπη,

ελαφρύ εγκεφαλικό επεισόδιο εσύ, βαρύ καρδιακό ο Βελουδένιος σου. Για σένα και μόνο!

Εσύ με τα πράσινα all star, που με πήρες με απόκρυψη και το έκλεισες, ξαναπάρε. Ίως να έκανα λάθος...

ΜΙΚΡΕΣ αγγελίες

Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το 210 3617.369 (11.00-18.00) Χρ. ώρες: € 34 α 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.

Σε γνωρίζω...

ABILITY. Υψηλών προδιαγραφών γνωριμίες συντροφικότητας-γάμου από όλη την Ελλάδα-Ευρώπη-Αμερική-Αυστραλία. Για εσάς που ψάχνετε ποιότητα, που αγαπάτε τη ζωή και αναζητάτε ένα σύντροφο ζωής και ψυχής. Σύγχρονες μέθοδοι, στοχευμένα ραντεβού, πλειάδα επιλογών, άμεσα αποτελέσματα. Ρεκόρ γάμων και ευτυχισμένων ζευγαριών. Δεκτή δι-αμεσολάβση γονέων-συγγενών. Τιμές ασυναγώνιστες! Προλάβετε! Τηλ. κέντρο 210 3826.947, Ερμού 18, Σύνταγμα, 4ος όροφος, www.abilityclub.gr

Ανώτερη υπάλληλος πρεσβείας 40χρονη, εντυπωσιακής ομορφιάς, νεότερης εμφάνισης, με 2 μεταπτυχιακά, ευχάριστη, περιποιητική, μηνιαίως €4.500, οροφιδ-

αμέρισμα, νεοκλασικό εξοχικό στη Χίο, Ι.Χ., αναζητά γνωριμία με κύριο ευπαρουσιαστού, πανεπιστημιακής μόρφωσης, επιτυχημένο επαγγελματικά, με χιούμορ, για γάμο. Βρείτε μας στο Facebook. Γραφείο Συννοικισίων «I DO!». Κολωνάκι, Αμερικής 19, 6ος όροφος, καθημερινά 10:00-20:00, 213 0260.000, 6977 433711, τηλ./fax 216 8001.820, www.idosinikiesia.gr

Αβαντάζ. 26χρονη καλλονή με ξεχωριστή λάμψη και προσωπικότητα, πτυχιούχος, από αξιόλογη οικογένεια, καλλίγραμμα, περιποιημένη, με παιδεία και πολυποικίλα ενδιαφέροντα, υψηλότατου εισοδήματος, με ιδιότητα κατοίκια και μεγάλη πατρική περιουσία, αναζητά σοβαρό κύριο, με προσόντα, με σκοπό το γάμο. «Πάππας», Ομήρου 38, Κολωνάκι, 3ος όροφος, 210 3620.147, καθημερινές

9:00-21:00, Σάββατο 10:00-14:00, www.pappas.gr

Ζήτη μου ό,τι θες

Πωλείται οικόπεδο 97 τ.μ. στο Περιστέρι κοντά στο μετρό Αγ. Αντωνίου, τιμή € 65.000. Πληροφορίες: 210 5740.690 (8:00-10:00 και 18:00-20:00) και στο κινητό 6936 918778

Δωρεάν Σεμινάρια Πληροφορικής (δράση e-gnosis) Εκπαιδευτικού τύπου ΔΩΡΕΑΝ και απόκτησε αναγνωρισμένο πιστοποιητικό για το ΑΣΕΠ και τον ιδιωτικό τομέα καταβάλλοντας μόνο τα εξέταστρα, € 190. Κέντρο Επιστήμης Πληροφορικής (Κ.Ε.Π.) Καραϊσκάκη 62, Χαϊδάρι, 210 5913.349, www.e-kep.gr

Στείλε το γράμμα σου ταχυδρομικά ή στο fax της Α.Υ. ή στο info@athensvoice.gr για τη στήλη «Μίλα μου βρώμικα».

Αγαπητή Μυρτώ, είμαι ομοιοπαθής με τα άλλα παλικάρια της στήλης σου που τυγχάνουν παντρεμένοι επί σειρά ετών, πλην όμως αρνούνται να καταθέσουν τις σφαίρες των κυνηγετικών τους επιδόσεων εις τον βωμό του έγγαμου βίου. Συγκεκριμένα εγώ είμαι 10 συναπτά έτη υπό... το ζυγό αλλά δεν παραπονιέμαι, μιας και η γυναίκα μου είναι ευπαρουσίαστη και μορφωμένη και καλή νοικοκυρά και στο κρεβάτι μια χαρά τα καταφέρνει. Το πρόβλημα, λοιπόν, δεν είναι στο σπίτι, αλλά έξω. Βλέπεις η... παράνομη ύπαρξη (και τι ύπαρξη, ξανθιά τριαντάρα κόλαση) που απολαμβάνει την «καραμπίνα» μου εδώ και 9 μήνες, ξαφνικά μου τραβάει κάτι γκρίνιες του στιλ «τι θα γίνει με εμάς, για πόσο θα το πας έτσι; γιατί δεν το λες στη γυναίκα σου;» και παπαριές. Τι λες, ρε κούκλα μου, μου'ρχεται να της πω, που θα διαλύσω το σπίτι μου για χάρη σου, σου υποσχέθηκα ποτέ κάτι; Δεν μιλάω, όμως, γιατί, ρε Μυρτώ, όποτε βρισκόμαστε σε καναπέ ή γραφείο ή όπου να 'ναι τέλος πάντων γυρνάνε τα ταβάνια στα πατώματα από το ξεσκίζεις. Πώς να πράξω, παιδιάς, δεν ξέρω. Το σπίτι μου δεν το διαλάω, αλλά και τέτοια τορπιλάκατο μαλάκας είμαι να την αφήσω; **Σταμάτης ο Ασταμάτης**

Στην επόμενη φράση να βάλετε και κάνα καταδρομικό μαζί με τις τορπιλάκατους και τις καρμπίνες, να ολοκληρωθεί το πολεμικό έπος και από αέρος.

Υ.Γ. 1 Το κείμενό σας είναι σπάνιας γλαφυρότητας, πλούσιο σε χρώματα, εικόνες, συναισθήματα και γενικότερα διακοσμητικά στοιχεία. Φανταστική η παρομοίωση με την καρμπίνα, αλλά κι εκείνο το απαρέμφατο με το ξεσκίσιμα σάρωσε τα Όσκαρ.

Υ.Γ. 2 Συλλυπητήρια. Και στη γυναίκα σας και στην ξανθιά τριαντάρα κόλαση.

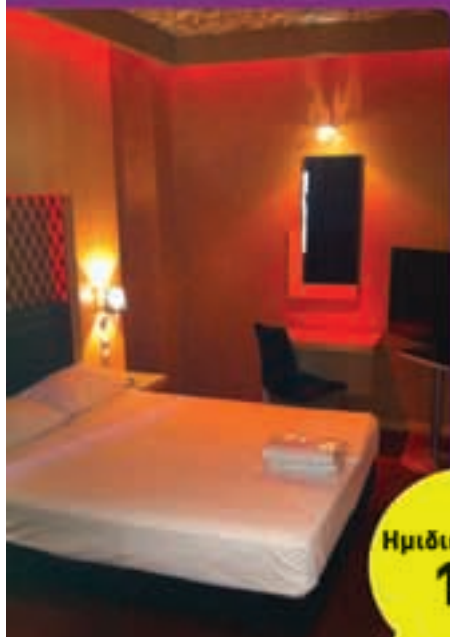
Μυρτώ μου, είμαι 16 χρονών, έχω σεξουαλικές σχέσεις με το αγόρι μου από πέρυσι και σχεδόν πάντα χρησιμοποιούμε προφυλακτικό. Αυτή τη φορά όμως έγινε το μεγάλο λάθος γιατί το κάναμε ελεύθερα σε επικίνδυνη μέρα και εκείνος δεν πρόλαβε. Όταν είδα ότι είχα πέντε μέρες καθυστέρηση έπαθα πανικό, έκλαιγα, ενώ το αγόρι μου προσπαθούσε να με πείσει να κάνω το τεστ. Αλλά εγώ φοβόμουν. Κάτι μου έλεγε μέσα μου ότι έχω μείνει έγκυος. Τελικά την έβδομη μέρα το έκανα και βγήκε θετικό (πήγα και στο γιατρό και όντως είμαι). Τώρα όμως ψάχνουμε να βρούμε άλλο γυναικολόγο που να αναλαμβάνει τέτοιες περιπτώσεις, αλλά είναι πάρα πολύ δύσκολο επειδή λένε ότι είμαι α-

νήλικη και θέλουν τη συγκατάθεση των γονιών μου για να κάνω έκτρωση. Τι να κάνω, Μυρτώ, η μητέρα μου θα με σκοτώσει αν της πω ότι έμεινα έγκυος, αν και ξέρει για τη σχέση μου. Υπάρχει κάποιος γιατρός που δεν χρειάζεται τη συγκατάθεση; **Νίκη**

Τι λες, ρε Νίκη, πλάκα μάς κάνεις βραδιάτικα; Ότι θα σου έλεγα, ναι, υπάρχει ένας, πάρε τηλεφώνω και τρέχα; Μίλα στη μητέρα σου, ένα χρόνο σχέση έχεις, αποκλείεται να πέσει από τα σύννεφα. Κι αν πέσει, θα ξανασηκωθεί - δεν είναι αυτό το θέμα, οπότε σοβαρέψου και τελείωνε.

Λοιπόν, Μυρτώ, εγώ σου γράφω όχι απαραίτητα για το ερωτικό μου δράμα, αλλά επειδή πολλή μαυρίλα έπεσε στη ζωή μας. Στέλνω λοιπόν ένα γράμμα-δήλωση προς όλους εμάς τους 25άρηδες πτυχιούχους και πεισματικά άνεργους, ότι η ζωή είναι από μόνη της τόσο όμορφη και τόσο ανεξάρτητη που όταν της δείχνεις το χαμόγελό σου στο ανταποδίδει στο διπλάσιο... όχι, δεν έπαιξα τζόκερ και κέρδισα, ούτε σε interview γνώρισα τον πρίγκιπα. Ίσα-ίσα, μόλις αποχαιρέτησα το αγόρι που αγάπησα, γιατί τα ψίχουλα που μου πέταγε έπρεπε να μου είναι αρκετά. Όμως, πρώτη φορά είπα «σ' αγαπώ» και το εννοούσα, χωρίς να σκεφτώ ότι μπορεί να φανώ γελοία, γιατί απλά έτσι ένιωσα και γούσταρα που δεν το έφαγε η μαρμάγκα του εγωισμού. Έχω την οικογένειά μου που κάθε μέρα κερδίζουμε μια μάχη σαν ομάδα, έχω τις τρελιάρες τις φίλες μου που βγάζουν φωτό σε κάθε γωνιά της Αθήνας και χορεύουμε στους δρόμους σαν να μην υπάρχει αύριο. Και το σημαντικότερο: ότι κάθε «όχι» που ακούω το μετατρέπω σε «ναι» στα όνειρά μου, γιατί έτσι θέλω! Τελικά, η μόνη μετοχή που δεν θα πέσει κανένα χρηματιστήριο είναι οι άνθρωποι και οι αξίες μας. Γι' αυτό αγαπηθείτε, τρελαθείτε, πληγωθείτε για έναν έρωτα, ακολουθήστε τα ένστικτά σας και μείνετε πιστοί στον εαυτό σας και όλα θα πάρουν το δρόμο τους. Η ζωή ξέρει...

Κι εγώ μια φορά έφαγα κάτι μανιτάρια στο Αμστερνταμ και επί πέντε ώρες τα μετέτρεπα όλα σε «ναι» στα όνειρά μου. Επίσης μετέτρεπα τους ανθρώπους σε σκίουρους και τα περαστικά οχήματα σε μοβ ιπτάμενους νάνους. **Υ.Γ.** Εννοείται πως χόρευα στους δρόμους σαν να μην υπάρχει αύριο. Στο καπάκι πήρα τηλεφώνω τη μάνα μου και της είπα να αγαπηθεί, να τρελαθεί, να πληγωθεί για έναν έρωτα, να ακολουθήσει τα ένστικτά της και να μείνει πιστή στον εαυτό της. Και ότι προολίγου, στο μουσείο της μανάμ Τισό, μου έκλεισε το μάτι ο Λένιν. **Α**

Ημιδιαμονή με **17€**

OLYMPIC HOTEL

Γιαννοπούλου 11
Πειραιάς - Νέο Φάληρο
210 4835.500
Facebook: Olympic Hotel

© KATERINA MANOLESSOU. www.lemonyel.com

Ταχυδρομικό περιπτέρι. Κι όμως υπάρχει!

Για πρώτη φορά η ACS σου δίνει τη δυνατότητα να στέλνεις τους φακέλους σου, από το περίπτερο ή το mini market της γειτονιάς σου. Αναζήτησε τα συνεργαζόμενα σημεία με τη σήμανση ACS και δεσ τους φακέλους σου να «πετούν» για τον προορισμό τους τόσο γρήγορα κι απλά.

Έδρα: ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 25, 145 68 ΚΡΥΟΝΕΡΙ, τηλ.: 801 500 1111 (από σταθερό αστική χρέωση), 210 8190000, fax: 210 8190311, www.acscourier.gr

SHOES ARE BORING WEAR SNEAKERS

THE CONVERSE CHUCK TAYLOR ALL STAR ANIMAL PRINT

CONVERSE